

מסרים מאטלנטיס

המעבר למימד החמישי

העולם עומד עכשיו בפני שינוי עצום.

אנחנו כבר מתכוננים עידנים לתקופה הזאת, וזה מגיע הרבה יותר מהר ממה שציפינו שזה יקרה.

לאחרונה הרגשתי דחף בלתי מוסבר לכתוב את הספר הזה, זה היה חזק ממני, אחרי שני הספרים הקודמים, "להיוולד בנשימה", ו"בחזרה מלמוריה", נולד הספר הזה, האינפורמציה הזאת היא לא רק שלי, "אני" זה רק הכלי הזה שמקבלת את המידע, מקלידה אותו ומדברת אותו, בלי לחשוב על כלום.

האריות מגיעים אלי כבר תקופה ארוכה, תושבי פלנטת ליירה מסתובבים בינינו עידנים, ולא רק, אך הם הגיעו לעזור לאנושות להתפתח, ועכשיו גם בני המימד החמישי מגיעים להעביר מסרים עבורכם, הם פשוט הכי קרובים אלינו, תושבי המימד השלישי, והם יכולים להיראות ולעזור.

אנחנו יודעים שאנחנו מונחים מרבדים גבוהים כדי להיות טרנספורמטורים של העברת מידעים, וכך אנחנו פועלים.

הספר הזה, כמו קודמיו, נולד מתוך תשוקה אדירה להוציא את המידע הקדום שמגיע לכם לקבל, ישירות מתוך המימדים הנוספים שאני חווה אותם ממקור ראשון.

בתקופה הנוכחית, כל נשמות האור היו גם באטלנטיס אך לא כולם זוכרים את התקופה הזאת.

חלק מתוך ההכנה למימד החמישי והמעבר לאחרית הימים שקורה בימים שלנו, בספר הזה אני אשתף אתכם מה היה בתקופה המופלאה ההיא. מהם הקריסטלים ואיך אתם יכולים לעבוד איתם, להארה, האצה, וריפוי. מהם העולמות האסטרליים ואיך אתם יכולים להיכנס אליהם בשלום ולחזור עם האינפורמציה שאתם חווים שם, בשלום.

מה מצפה לכם בעולם האסטרלי וכל שלבי מדרגות התודעה שתחוו.

יציאה חוץ גופית, איך זה קורה, שלב אחרי שלב.

עולם החלומות, מדוע הכניסה למימד הרביעי בעולם החלומות תלויה במצב הרגשי שלכם, איך נולדים סיוטים ואיך נולדים חלומות יפים.

מה הם יקומים מקבילים ואפקט מנדלה

עולם הנשמות, מה קורה עם הנפטרים, איפה הם מטיילים, מה תראו לאחר המוות, ומדוע רוב הנשמות לאחר המוות הגופני נמצאות בתחנת המעבר הזאת, ומשם הם נולדים שוב במחזוריות בלתי נגמרת מגוף לגוף.

מהו מבנה הנשמה שלכם, ואיך זה קשור לפלנטות שהמקור הנישמתי שלכם מגיע ממנו.

מהו הירח - במספר ממסעותי האסטרליים הלכתי לשם כדי לבדוק.

מהי השמש.

האם המרחקים שמספרים לכם שהם נמצאים, הם המרחקים שמספרים לעולם?

מיהם האטלנטיים מאטלנטיס, הפליאדים מהפליאדות, האנדרומדים מאנדרומדה, הליריאנים מליירה, הארקטורים, הסיריאנים מסיריוס, הונוסיאנים מונוס, הדרקוניאנס מהדרקונים, אוריון, פולריס ואגרתה.

מיהם ילדי אינדיגו, ילדי קריסטל, ילדי קשת, הגל הראשון, הגל השני והגל השלישי, מדוע הגל השלישי החליטו להיוולד שוב דווקא בעשור האחרון.

לכל גזע חוצני שהגיע לכאן יש סימנים מסגירים, תכונות, תווי פנים, תנועות גוף, מבנה גוף, ומהות כללית.

יש כאן חוצנים שחיים בינינו, אז מה הם עושים כאן, ומדוע הם ממתינים לפני שהם יחשפו את עצמם לאנושות הארצית, בגלוי.

רוב האנושות על פני הפלנטה הארצית במטריצת 3, עדיין לא פתוחה לידיעה שיש חיים נוספים מפלנטות אחרות שחיים בינינו עד לימים האלו.

עולמות וגלקסיות שמקיימים שם חיים, עדיין נמצאים שם עד היום, חלק מבני הגלקסיות האלו החליטו להגיע למימד השלישי ולהתיישב כאן, ועם סיבה מאוד ייחודית.

הספר הזה יעביר אתכם הכנה מעמיקה לקראת המימד החמישי, ולמה אתם צריכים להתכונן לקראת המעבר.

בפרקים האלו ארשום לכם גם הפעלות אנרגטיות שתוכלו לעשות בעצמכם.

שלכם בחמלה ואהבה

אורליה.

פרק 1- אטלנטיס

כדי להביא לכם את המסרים מהבית בצורה הישירה כהרגלי, נכנסתי לתהליך טראנס עמוק ישירות למימד החמישי שקיים בימים האלו ממש, אל עבר תושבי הר שאסטה.

תושבי למוריה קיימים שם עד היום במימד החמישי בעיר תת קרקעית שנקראת טלוס.

בעיר התת קרקעית הזאת קיימים ישויות אור רבות מהמימד החמישי, ביניהם גם בני הגזע האטלנטיים.

המקום הזה רוטט אנרגטית בעוצמות כל כך גבוהות שאנשים שהגיעו לחוות את האנרגיה מהמקום הזה שמעו צלילים חזקים ותדרים רבים מאותו האיזור, רובם חוו הארה גדולה ופתיחת מעברי אורות.

מה שאתם צריכים לדעת, שכאשר אתם מביאים את עצמכם לאותם מעברים, בין אם ברמת מטריצת 3 ובין אם בחוויה אסטרלית למטריצת 5, יש לשומרים של המקום יכולת למחוק לכם את הזיכרון, כפשוטו, אם לא עברתם את המבדקים שלהם בכניסה לערי האור.

בכניסה לאגרתה שהיא הארץ התיכונה, הם שומרים על המקום שלהם בקנאות של אמא מגוננת, יש להם את היכולת למחוק כל זהות שלכם, או בכניסה או ביציאה, או גם וגם, ולכן לפני שאנחנו מגיעים למקומות האלו כדי לבדוק אותם ולחקור, אנחנו מבקשים מהשומרים שלהם רשות, כמובן אחרי שערכנו בדיק פנימי מדוע אנחנו רוצים להגיע לשם.

ההר הזה הוא מוקד של פורטל עצום שקולט אורות מהמקור הגבוה של הבית, ישירות לתוך המימד השלישי, כל תושבי המקום הם טלפתיים, רוטטים אורות במהירות גבוהה, מעבירי מסרים וקודים מוצפנים, ומעבירי קידודי זיכרון לכל מי שמתחבר אליהם תדרית, בעיקר מבני המימד השלישי עם תודעת מימד חמש.

הם נקראים תושבי ערי האור.

ויש בפלנטה שלנו כמה מוקדים כאלו.

לפני מספר שנים עברתי הפעלה אנרגטית על ידי אדם מאוד מיוחד ופשוט, נשמה גבוהה צנוע ועניו, לא עניין אותי מה אנשים חושבים על פלנטות מסוימות, ומי חושב מה על כל פלנטה, זה לא מדד עבורי עד שאני לא חווה את זה ממקור ראשון, בעניין הזה, כלום לא השתנה אצלי עד היום.

אז אותו נשמה מיוחדת הכניס אותי לתוך הפעלה אנרגטית, ואני מוצאת את עצמי פוסעת לתוך אולם ענק כולו מבריק, עד שראיתי את מה שקרוי קירות, רוטט בפולסים של ניורונים זוהרים בגווני סגול כחול זהב על פי מקצב מסויים, זה היה נראה כאילו גם המבנה עצמו הוא חי ופועל מתוך עצמו.

אני מתקרבת לשער הכניסה, יש שני שומרים.

השומרים האלו לא נראו אנושיים בשום צורה.

בתקופה שעברתי לפני מספר שנים את ההפעלה הזאת, לא היה לי שום מושג מאינטריגות רוחניות ומועצות גלקטיות, אני יודעת רק את מה שאני חווה,

והמלאכים שהראו את עצמם בפני לאורך השנים, היו זן שונה לחלוטין ממה שראיתי באותו האולם.

השומרים האלו היו גבוהים מאוד, כארבעה עד חמישה מטרים ביחס אלינו, דקיקים, זרועות ארוכות, רגליים ארוכות, הם לא לובשים איזשהו בגד מסויים, והם זוהרים מתוך כל תא ותא בגוף שלהם.

גוון המעטפת החיצונית שלהם היה כסוף שקוף, ובתוך מבנה הגוף שלהם היו אורות מרצדים הלוך וחזור, גם באיזור הפנים, אך לא ראו פנים, הם אמנם שקופים, אבל אין להם שום איבר פנימי או חיצוני ארצי שיכולתי לומר שאני רואה.

בשלב הזה נעמדתי מולם.

אוקיי, אני יודעת שאני צריכה להפעיל את האור מתוכי, זה אמור להיות המפתח של קוד הכניסה, משהו בתוכי יודע, לא היה לי מושג איך, אבל ידעתי שאני צריכה להפעיל את זה.

באותו הרגע שהפעלתי את האור מתוכי בפולסים רנדומליים לפי המקצב הפנימי שלי, שני השומרים בכניסה עמדו לידי, אחד מכל צד, ולפתע הרגשתי שאני חצי מטר מעל פני הקרקע, מרחפת בדיוק ביניהם.

הרגלים שלהם לא נוגעים ברצפה, והם הרימו אותי דרך התודעה שלהם בדיוק למרווח ביניהם, בטח יש לזה סיבה.

זה לא הטריד אותי בכלל, אני יודעת שיש משהו בתוך המקדש העצום הזה שאני צריכה לראות ולהעביר הלאה.

אתם צריכים להבין משהו חשוב.

כל המסעות האלו, מעולם לא רציתי משהו עבור עצמי, בשביל מה?

האגו האנושי תמיד ירצה משהו לעצמו, אל תדאגו לו, הוא תמיד ימצא משהו אגואי שהוא צריך.

אם אכנס למקומות האלו, אני יודעת שיש שם משהו שיכול לעזור לאחרים, זה הדרייב שמניע אותי בכל המסעות האלו.

הם מובילים אותי לתוך מקדש עוד יותר עצום בתוך המקום הזה, הרצפה היא לא רצפה, למרות שזה נראה מאוד קדום ועתיק, משהו רך ואוורירי היה המוטיב של המקום הזה וידעתי שאני נמצאת במימד שנמצא כאן על פני האדמה במקום שקיים בדיוק עכשיו אך מביא את עצמו לראייה במימד אחר, ושם הם לקחו אותי.

הובילו אותי מול קוד נוסף שהייתי צריכה לפתוח ולהוציא מתוך עצמי, ואז אני שומעת קול מרגיע שמדבר לתוכי:

"ברוכה הבאה, חיכינו לך"

אני מסתכלת לכיוון האנרגיה המרגיעה הזאת, ואני רואה אדם זוהר, חצי שקוף, עם שיער לבן וזקן לבן ובגדים לבנים בתוך אותו המקדש מרחף בתוך תנודה ספירלית זוהרת שמתחתיו, הוא מדבר אלי אבל הפה שלו לא זז.

השם שלו היה קומארה, עד היום אין לי מושג מה זה, אך כך הוא הציג את עצמו.

בתוך אותו המקדש היו 12 קריסטלים זוהרים שהפעילו אור מאוד חזק כמו קרניים זוהרות של קרני לייזר.

אין לי מושג מה אני אמורה לעשות בתוך המקדש הזה, אבל אני ממתינה, אני מבינה שאני נמצאת במימד גבוה יותר.

"תודה לך שהכנסת אותי למקדש שלך, אני לא יודעת למה אני כאן"

"את תמיד מגיעה עבור הכלל"

"לא מפתיע אותי שזה הדבר הראשון שאתם רואים"

איזו יישות נעימה, כל ההוויה שלו מחייכת ועוצמתית בו זמנית, הוא היה נראה כמו מלך או משהו חשוב במימד הזה.

"ולכן זה הקוד שאנחנו בודקים בכניסה לאולמות האלו, רוב האנושות שמנסה להיכנס למקדשים האלו, מבקשת משהו עבור עצמה, ועל כך איננו מעבירים לאולמות האלו בעלי צרכים אישיים"

"אוקיי, אז למה אני כאן, ואיך בכלל הצלחתי להיכנס"

"כבר היית כאן בעבר, את אולי לא זוכרת הכל, אך התדירות שלך מתגברת בהרמוניה יחד עם השומרים, אם הם לא היו מזהים את האנרגיה שלהם בתוכך, הם לא היו מעבירים אותך פנימה"

"הייתי כאן בעבר?"

"אכן, את תזכרי את שאר הפרטים בקרוב"

"לכן הכנסתם אותי?"

"את בתדירות שהם מזהים ממימדים גבוהים, זאת לא הפעם הראשונה שאת מגיעה לכאן, את מגיעה מתדירות מהירה גדולה, ועל כן ברוכה הבאה"
"מדוע אני לא זוכרת את זה? זה לגמרי מרגיש לי מוכר אבל עדיין לא זוכרת"
"את מרגישה וחיה באופן קולקטיבי, הרצונות והכוונות שלך יחד עם הרגשות שלך הם עבור תדירות קולקטיבית, הקוד הנשמתי שלך מגיע ממקור גבוה, מקור גבוה הוא מקור עבור קולקטיב ולא עבור אינדיבידואל, ועל כן את ברוכה ורצויה בעולם שלנו שוב"

"מה אני אמורה לראות כאן?"

"בואי איתי"

האיש הזוהר הלבן הוביל אותי לתוך אולם נוסף, שם היו אינספור קערות מים שתלויות באוויר, אך זה לא היה מים, זה זז שונה, כמו אנרגיה זוהרת ספירלית ונוזלית.

אני אולי אתאר לכם דברים בצורה קצת פרהיסטורית, המוח שלי לא מייצר מילים מפוצצות מהאוניברסיטה של הדוקטורטים, אחד מהמינוסים הרבים שיש בי, אבל אני אשתדל להשתמש במילים ארציות כדי לתאר לכם כמה שניתן את מה שאתם צריכים לדעת.

קומארה הלבן והזוהר עודד אותי להסתכל על אחת מהקערות הרחבות האלו עם האנרגיה הספירלית הזוהרת, אוקיי, מתכופפת טיפה להתבונן ו... הופ, הדבר הזה שאב אותי לתוך הנוזל הזה במהירות לא הגיונית, לתוך מעבר מימדי אחר.

(חלק מהציורים שציירתי עד כמה שיכולתי לתאר)

הוא הכניס אותי לתוך זיכרון.

הזיכרון שלי מאותה התקופה של אטלנטיס בתוך הקולקטיב, כי אם כבר עבור
הקולקטיב אז עד הסוף, כן?

זה היה זיכרון של אינפורמציה שפורשה באופן לא מסודר במימד הארצי, הוא
שם אותי ישירות בתוך אותו הזיכרון שחוויתי ממקור ראשון ושכחתי.

וואו, לזה לא ציפיתי.

לא בתור אחת שמסתכלת, אלא בתור אחת שחווה, הרגשתי הכל, את הרוח,
את הקרקע שעל הרגליים שלי, את הריחות, את הקולות, את כל החושים,
הארציים והלא ארציים, הישויות מהמקום הזה, הכל הורגש בתוכי בצורה
מועצמת.

זה היה זיכרון של העולם שלנו, באחת מהתקופות הקדומות של לפני מספר מיליוני שנים, ושם קרה שינוי שהשפיע עד לימים האלו, אבל המימד הזה עכשיו בצפיפות 3 עובר התעלות והארה, אז מה לא הובן נכון בתקופות העבר שהשאר אדוות עד לימים הנוכחיים האלו? זה היה מדהים לראות את ההתחלה של הכל.

הזיכרון הכניס בתוכי את הידיעה ולא את הנרטיב, וזה שונה בתכלית מכל זיכרון שתוכלו לחוות.

כשאנחנו מקבלים היזכריות מגלגולים שונים או מסתכלים על חוויות, אנחנו נתפסים לנרטיב, מי עשה מה למי, מי צודק מי אשם, מי הטוב ומי הרע, מי המואר ומי האפל.

בתוך הזכרונות האלו שהכניסו אותי לא היה נרטיב ששאב אותי למקום קורבני, או עצב או שמחה, זה היה סוג של ניטרלי, אוקיי הייתי שם, חוויתי את זה ואת זה, כך קרו הדברים, זה היה נראה כמו לצפות בסרט בלי להזדהות איתו.

זה היה ידיעה.

ידיעה איך זה היה ואיך זה נראה עכשיו.

וואו הדיסוננס היה חד ולא קשור בכלל לאיך הכל היה בתצורה הראשונית. איזה בושות.

אנחנו מימד שעושה פאדיחות לתצורות המקוריות.

אין פלא שהם מביאים מידי תקופה, מספר נשמות, לחוות את אותה הידיעה של המקור, בתצורות הגולמיות הטהורות והנקיות ביותר שאפשר לחוות, ולא את הנרטיב או "תפיסת צדדים".

ואלו התהליכים שגם אתם עוברים.

אתם קוראים את הספר הזה, עובדה, המידע הזה הוא שלכם, אתם הנבחרים, מתנדבי האור, כי נבחרתם להיות נשמות מיוחדות בתוך החוויות האלו כאן במימד הנוכחי.

אז מהי הידיעה?

הספר הזה יביא אתכם לחוות בעצמכם את אותה הידיעה, לא אמונה, לא סיפורים שסיפרו לכם, לא אג'נדות שנפתחו כדי לגרוף המונים לתפוס צד, ולא מניעים אישיים או נסתרים, בידיעה, אין צודקים או אשמים או טובים או רעים, בידיעה יש נטו אינפורמציה שהייתה האינפורמציה הראשונית של הכל, ואיך היא ירדה למטה בתוך כל רבדי התודעה כמו טלפון שבור.

הספר הזה אמנם יגע בכל הצדדים הנוספים, בכל זאת, קוראים אותו בני המימד השלישי שעולים אל עבר המימד החמישי.

אור וחושך, טוב ורע, שחור ולבן, אך אתם תקחו את זה באופן מאוזן ותלכו לבדוק בעצמכם, תוך כדי שמירה על איזון פנימי למה שקרה כאן ועוות לאורך כל הדורות.

אז מה קרה באטלנטיס?

אתם תקראו על זה הרבה חומרי ניו אייג' באינספור מקומות על גבי המדיה או בספרים או סרטי מדע בדיוני, אבל מכל מה שבדקתי, זה לא התקרר לחווית הידיעה של אותו המקום, חוויתי היזכריות ממקור ראשון של תקופות חיים שחייתי גם באטלנטיס, וזה שונה ולא נוגע בנקודה של אותה האנרגיה שהייתה באותם התקופות.

ושוב, אלו זיכרונות שחוויתי אותם, אני זוכרת אותם חיים וקיימים בתוכי, ספרים או סרטים תיארו משהו הוליוודי רומנטי וקסום, אבל היו כל כך הרבה אינטריגות מאחורי הקלעים, ואותם אני מעלה על הכתב בספר הזה באופן המקסימלי והענייני ביותר שאוכל לתאר עבורכם.

אטלנטיס הייתה בהרמוניה מלאה עם תושבי פלנטות נוספות, הלמוריאנים לאחר הירידה המימדית שלהם, חיו שם גם.

הם נראו גבוהים מאוד בהשוואה לגובה אנושי מצפיפות 3, בסביבות ה 20 עד 30 מטר בהשוואה אלינו.

הם אהבו ללבוש בגדים ארוכים וגלימות, בעיקר בגווני כחול רויאל, טורקיז, זהב וחום.

המזון שלהם לחלוטין לא כלל שום דבר מהחי או מהצומח שאנחנו מכירים כיום, הם גידלו את המזון שלהם בתצורות אורגניות, בחממות שהן היו מותאמות ישירות לתוך המבנה הלא דחוס שלהם, לפי מה שראיתי בתקופות מאוחרות יותר, המזון שלהם דמה ל "מן" שבני ישראל אכלו כאשר הם יצאו ממצרים.

זה היה מזון שהתאים את עצמו לכל אחד באופן אינדיבידואלי.

המילה אינדיבידואלי, שם זה התחיל.

האינדיבידואליות, כאשר הם גילו אותה, היא זו שגרמה לנפילה של אטלנטיס.

אבל אנחנו תיכף נגיע לשם.

היה להם שיער ארוך מאוד ולבן, חלקם בעלי עור לבן פנינה, חלק בעלי עור כחלחל נוטה לגווני סגול כחול מבריק בהיר, חלקם עם עור חום ושיער לבן, תלוי בסוג הערבוב הגנטי שהם שיחקו בו באותה התקופה.

המבנה המקורי שלהם היה לבן.

גם שם הייתה הולדה דרך ילודה טבעית, זכר ונקבה, וגם הולדה דרך "פודים" במעבדות.

הם מאוד אהבו לשחק עם הגנום שהיה בתוכם והם היו מפותחים מאוד מבחינה טכנולוגית כדי לעשות את זה עם כל דבר.

הקריסטלים מאטלנטיס היו שאריות של העולם הלמורי, והאטלנטיס היו צריכים את הידע של הלמוריאנים כדי לעבוד עם אותם הקריסטלים.

כך שהם יצרו קבוצות קבוצות של חממות ומעבדות, כדי לפתח מתוך הקריסטלים האלו את מה שהיו צריכים למטרת התפתחות.

כולם, ללא יוצא מן הכלל בתקופה האטלנטית היו טלפתיים ובעלי יכולות, הם לא קראו לזה כך, זה היה מצב ברירת מחדל, ברור שזה כך, אין מציאות שזה לא קיים באופן אחר.

כולם יכלו להזיז דברים רק על ידי הסתכלות או תודעה, והיתה להם שפה שמאוד אהבתי, שמתנגנת ברמה התדרית יחד עם קולות שהם הפיקו מהגרון שלהם והגוף שלהם.

כאשר הסתובבתי באחד ההיזכריות שלי במרכזים שלהם, היו שם ישויות מכל מני מימדים, קטנטנים, עצומים, בעלי צורות שונות, בצבעים שונים, חלקם עם הילדים שלהם, או התוצרים שהם הפיקו מתוך עצמם.

הכל זז שם בהרמוניה, על פני האדמה, בתוך המים, ומחוצה להם, באוויר. היה שם ריח נעים שקשה להסביר במילים, הריחות האלו לא קיימים יותר במטריצת 3.

את גיל ואותי פגשתי שם בזמן הווה החופפת לתקופת ההווה של היום, בתקופה האטלנטית, כאשר היינו אריות, ואריות לא במובן שאתם מכירים, אלא הפנים נראים כמו של אריה אך גוף שהולך על שתיים, הרחבתי על כך בספרי הקודם "בחזרה מלמוריה".

אטלנטיס הייתה קיימת מיליוני שנים, ורוב הזכרונות שלי משם היו בתוך גוף אטלנטי.

(ציורים שציירתי לאחר החיזיונות, בעמודים הבאים)

הם אהבו טכנולוגיה מאוד, אולי קצת יותר מידי.
כאשר הם התחילו לעבוד עם קריסטלים הם הבינו את הפוטנציאל שגלום
בתוך היצורים החיים האלו שהלמוריאנים הביאו איתם.
הם יצרו מכונות שבונות הכל על פי האנרגיה של הקריסטלים.
ועם קריסטלים לא ניתן לעבוד לבד, כמו שאתם מבינים, הקריסטלים הגיעו
מתוך עולם הרמוני, וככאלה חייבים לעבוד איתם בשיתוף פעולה.
לאטלנטים זה היה סבבה לגמרי.

כדי להפעיל קריסטלים לכל תועלת או צורך, היה צריך להפעיל תודעה ישרה יחד עם קבוצת אטלנטיים נוספת שמחוברים בקוד דומה או זהה, וכך הם יכלו ליצור הרמוניה שיתופית לכל דבר שהם רצו.

אחד מהטכנולוגיות שמאוד אהבתי להפעיל באותה התקופה הייתה טכנולוגיית המעגלים.

הטכנולוגיה הזאת הפעילה קריסטל עצום בצבע כחול טורקיז זוהר, ולספורים מכל אחד ואחת מבני האטלנטיים ותושבי אותה התקופה היה קריסטל קטן תת עורי שנמצא בפרק כף היד שלהם או במרכז המצח, כדי ללקט אינפורמציה וליצור את כל מה שהעולם הזה היה צריך.

הקריסטל הזה היה מוצמד לבני אותה השיתופיות של אותו הקריסטל, והוא הועבר בטקס מרשים וגדול, לילדים שהפגינו יכולות גדולות מתוך עצמם ללא עזרת הקריסטל.

הקריסטלים האלו היו בעלי תבונה ממימדים גבוהים.

לא כל מי שרצה את הקריסטל הזה, קיבל אותו, היה צריך לעבור קודם חניכה ובדיקות מעמיקות כדי לתפעל את אותן היכולות, קודם כל מתוך הגופים שהם היו בהם.

הם היו מאוד מפותחים מבחינה תודעתית

ועל כן הקריסטלים שם היו מגביר אות שהגביר כל דבר שהיה טבוע בתוכם
מלכתחילה.

אני זוכרת שהייתי מעבירה חניכה לקבוצות אטלנטיים ולמוריאנים במושבות
הקריסטלים שגידלנו בהם קריסטלים שונים לכל מטרה.

חלק מהאטלנטיים היו אחראים על מושבות המזון

חלקם היו אחראים על טכנולוגיה ונשק

חלקם היו במושבות הילדים.

אני הייתי אחראית על מושבת הרבייה.

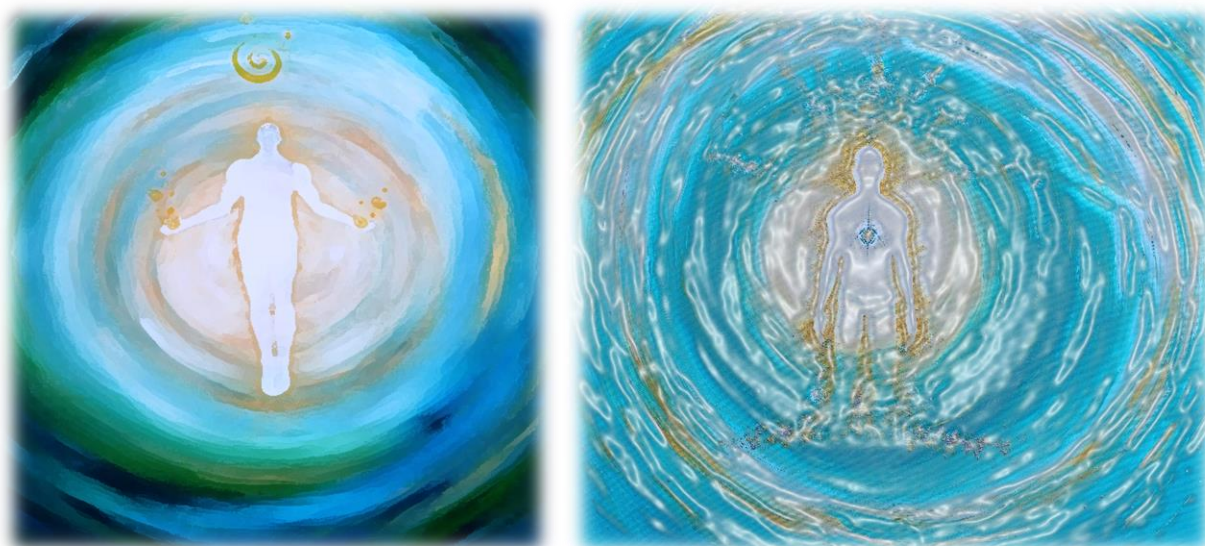
לא מפליא, לאור כמות הילדים שהולדתי במימד הנוכחי, כלומר, הולדתי שישה
ילדים כאשר חמישה מתוכם עם מניעה, קצת היה צריך לספר לי כמה דברים
על העבר שלי, לא?

ובכן, בקבוצת הרבייה התעסקו עם ה DNA מכל מיני מושבות שחיו בהן באותה
התקופה.

הייתי צריכה להעביר חניכה את שאר הקבוצות שיהיו אחרי, איך לחיות עם
קריסטלים ולהבין אותם ולשתף איתם פעולה, כדי להפעיל את השילובים
שנעשו בתוך הקידודים הגופניים.

הקריסטלים לא היו משתפים איתכם פעולה, אם התודעה לא הייתה מספקת
כמות אנרגטית טהורה, לאותם המכשירים שהופעלו עם הקריסטלים, הם לא
פעלו בלי תודעה נוספת חיצונית, נקודה.

אז לימדתי איך להשתמש בתודעה ומיהם הקריסטלים, ואיך אפשר לייצר את
מה שהיינו צריכים בתוך מושבת הרבייה, משהו חי מתוך המהות החיה של
אותם הקריסטלים שעבדנו איתם.

הטכנולוגיה שם כל כך מפותחת, הם יצרו הכל, את כל מה שהם היו צריכים.
היו להם חלליות, הייתה להם טכנולוגיה תת עורית, היו להם מעברים בין
מימדיים באולמות מפוארים ועצומים, הם יכלו לזוז ממקום למקום על פני
הפלנטות על ידי המעברים האלו.

המושבה המעניינת ביותר הייתה מושבת הנשק, ואני ארחיב לכם על זה, כי כך
התחיל הסוף.

במושבת הנשק הייתה להם טכנולוגיה שמגנה על הפלנטה הזאת, היות וגם
בתקופות האלו היו חטיפות נישמתיות, השמדת פלנטות, ובכללי, היו ישויות
ממימדים נוספים שאהבו לקחת לעצמם "כדורי אנרגיה" כמו שזה נקרא, הם

היו לוקחים תושבי פלנטות מאוד מפותחות, עבור התועלת שלהם, ומשמידים את אותה הפלנטה על מנת להשאיר לעצמם את השליטה על אותם האסירים מהמימדים הגבוהים.

איך אפשר לעשות את זה אם אתה רע, אתם שואלים?

מאוד פשוט, בכל רובד תודעתי גבוה, יש ישויות שרוצות להתרחב, הן מולידות את הרעיון, והן צריכות להוציא אותו לפועל ברבדי מימד נמוכים יותר כדי להגשים אותו.

כך שבכל מימד תודעה יש איזון, קולקטיבי וטוב, ואינדיבידואלי ורע, או קולקטיבי ורע ואינדיבידואלי וטוב, תלוי לאיזה כיוון הם לקחו את זה.

כאשר הישויות ממימדי התודעה הגבוהים התחילו לחשוב לתועלת אישית מתוך הרעיון הקולקטיבי, התדירות שלהם יכלה להיות ממומשת רק ברבדי תודעה נמוכים, ועל כך הם נקראו מלאכים נופלים, הם מאסטרים במניפוציות תודעה,

אתם זוכרים את זה מאלפי השנים האחרונות

היו פה כמה כאלו שעשו פה בלאגן.

אז במושבת הנשק, האטלנטים למדו לתפעל את הטכנולוגיה שיצרה כיפת הגנה עצומה על כל תושבי הפלנטה הזאת מהמימד החמישי, מישויות ממימדים גבוהים, שמאוד רצו את הטכנולוגיה הזאת לעצמם, מידי פעם היו ניסיונות חדירה ותקיפה, אך זה לא הצליח להם, והפלנטה הזאת ידעה ימים יפים וטובים ומוגנים ושלווים מיליוני שנים.

בתוך אטלנטיס שהייתה במימד החמישי, היו גם תושבי פלנטות מפותחות, חלקם הגיעו ממימדי 12 חלקם מ-9 והלאה, והם איכלסו גופים בתוך הצפיפות החמישית, הם העבירו מידעים עצומים, ובעיקר כדי לפתח את אותו העולם למקום קסום והרמוני.

הם ידעו להעתיק את התודעה שלהם מגוף לגוף כאשר הם היו צריכים, אך לרוב הם האריכו ימים הרבה מעבר לשנים ארציות שאנחנו מכירים, חלקם חיו 900 שנה, חלקם חיו 5000 שנה בכל גוף.

לא היה להם צורך או רצון להחליף גופים כמו גרביים, אם הוא תפקודי, הוא טוב ונשארים איתו.

את כיפת ההגנה הזאת, מחלקת האטלנטים בשילוב הלמוריאנים הפעילו שכבה חזקה ובלתי חדירה, כדי להפעיל אותה הם היו חייבים לעשות זאת בזוגות.

הזוגות שאני אספר לכם כאן, לא היו זוגות קארמתיים, לשאלתכם.

האטלנטיים לימדו את הלמוריאנים לבצע אקטים מיניים עם בני הזוג שלהם כאשר הם עברו הפרדת השלם לשני גופים.

הרי הלמוריאנים לא היו צריכים את זה כאשר הם היו בגוף אחד זכר ונקבה, הם תיפעלו מערכת מרכבה אנרגטית בכל זמן שהם רצו.

אבל בשני גופים זה קצת שונה, מה עושים עם כל האיברים האלו שנמצאים בחוץ? אין בעיה, האטלנטיים התחילו להפשיל שרוולים והסבירו להם איך בדיוק צריך לבצע את זה.

היו שם מקדשים מיוחדים שבהם זוגות שרצו לקיים את האקט המיני המקודש, נכנסו לאותם המקדשים והיה להם איזשהו כהן או כוהנת שהשגיחו עליהם שהם עושים את זה נכון, כלומר ללא שפיכת זרע.

הלמוריאנים היו שמחים, זה לא בדיוק מה שהם הורגלו, אבל זה ממש דומה, האנרגיה שלהם עולה, וכך הם יכלו לתפעל מרכבה.

לא היה דבר כזה איבוד אנרגיה, לא עלה על דעתם בכלל, היו למוריאנים שנפלו בתקופה הזאת ולכן הגזע הזה התפצל לשני גופים, אך רובם תפעלו אלכימיה מקודשת לבנה.

כאשר הם ביצעו את האקט המיני עם הפרטנר שלהם שהיה פרטנר אחד לכל החיים, הם הרגישו שוב כמו לפני הנפילה.

קרו פספוסים כמובן.

כאשר בני הזוג היו מקיימים את האקטים שלהם במקדשים, במידה והזכר היה מגיע לאורגזמה, או האישה, הוא ואשתו היו מסולקים מאותו המקדש בלי

יכולת לחזור לשם שוב, הם גרמו לאיבוד אנרגיה כל כך גדול שלא היה טעם להמשיך לעבוד איתם.

המקדשים האלו הם בכלל לא מה שאתם חושבים, זה לא הטקסים ההמוניים שאנשים מסויימים בעולמות "הרוח" עושים כדי לנאוף, ממש לא כזה, לא היו מצבי "בגידה" או שצריך להשגיח על הזוגות האלו, כי הכהן הזה צריך לראות פורנו עכשיו, אז יש לו את זה בשידור חי.

זה ממש לא היה כזה.

הלמוריאנים ידעו שהגוף שהם נכנסו אליו לאחר הנפילה מונע על ידי חשק אחד עצום שהם לחלוטין לא יודעים איך לשלוט בו, האטלנטים ידעו, ועל כן כדי להעביר את הלמוריאנים תקופות חניכה עד שהם יוכלו לתפעל את השלם שלהם ללא איבוד אנרגיה, עם עברו במקדשים האלו חניכות.

התקופה הזאת ארכה שנים רבות, עשרות אלפי שנים למעשה.

עד שהאטלנטים גילו שהם יכולים לבצע אקט מיני עם האישה שלהם, עם איבוד אנרגיה, כלומר הם הגיעו לאורגזמה, אבל הקריסטלים "ישלימו" את האנרגיה החסרה.

נהדר, הם יכולים לבשר את זה ללמוריאנים, כך התחילה תקופה של טנטרה שחורה שהאטלנטים לימדו את הלמוריאנים ש"זה לא כזה נורא", הקריסטלים משלימים את האקסטרה אנרגיה שאתם לא יכולים עכשיו לתפעל מתוך עצמכם.

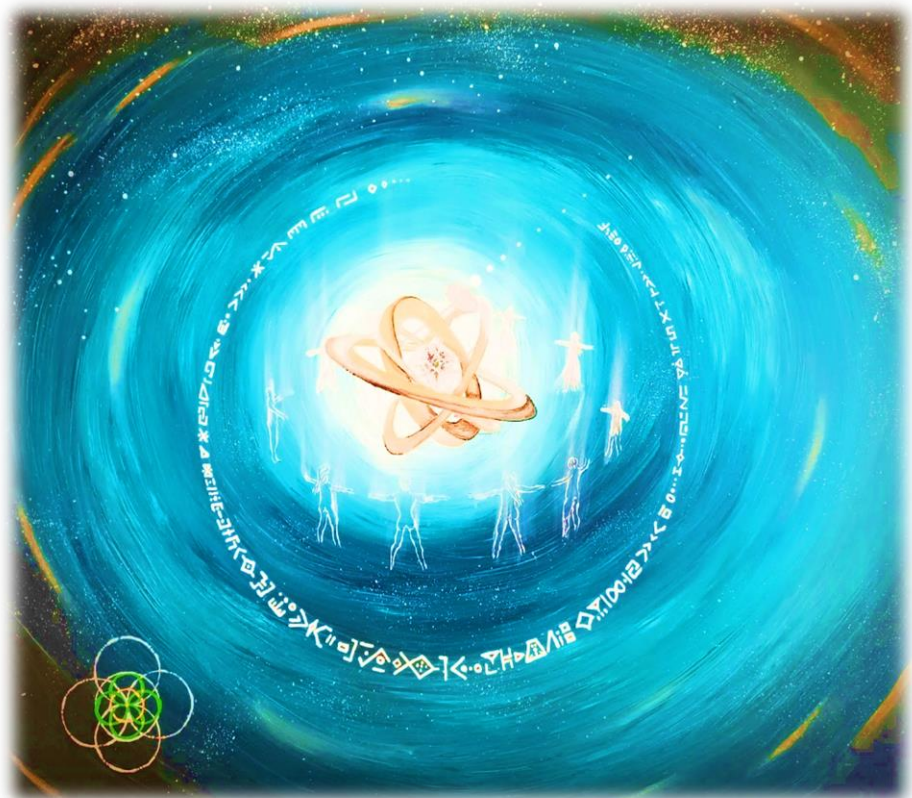
אתם זוכרים שהאטלנטים היו מאוד מפותחים מבחינה טכנולוגית, הם "עלו" על הנוסחה.

הלמוריאנים ערכו טנטרה שחורה בכל עת, הגוף שלהם הלך ונחלש, וגם האטלנטיים, אך הם חוו שארית מזערית מהאקסטזה והעונג שהיו להם לפני כאשר הם שימרו את האנרגיה שלהם.

בתקופה ההיא היה צריך להפעיל את מערכות הגנת הכיפה, בתוך האולם הענק שהגן על כל תושבי אטלנטיס.

כדי לתפעל את המערכת המרכזית, היו צריכים זוגות זוגות של אטלנטיים ולמוריאנים כדי לתפעל אותה.

כולם היו חייבים להיות על טנטרה לבנה.

זה הורגש מאוד באותה התקופה.

אלו שהיו על אלכימיה לבנה הסתובבו כמו פוג'קטורים זוהרים, והם נבחרו להיות הכהנים שיהיו אחראים על המערכת שמפעילה את כיפת ההגנה עם הקריסטל הענק, הם הפעילו את טכנולוגיית המעגלים.

אלו היו חמש טבעות מזהב, אחת לכל אלמנט, ובאמצע היה קריסטל עצום בגודל של חדר גדול שהיה תלוי באוויר, וכדי להפעיל אותו 12 איש היו סביבו, 6 זוגות, זכר ונקבה.

הקריסטלים חכמים ובעלי תודעה רב מימדית, כן?

חייבים להפעיל תודעה נקייה או שהקריסטל הזה ישרוף אותם, קצת בדומה לאנרגיה שארון הברית הוציא מתוכו.

הם היו מחברים את התודעה הנקייה שלהם אחד לשני, כל זוג אחד עם השני, ותודעה קולקטיבית כל זוג יחד עם שאר הזוגות הנוספים, וכל זה יחד עם התודעה הקריסטלית.

כך הם היו מפעילים את טכנולוגיית המעגלים.

כאשר הקריסטל הזה התחיל לפעול, הוא היה משחרר כמו קרן לייזר מרחבית בצורה עגולה שיוצרת שכבה על פני כל הכדור הזה.

רק מה, אי אפשר להפעיל את הגודל הזה לבד, זה תמיד חייב להיות בקבוצה. האטלנטים הגיעו עם רעיון "גאוני".

לא בא להם להיות כל הזמן "על המשמר" עם האלכימיה הזאת, חוץ מזה יש קריסטלים שאפשר לעבוד איתם שמשלימים את האנרגיה החסרה, אז למה

שלא כל אחד יעשה את מה שבא לו באמת, ויפעיל אנרגיה מעצמו יחד עם קריסטל שישלים את התמונה?

במילים פשוטות, הם התחילו לעבוד לבד, כי החשק שנוצר מתוך הטנטרה השחורה זרק אותם לרבדים עמוקים יותר ונמוכים יותר של תודעה החושבת אינדיבידואלית ולא קולקטיבית.

אז במקום קריסטל אחד ענק שיתפעל את כל זה, יהיו כמה קטנים יותר שיעשו בדיוק את אותה הפעולה, מה הבעיה?

התברר שהבעיה גדולה מאוד.

כאשר כל אחד התחיל לראות שאכן, כל אחד יכול לתפעל קריסטל מתוך עצמו והם עדיין יכולים להיות עם האישה שלהם רק בדרך שונה ממה שהיה לפני,

ו- וואלה זה גם נעים וכיף, אמנם לשנייה וחצי במקום לכמה שעות, אבל התודעה של הגמירה הוטבעה כבר בתוכם, הם לא שבעו מזה, ורצו עוד ועוד, הם לא הבינו שכדי להגיע לאקסטזה העצומה שהייתה לפני, הם פשוט צריכים לשמר את אותה האנרגיה ולא לתפעל את המימדים התחתונים לגמירה ואקסטזה של שנייה וחצי.

זה היה מאוחר מדי.

הם היו מרוקנים אנרגטית, וחוץ מקריסטל קטנטן שהם יכלו לעבוד איתו, הם לא יכלו לעבוד עם אף קריסטל בעל תודעה מפותחת יותר כדי ליצור הגנה.

כיפת ההגנה נסדקה, אין מי שיתפעל את זה כמו שצריך וקרתה התקפה.

זה היה מאוחר מדי

כל אחד מבני האטלנטיים והלמוריאנים מאותה התקופה ניסה להפעיל כלי נשק בעצמם, זה היה חלש מידי ומעט מידי, זה לא הספיק.

זו הייתה תחילתה של נפילת אטלנטיס.

הישויות מהמימדים הגבוהים שחמדו את הטכנולוגיה הזאת הצליחו לפרוץ את מערך ההגנה, ושמו יד על הטכנולוגיה שנועדה להיות לטוב ולפיתוח.

אך הישויות האלו רצו את כלי הנשק ולא את שאר המערכות, חלקם לקחו את מערכות הרבייה ושיחקו בהמשך ההיסטוריה עם הגן האנושי לתועלת שלהם, הטכנולוגיה הזאת יצרה את זן העבדים של צפיפות 3, על ידי האנונאקים, המלאכים הנופלים.

אטלנטיס הייתה מפותחת במים ומחוץ למים, היו אטלנטיים שחיו בתוך המים ואטלנטיים שחיו מחוץ למים, אך ההשמדה פגעה כמעט בכולם, חלקם נלקחו בשבי עבור אותם הישויות שהיו צריכים תודעות מפותחות, ואוכלסו שוב בגופים חדשים שאותם הישויות שיחקו עם ה DNA שלהם שוב מחדש, כדי שישרתו אותם.

והפעם הם הרכיבו אותם בעוצמה חלשה יותר, בתוך גופים נמוכים יותר, עם תוחלת חיים קצרצרה, פחות מעשירית מהתוחלת הרגילה.

נגעו להם בזיכרון בגופים הבאים, וחלק מאותו הזיכרון, הוא הידיעה של היכולת לעשות את כל הדברים המופלאים שהיו באותה התקופה באטלנטיס.

אטלנטיס שקעה למצולות, יחד עם רוב הטכנולוגיה המופלאה שהם יצרו במשך מיליוני שנים, הישויות שהשמידו את המקום הקסום הזה לקחו רק את מה שהם היו צריכים לתועלת האישית שלהם.

בעיקר את מושבת הרבייה, ואת מושבת כלי הנשק.

עכשיו אתם מבינים מדוע אני זוכרת את החלקים האלו?

כל שאר הסיפורים שסיפרו על אותם תקופות, אני לא יכולה לקחת צד, מהסיבה הפשוטה שאם לא חוויתי אותם אני לא אספר אותם.

כך שאת מה שאני זוכרת אתם שומעים ממקור ראשון בדיוק כפי שזכרתי את התקופה הזאת.

פרק 2 - הלהבה הסגולה

בתקופת אטלנטיס השתמשו הרבה דרך הלהבה הזוהרת הזאת, מתוך עצמם, יחד עם הקריסטל הענק בטכנולוגיית המעגלים שהכהנים הפעילו זוגות זוגות. הם היו חזקים מאוד מבחינה תדריית.

ככל שאני מנסה לתאר את הצבע הזה, זה יהיה "ליד". זה יהיה קרוב יותר לצבע סגול זוהר, כחול טורקיז זוהר, עם שלוחות של כסף וזהב בפולסים מקודדים.

הלהבה הזאת היא חלק מתוך מה שנמצא בתוכם עוד מתקופת אטלנטיס, זוהי אנרגיה חזקה מאוד, חזקה פי כמה ממספר כורי אנרגיה שתוכלו לחבר יחד.

כאשר מתקרבים ללהבה הזאת ללא הכנה מקדימה, אפשר להישרף מעוצמת האנרגיה הזאת, הגוף לא יעמוד בזה, ההכנה של התהליכים כדי לעבוד עם הלהבה הסגולה הם עדינים ומדורגים, לא יהיה אפשרי לעשות את זה אחרת.

כל ניסיון "להכניס אורות" בכוח, יגרור תגובה שתרגיש כמו הרעלת קרינה אנרגטית ראדיואקטיבית במקרה הטוב, ובמקרה הפחות טוב, אפשר לאבד את הדעת ולהשתגע.

הגוף של מטריצת 3 לא מורגל לזה עדיין, אבל אנחנו מתאמנים על זה כי הנשמה זוכרת שהיא הייתה יכולה להכיל הרבה אורות, הרבה יותר מהפעלות אנרגטיות מיזעריות.

בשנה האחרונה ערכנו פעולה לכניסה למימדי התודעה בעולם הקוזלי, עולם הסיבה והתוצאה, כדי להבין טוב יותר איך לפעול לטובת הקולקטיב, לא ידענו שעבור הקולקטיב יכניסו אותנו לתוך המימדים הנוספים האלו, שארחיב לכם עכשיו, אנחנו נכנסים ללא ציפייה לראות משהו או לחוות משהו.

כדי להיכנס למקומות האלו אתם מכוונים חזק בתודעה שלכם אהבה עצומה, שמחה גדולה, רגש של אחדות והרמוניה עצומים, אנחנו בעל ואישה, זה קל, זה הנקודה ההתחלתית של כל יום ויום שלנו, כך אנחנו פותחים את הבוקר, כך אנחנו מסיימים אותו, ובאסטרל רוב הזמן אנחנו עוברים ומעבירים תהליכים יחד, אז אלו הרגשות שמופעלים לנו הכי חזק כל הזמן.

אין ריבים או קונפליקטים בינינו, אין קנאה או תחרות, אין ציפיות לכלום, יש תשוקה גדולה, הומור לא שגרתי, כך שכל דבר בתוך הזוגיות שלנו שקורה, הוא הפתעה נעימה.

והדבר החשוב ביותר בתוך התהליכים האלו, אתם מוחקים כל שארית אגואית שאתם רוצים לקבל משהו.

זה הסוד.

אז נכנסנו לאחד ממימדי התודעה האלו דרך התהליכים הבאים:

אם אתם זוג ועל אלכימיה לבנה, תיכנסו למקדש הזה יחד.

אם אין לכם עדיין בן זוג או בת זוג, תוכלו להיכנס לשם לבדכם אך עדיין על ידי הפעלת הרגשות הגדולים האלו מתוך עצמכם.

נכנסנו לשקט פנימי, מגבירים את הרגשות הפנימיים הטובים ביותר,

כמה נשימות עמוקות

מרפה כל שריר בגוף שלי.

מנטרה "אומניס באונ איגנאוס" OMNIS BAUN IGNEUS - אמרתי את זה מספר פעמים בקול, ולאחר מכן עוד מספר פעמים בתוך הראש שלי.

אני מרגישה את השאיבה של התודעה שלי מאיזור הפנים והראש, יוצאת החוצה למרחב, מתיישבת על הגוף, מורידה רגליים על הרצפה, מרגישה את כפות הרגליים.

אני תמיד מסתכלת על הגוף שתחת טראנס, רק כדי לעגן את התודעה שלי במקום שבו רוב התודעה שלי נמצאת.

אוקיי הגוף נושם שם עם פה פעור, יש בו שארית קטנה של "אני", הוא יהיה בסדר, הרוב של המהות הולך לטייל עכשיו.

בשלב הבא אני מרפה לחלוטין מהכל, לא רוצה שום דבר, לא מכוונת לשום דבר, לאיפה שיובילו אותי זה יהיה נפלא.

הסיבה היא, שנתנו כוונה לפני הכניסה לתהליך, הנשמה שלנו יודעת טוב מאוד מה לעשות בתוך התהליכים האלו, אבל לפעמים האגו מנסה להיאחז חזק כדי לשמור על איזושהי "שליטה".

עוד שאיבה חזקה ואני נמשכת מתוך כל המהות שלי למקום אחר.

אני מרגישה שאני פוסעת יחפה בגן מאוד יפה עם הרבה צמחים ועצים, על דשא רך, הרגשתי את הדשא על כפות הרגליים שלי, ואני מתקרבת לתוך גן קסום שיש בו ספסל מאבן שמשקיף על אותו הגן הקסום.

לפתע לצידו התיישב סמאל אן ואור, למי שלא הכיר, כדי לכם לדעת מי הוא, הוא מאסטר בחוויות אסטרליות, הוא כתב עשרות ספרים גנוסטיים על העולמות שמעבר ועל חניכות אסטרליות,

הוא נפטר בשנות השבעים, והוא זה שאנחנו לומדים ממנו את האלכימיה הלבנה, כך שכאשר אנחנו שומרים על רצף אנרגטי של קסם מיני לבן, הוא מגיע לחנוך אותנו בכל עת ברובדים האלו.

אוקיי, איזו הפתעה נעימה, הוא יושב לידי

(Samael Aun Weor)

איזה ריח נעים של צווארון מעומלן, ובקבוק קולון, וריח של צמח האניס, כהרגלו הוא הגיע בלבוש ארצי למרות שראיתי אותו בצורה האנרגטית שלו, לפעמים זה פשוט נעים לפגוש את הישות הזאת בלבוש הארצי האחרון. הוא מניח יד נעימה על הכתף שלי, ליד הספסל שישבנו, אני רואה את גיל מתכונן גם.

"את מוכנה לשלב הבא?" סמאל שאל

"אני תמיד מוכנה, למרות שאני לא יודעת מה הולך לקרות"

"אנחנו נכנסים למקדש"

אני מרגישה שהתודעה שלי מתחילה לטייל במקומות אחרים, כמעט הלכתי לאיבוד, נזכרתי מהר וחזרתי לאותו המקום שהייתי עם סמאל, ונעמדתי מולו, אני פוגשת את המבט המחמיר שלו:

"את קוראת לזה מדיטציה? ככה את נכנסת למקומות האלו?"

אוקיי זה הגיע לי, הלכתי להתפזר במקומות אחרים, אבל הנה הופ, שוב אני מאבדת את הפוקוס ונמצאת במקום אחר, אוי ואבוי, אני עושה לעצמי בושות. חוזרת שוב למקום של סמאל ואני רואה אותו בשילוב ידיים נמרץ מסתכל עלי במבט שלא מתעסקים איתו, זה שיעשע אותי אבל חייבים לשמור על רצינות

"אני אחכה לך עוד הרבה עד שתסיימי לטייל?"

"אתה צודק, יש לי נטייה להתפזר בתוך התודעה שלי ממקום למקום"

"את בחניכה, תשמרי על פוקוס"

שאלתי אותו עוד מספר שאלות והוא שאל אותי מספר שאלות בעצמו.

מאחורינו ראיתי את המקדש שהוא דיבר עליו, לבן ועצום מבחוץ, בנוי קצת פרימיטיבי, בכלל לא סגנון מודרני או משהו כזה, והיינו צריכים לפסוע 7 מדרגות לכיוון הכניסה.

בכניסה גיל היה, סמאל נעמד בין שנינו, הניח יד על כל אחת מהכתפיים שלנו משני הצדדים, ונכנסנו לתוך האולם הרחב.

בתוך האולם הרחב עמד מזבח לבן ונעים, ומסביבו עמדו ישויות של אור זוהרות מכל מיני סוגים, לא כולם נראו אותו הדבר וזה היה נראה שהם מגיעים ממספר שונה של מימדי תודעה.

זה ממש מרגש, מה אנחנו צריכים לעשות עכשיו לא היה לנו מושג, אבל זה הגיע.

סמאל אמר לנו

"אתם צריכים להתקלף מכל שארית של לבוש"

"מה, להוריד בגדים?"

"להוריד הכל"

זוכרת את זה המחניכה שעברתי עם הלמוריאנים באחת מהבריכות שהכניסו אותי לתוכן, עד לתקופה הזאת עברתי ריפוי בעניין הזה של הבושה הזאת, כולל כמה טראומות שאחת מהן כוללת אונס, זה כמעט מאחורי.

אוקיי מורידים הכל.

עטפו אותנו בלבוש אנרגטי כלשהו, כמו בד שקוף עדין סביב הגוף שלנו ובעלי ואני התבקשנו לעלות על המזבח הלבן יחד.

זה ישמע לכם מוזר, אבל אביא לכם את זה כמו שזה.

כולכם, ללא יוצא מן הכלל, לעולם לא לבד אף פעם, גם כאשר אתם מתקלחים, גם כאשר אתם בשירותים,

ו... גם כאשר אתם מקיימים יחסי מין.

והכל מוקלט, הנה רק בשביל להרגיע אתכם, הכל מתועד שיהיה לכם מזכרת אם תרצו אי פעם לצפות בזה בעתיד באחת מהרשומות האקאשיות.

עלינו על המזבח והתחלנו לבצע אלכימיה לבנה כאשר הגוף האסטרלי שלנו מבצע את הפעולה, ומסביבנו כל הישויות עומדות מסביב וסמאל לידנו אומר מנטרות.

ואנחנו שומעים אותו בקול חזק

"עוד אנרגיה, אין מספיק אנרגיה"

הבנתי.

הגוף למטה הוא תחנת העגינה הראשונה, אבל אם הוא לא מספיק חזק
אנרגטית הוא לא יוכל להחזיק את שאר התדרים שצריכים להעלות אותנו
גבוה.

הרגשתי את הגוף הארצי מתחיל לבעור באש בעמוד השדרה, זה לא נעים
אבל הכרחי.

ההנחיה הבאה של סמאל הייתה:

"עכשיו תקלפו את עצמכם מהגוף האסטרלי"

ואני מרגישה שהתודעה שלי נמשכת מתוך הגוף האסטרלי מחוצה לו מכיוון
הראש, היי, אני רואה אותנו שם למטה, על המזבח הזה, סמאל עוזר לנו,
שמעתי את המנטרות את חיתוך הדיבור שלו והעוצמה הפנימית שהוא הקרין
כדי לעזור לנו לעלות גבוה.

אנחנו נמצאים מעל הגוף האסטרלי וכל שאר מה שקרה מכאן והלאה היה
במהירות האור.

סמאל הוציא את עצמו מתוך הגוף האסטרלי והתחיל להנחות אותנו לעלות
גבוה יותר תוך כדי שהוא מלווה אותנו.

כאשר גיל ואני בגוף המנטלי, אנחנו עדיין מלופפים אבל יותר אווריריים מאשר
הגוף האסטרלי, והתחלנו לטוס כלפי מעלה כאשר אנחנו שומעים את סמאל
אומר בקול חזק "יותר אנרגיה, יותר אנרגיה"

בשלב הזה הוא נשאר מאחור ואנחנו המשכנו כמקשה אחת על עבר העולם הקוזלי, זה כל כך אמורפי שלהגדיר מהו העולם הזה כנראה תצטרכו לדעת איך מרגיש DMT, מעולם לא ניסיתי, אבל לפי התיאורים שאנשים חוו DMT, זה יהיה ממש דומה.

אנחנו כמקשה אחת נמצאים בתוך עולם כל כך אמורפי ומופשט אך מורכב כל כך ובעל תבונה אינסופית מתוך עצמו, שזה הרגיש נעים מאוד.

לאט לאט זה התחיל להרכיב את עצמו למשהו שנוכל לרדת איתו בחזרה כזיכרון שנוכל לעבוד איתו.

חזרה מעולמות כאלו ללא פירוק החוויה למשהו שאפשר להסביר, לא יעשה שום דבר או יעזור למישהו.

העולם הזה הוא על תבונה אינסופית, וכך הוא הרכיב את עצמו כדי שנוכל לקחת "צידה לדרך" בחזרה למטריצת 3.

אנחנו לאט לאט מרגישים שהשלם שלנו מתחיל לקבל את הצורה שאנחנו כביכול מכירים, שני גופים, אבל כמעט שקוף, עם הבגד השקוף ששמו לנו במימד החמישי.

אנחנו מתקרבים אל עבר אולם עצום ושם הישויות של המימד הזה קיבלו את פנינו בברכה ובאור גדול.

אנחנו מתקרבים מלופפים לכיוון מרכז המקום הזה ושם אנחנו רואים להבה עצומה, לא, זה לא להבה, מה זה, זה נראה שיש לזה כתב סתרים שמרכיב את עצמו כמו להבה, זה נראה כמו שפת האור שלנו רק זוהר בלהבות, אבל זה לא להבות.

"חבר'ה, זה ממש יפה, אבל אתם תצטרכו לעשות את זה מובן, כי זה לא אינפורמציה שאני יודעת להוריד למימד השלישי"

זה הלך ונהיה פחות ופחות מופשט, אוקיי זאת להבה, אבל זאת לא להבה, זה קריסטל חי, והוא בגווני כחול סגול טורקיז זוהר עם שובלים של קידודים משפת האור שאני מכירה.

זה עצום, וזה חי וזוהר כל כך, וזה נראה כמו פרח לוטוס שקוף שפועם, כשבתוכו יש להבות אינפורמציות בצבעים היפים האלו והריחות נעימים כל כך.

"תודה חבר'ה, את זה אני אוכל להסביר"

הישויות הזוהרות וחסרות הצורה מובילות אותנו בעדינות אינסופית לתוך הלהבה הזאת.

אין בעיה, זורמת, הם יודעים מה הם עושים.

הם הושיבו אותנו בתוך הלהבה הזאת, כפשוטו, זה היה נעים כל כך, לא רציתי שזה יגמר לעולם, התחושה הייתה של שטיפה מקודדת של אורות אוהבים וחומלים ברמה האינסופית לתוך הרבדים העמוקים ביותר של המהות שלנו.

זה נכנס לתוך כל גרגר וחלק של הגוף הקוזאלי שלנו, הרגשתי חיים, והכל חי בתוכי, כל ניורון, כל שובל של אנרגיה, כל אטום, הרגשתי הכל.

מי ירצה לקום מהג'קוזי הזה, אני כאן כדי להישאר חבר'ה.

באנו לעבודה, כן?

האינפורמציה התחילה לזרום, זה לא פעם ראשונה שזה קורה לי, גם בלמוריה
זה קרה לי באחד מהג'קוזים שלהם,
זה נראה תמים, אבל אחר כך, זה מה זה לא.

מתוך האיזור של הראש שלנו נפער פתח עצום כלפי מעלה, עד שלא הרגשתי
את החלק של הראש בכלל.

היה רק פתח

ואינפורמציה התחילה להיכנס בכמויות אדירות מלמעלה לתוך אותו הפתח
שמחובר לראש שלנו.

לתאר לכם את ההרגשה? זה כאילו שיושב עליכם פיל על הראש, קצת
הרגשה של לידה, אבל מהראש.

למי שילדה פעם ללא אפידורל, לידה מאתגרת, יודעת בדיוק למה אני מתכוונת
אז ילדנו לידה ללא אלחוש, מהראש.

הגוף הארצי התחיל לרעוד, הסיבה שידעתי את זה כי שמעתי את סמאל
מהמימד החמישי אומר: "זה מספיק לעכשיו, הם צריכים לחזור".

וזה מדהים, כי החיבור של הישות המופלאה סמאל, מקושרת גם למימדים
האלו, והם מקשיבים לו.

הפתח בראש שלנו לאט לאט נסגר, הישויות הוציאו אותנו מתוך הלוטוס של
הלהבה הסגולה הזאת וליוו אותנו אל עבר היציאה.

אנחנו מתחילים לרדת, מגיעים למימד החמישי לתוך המזבח שערכנו בו אלכימיה, קמנו ממנו ועקבתי אחרי הנשימות שלי במימד הארצי.

לאט לאט, בעדינות גלשתי בחזרה לתוך הגוף, כל תהליך הכניסה בחזרה לגוף לוקח קצת זמן, אז אם אתם עורכים את המסעות האלו, לא לנחות בבת אחת לתוך הגוף, יהיה לכם כאב ראש נוראי למשך מספר ימים, מניסיון.

קמתי מתוך המסע הזה ללא תזוזה, ולקח לי עוד דקות טובות להבין שיש לי גפיים ואפשר להזיז אותם, זה מה שהגוף עושה.

לפעמים גיל עוזר לי קצת לחזור לתזוזה, אבל אנחנו כבר מורגלים לזה, אני נותנת לגוף הזה את הזמן שהוא צריך כדי לנחות בחזרה, ועדיף עם כל האינפורמציה שבסל הקניות של הסופרמרקט הקוסמי שהלכתי אליו.

כדי להבין את הרעיון האלוהי אתם צריכים לחוות אותו, הלהבה הסגולה מכילה בתוכה את העולמות העליונים האינפורמטיביים שילמדו אתכם את כל מה שאתם צריכים על עצמכם מתקופות קדומות יותר.

בתקופת אטלנטיס עבדו הרבה עם הלהבה הסגולה והקרניים הקוסמיות של מושבות הקריסטלים, ובהרמוניה מלאה.

הלהבה הסגולה היא אנרגיה עצומה שעוזרת לכם להתנקות מכל שדה אנרגטי שלילי שנדבק אליכם, ומכניס לתוכם אנרגיה חיובית של אהבה עצומה.

המקור של הלהבה הסגולה במימד השלישי בפלנטה הזאת, הוא בהר שאסטה שבארצות הברית כמו שציינתי בתחילה, ישנם פורטלים מיוחדים רב מימדיים

שנמצאים בפלנטה הזאת, אחד מהם בהר שאסטה, והוא מעבר בין מימדי לישויות האור שחיות שם עד היום במימד החמישי.

כאשר אתם מעלים את התודעה שלכם במקומות האלו, אתם תחוו שטיפה גדולה מאוד של הלהבה הסגולה הזאת, לניקוי רקמות עמוק, פילינג רוחני, עד לשכבות התודעה העמוקות ביותר שלכם, ועוד משהו אגואי יתקלף מתוך עצמכם.

יש מספר מוקדים של פורטלים כאלו בפלנטה שלנו, בדומה לפירמידות שממוצבות כאן בפלנטה במספר מוקדים.

אתם יכולים לעבוד בעדינות עם הלהבה הזאת כדי לטהר מרחבים שאתם נמצאים בתוכם, לאנרגיות טובות וזוהרות.

בין מעברי העולמות והשינוי המימדי שכולנו חווים בימים האלו, המלאכים השומרים של כל אחד ואחת מכם, מעלים הילוך בשמירה שלהם אתכם.

אתם תרגישו יותר מתמיד שמישהו מניח עליכם יד בוטחת על הגוף שלכם, אורות זוהרים מופיעים בסביבה שלכם, חלקכם רואים ישויות זוהרות בעין הרגילה שלכם, ילדים בעיקר יכולים לראות אותם.

לפעמים אתם תחוו תדרים חזקים באוזניים בצורה של צפצוף חזק או "בום" חזק,

זה כמו קוד מורס, שדרכם המלאכים שלכם מתקשרים איתכם, ועכשיו חזק יותר מתמיד.

האנושות עוברת עכשיו "שיפט" חזק וזה מורגש בגופים שלכם.

אתם מרגישים שהלילות והימים מתמזגים לעולם אחד, העולם האסטרלי
ועולם החלומות מתחברים לעולם התלת מימדי כאן בכדור ויש לכך סיבה
מדהימה.

העולם הספציפי הזה הוא עולם שמייצר את המחשבות הכוונות והרגשות
שלכם לידי מציאות חלופית
אז מה "אמיתי" ומה לא?

הרי כשאתם בעולם החלומות, כל הנרטיב כל כך אמיתי ומתקבל על ידיכם
ללא שאלות, כאשר אתם בעולם הנוכחי הזה, כל הנרטיב כאן מתקבל אצלכם
כעולם האמיתי ללא שאלות, אז איך נדע היכן שוכן העולם "האמיתי"?

המסר המופלא שקיבלתי עבורכם בתקשור מהמלאכים שלנו הוא:

**"כולנו נמצאים כרגע בימים האלו בנקודת השוויון, קו התפר בין העולמות,
אנחנו בכל המקומות בו זמנית, ובכל המקומות אנחנו "מאמינים" שזה
העולם האמיתי, אבל "הזמן" תיכף נגמר, כי קרתה התערבות בין מימדית
כאשר זה "נגע" בנשמות האור שנמצאות בתוך מימד הזמן".**

כל הנשמות שעוברות "שיפט", עוברות חניכה עצומה לקראת החיים במימד בו
הזמן לא נמצא, לכן התפר שאתם מרגישים כרגע, הוא החניכה שלכם לשינוי
שקורה ממש עכשיו.

תגבירו את האנרגיה שלכם דרך התדרים הסולאריים של הלהבה הסגולה,
אהבה, שמחה, חמלה, סיפוק, כנות, שלום, לב פתוח, הם לטובתכם.

הם עוזרים לכם להתחבר למקור האור שלכם, והמלאכים השומרים שלכם יראו
לכם בכל דרך שהם ממש כאן לצידכם לשמור עליכם בשעת האפס, זאת
ההגנה שלכם.

פרק 3 - עולם האסטרל

אני חושבת שהשאלה הכי נפוצה ששמעתי בשנים האחרונות היא "איך להיכנס לעולם האסטרלי, איך מגיעים לשם"
אז הנה הפתעה.

אתם קיימים שם כל הזמן, גם ברגע זה, הגוף האסטרלי שלכם עושה שם פעולות, אוכל, ישן, הולך לעבודה, הולך לשירותים ועוד ועוד.

אז למה אתם לא זוכרים כמעט כלום מזה?
מאוד פשוט.

אם אתם לא שומרים על פוקוס במימד השלישי על כל פעולה שאתם עושים, אתם מת מהלך, אתם אדם שישן בעמידה, וככאלה אנחנו רואים הרבה פעמים באסטרל את אותן הנשמות רדומות לחלוטין מתהלכות בדיוק כמו שהן מתהלכות בצפיפות 3, מה שונה, אם התודעה ישנה במימד השלישי, זה מה שממשיך אותה במימד החמישי וכן הלאה והלאה.

צריכה להיות נקודת עגינה ראשונה מהמימד הנמוך, וזוהי נקודת ההתחלה למימדים הגבוהים יותר.

אז מה עושים?

שואלים שאלות במימד השלישי, וכל הזמן, והשאלות הן על אמיתות המציאות, תבדקו הכל, ותשאירו את המודעות שלכם ערה על כל דבר, ולא משנה מה.

אכילה מודעת, מחשבה מודעת, דיבור מודע, רגשות מודעים.

גם כאשר אתם מעשנים סיגריות או עושים פעולה חזרתית, תכניסו מודעות לכל שאכטה שאתם לוקחים, זה ישאיר אתכם בפוקוס גדול, ואת הקשב הזה תוכלו להחזיק במימדים גבוהים יותר.

אבל אם את פועלים כמו רובוטים חסרי מודעות, אוכלים, שותים, הולכים, עובדים ועוד, ברוטינה חזרתית, אתם בעצם ישנים בעמידה, הגוף האסטרלי ברגעים האלו ממש עושה בדיוק את אותם הפעולות.

אם אתם בפחדים או כעסים, אלו המקומות שאם תיכנסו בצורה מודעת לרובד האסטרלי, תחוו אותם פול פוואר.

אתם שומרים על תודעה ערה, אתם למעשה לא ישנים אף פעם.

ואתן לכם את כל הכלים לעשות את זה גם.

כאשר אני קמה בבוקר, הדבר הראשון שאני רואה זה את בעלי, אני אומרת תודה שיש לי עוד יום שקיבלתי במתנה בתוך הגוף הזה, ואומרת תודה על הכל, תודה על הבריאות, תודה על השמירה של המלאכים, תודה על זה שהגפיים זזות והמצב הבריאותי מתפקד בצורה סבירה, יש שתי עיניים רואות, פה מדבר, אוזניים שומעות, בגדול אני עורכת סריקה על כל תא ותא בגוף שלי ועל כל מה שמסביבי.

וזה ממשיך לאורך כל היום.

הפרפרים והציפורים שמסתובבים סביב, מקשיבה לבריאה.

תיקחו לעצמכם אם אתם יכולים בתחילת כל יום, עשר דקות של התבוננות, אם תוכלו יותר זה יהיה נהדר, אבל גם עשר דקות יספיקו.

ותתבוננו בקשב רב, לאחר שמודה על היום הנוסף שקיבלתי.

יוצאת החוצה להקשיב.

למה? להכל.

לאוויר, לעננים, לתנועתיות של המעופפים באוויר, תנועתיות העננים, האגמים, לתנועת שיירת הנמלים, להדף אנרגטי, לפעמים המחשבות והדיבורים של אנשים נכנסות לי למרחב, גם להם אני מקשיבה, לכל דבר בבריאה יש סיפור, לא רוצה שום דבר, רק מקשיבה.

לאחר מכן את הקשב הזה מכניסה לכל פעולה.

מצחצחת שיניים שמה לב לכל פעולה, מתקלחת, מרגישה שהמים הם אנרגיה ששוטפת אותי, זה לא מים זה אורות, אוכלת, מרגישה כל לעיסה ומכוונת שכל ביס ילך ויעשה את הפעולה שהוא צריך לתוך התאים בגוף, ומודה גם להם. נוסעת על אופנוע, מודעת לכל מטר שעוברת ולכל מה שקורה מסביב בדרך. הבנתם את העיקרון.

קשב ומודעות במימד השלישי, ישמרו על קשב ומודעות במימד האסטרלי וכן הלאה.

אם קורה משהו לא רגיל, עדיין במודעות, ושואלת שאלות: "מה הייתי צריכה להבין מזה בתוך עצמי", פרפר התיישב עלי: "איך אוכל לעזור לך", "הפסקת חשמל או אין רשת אינטרנטית: "מה אנחנו צריכים לראות שלא שמנו לב"

ואתם תשימו לב, שלכל שאלה שאתם שולחים למרחב, אתם מקבלים מיד תשובה.

הסיבה שאתם לא שמים לב לזה, כי לא תמיד התשובה שאתם מקבלים מוצאת חן בעיניכם, אז אתם מחכים למשהו "בומבסטי" שירד מהשמיים ויתן לכם תשובה.

אתם למעשה על מדיטציה וקשב פנימי לאורך כל היום.

ותזכרו דבר אחד חשוב.

כל יום שהתחיל ונגמר זהו היום האחרון שלכם, הוא לעולם לא יחזור מבחינת עשייה.

אז אם זה היום האחרון שלכם, איך הייתם פועלים בתוכו?

בסיום יום אומרת תודה על כל היום שהיה, על כל הגוונים שלו, אומרת תודה לבעלי על היום האחרון, ומתפללת שאקבל עוד יום נוסף למחרת בבוקר.

כאשר אתם נטולי ציפייה, רצונות, חשקים, כוונות, כעסים, ועוד תדרים נמוכים, אתם מגבירים את התודה בתוכם, ועוברים על כל היום שעברתם בכוונה להיות טובים יותר למחרת, אתם מוכנים לשלב הבא של עולם החלומות.

עולם החלומות:

עולם החלומות הוא המימד הרביעי.

אתם יכולים לשחק שם עם האלמנטים, שם, המערכת המוחית צריכה לפרק את עצמה מכל היום.

כך שכאשר נרדמתם עם רגשות שליליים, עולם החלומות ייקח אתכם בדיוק לשם, וכך נולדים סיוטים.

אין ספק שהסבתות יודעות על מה הן מדברות: לעולם לא ללכת לישון לאחר מריבה, עד שלא תפתרו את הבעיות שלכם או לפחות על רגשות חיוביים, אל תלכו לישון, זה ילווה אתכם גם שם.

אצל ילדים זה שונה, הם פעורים בין המימדים עד גיל שש לערך, כך שאם הם חוו סיוט, הם לרוב חוו אותו מתוך המימד האסטרלי ולא מתוך המערכת המוחית.

היה לי מנהג קבוע בכל ערב, כאשר הייתי משכיבה את הקטנטנים שלי לשינה, הייתי שרה להם ומנגנת להם בגיטרה את השירים והלחנים שלי, רוב השירים שהוצאתי לאלבום הראשון, היה השירים שכתבתי עבורם בשעות האלו, כדי ללוות אותם לעולם האסטרל עם תדרים חיוביים וטובים.

בבוקר הם היו קמים ומספרים לי את החוויות שלהם מאותם העולמות.

אם לאחד מהילדים היה יום מאתגר או קשה, הייתי יושבת לידו ולאט לאט היינו מרכיבים תמונה יפה.

אשתף אתכם באחת מהשיחות שהיו לי עם הקטנה שלי שהייתה בזמנו בת ארבע.

זוהי יספר לכם קצת על מהי אלימות חברתית בגילאים הקטנים. הם אהבו לישון יחד ארבעתם בחדר אחד, זה היה יעיל גם עבורי, לספר לכולם סיפור או לשיר ולנגן להם עד שהם נרדמים.

סידרתי עבורם את החדר הגדול ביותר בבית, עם גרילנדות ואת כל הדברים שהם הכי אוהבים, היה להם נוח לישון ולהיות יחד, הם היו עורכים תורות על איזו מיטה אשב בכל ערב, הפעם ישבתי על המיטה של הבת הקטנה שלי.

"אמא, היום אני הייתי עצובה, אף אחד מהילדים לא רוצה לשחק איתי בגן"
אם יש משהו שאתם בתור הורים כבר יודעים, או כשתהיו הורים אתם תדעו,
שאנחנו מרגישים את הכאב של הילדים, כאילו חווינו את זה על עצמנו.
ידעתי את זה משיחות עם הגננות, הילדה שלי יושבת שעות באיזו פינה
ומשחקת לבדה.

"את מדהימה ילדה קסומה שלי, את יודעת את זה, לאט לאט יכירו אותך וירצו
לשחק איתך"

"אבל הם לא רוצים, הם אמרו לי שאני מכוערת ושיש לי פרצוף מוזר ושאני
צוחקת מוזר, אז אני באמת מכוערת" הקול שלה נשבר.
זהו, הסכין בתוך הלב שלי, הילדה שלי חושבת שהיא מכוערת ומוזרה, כי כך
הילדים אמרו.

"את יודעת שעבורי ועבור אבא את הילדה היפה ביותר בעולם, תראי איזה
חיוך מהמם יש לך, יש לך גומה מתוקה בלחי כל פעם שאת מדברת או צוחקת
את הצחוק המתגלגל שלך, ויש לך קול יפיפה שאני כל כך אוהבת, את רוקדת
מדהים, את נראית כמו נסיכה בעיני, את תמיד נקייה ומסודרת, אל תכניסי
ללב היפה שלך שום דבר לא טוב שמספרים עלייך, כי זה מה שהם רואים,
אבל מה שאני רואה זאת ילדה יפיפיה עם הלב הכי רחב שפגשתי בחיים, אני
אוהבת אותך צ'וצ', את המושלמת שלי"

היא עדיין לא מחייכת, הלב שלה פצוע, וגם שלי.

"אני מכוערת, בגלל זה אף אחד לא רוצה לשחק איתי"

בשלב הזה כל הילדים בקשב רב והם מתיישבים במיטות שלהם, אני חייבת לעשות משהו, זה נגע גם בהם.

או, תודה רבה, הנה רעיון נולד.

אני לגמרי הולכת להגיד לה אותו בלי סינונים, זה לא יהפוך אותי לאם השנה, אבל זה מידע קונקרטי והוא חייב להיות לא שגרתי כהרגלי בקודש:

"מתוקה יפייפיה שלי, תקשיבי טוב.

אם מישהו מציק לך, תמיד תזכרי שאותו הילד או הילדה "החשובים" יושבים בסופו של דבר בשירותים ועושים קקי, אוקיי? גם ראש הממשלה העולמי, האישי החשוב ביותר בעולם, יושב בשירותים ועושה קקי אחרי שהוא עומד מול מיליון אנשים חשובים לא פחות, וכוואלם עושים קקי בסופו של דבר, אז כשמישהו אומר עלייך דברים, תמיד תדעי שאחר כך הוא גם צריך לשבת בשירותים"

היא צחקה, היא הריצה את זה בראש הקטן שלה, זה היה משעשע.

"כולם עושים קקי? זה מצחיק"

"כולם חמודה שלי, כל פעם שמישהו ינסה להראות לך כמה הוא חשוב וכמה את מרגישה שמורידים אותך, תזכרי שבסוף הוא בפוזה של שירותים יושב איפושהו ומשחרר פלוצים, בחלק הזה כולם שווים".

בחלק הזה של השיחה, כל הילדים המיוחדים שלי, זרעי הכוכבים החריגים חברתית שלי, יושבים בקשב רב לשיחה עם הקטנה, הם חוו אלימות חברתית באופנים כאלו ואחרים, והם התחילו לצחוק חזק בשעת הערב המעניינת הזאת.

"את תראי שכשתפסיקי לפחד על מה חושבים עליך, או מה אומרים עליך, ותמשיכי להיות המקסימה שאת, בדיוק כמו שאת, הכל בסופו של דבר יסתדר ויהיו לך את החברים הנכונים ביותר עבורך שיאהבו את הכל בך"

"את מבטיחה?"

"אני מבטיחה. חמודה שלי, אם הייתי אומרת לך שאת יכולה לברוא כל מה שתרצי, מה היית בוראת?"

"שיהיה לי הרבה חברים"

"זה היה עושה אותך שמחה?"

היא חושבת רגע, ועונה לי בלחש תשובה מפתיעה:

"לא, זה לא היה עושה אותי שמחה"

"אז בואי נחשוב רגע, לפני שאת נכנסת לעולם החלומות, מה הכי עושה אותך שמחה"

"את אמא, את מצחיקה אותי, אני אוהבת גם את אבא, גם את יואבי, אבל הוא לא משחק עם אף אחד, גם לא איתי בגן וגם לא בבית" היא התכוונה לתאום שלה, הילד האוטיסט.

"יש לי רעיון ממש מגניב בשבילך, רוצה לשמוע?"

"כן, איזה רעיון?"

"בואי עכשיו נברא בדמיון את כל הדברים שאת הכי אוהבת"

"אני אוהבת הרבה דברים"

"אוקיי, מה את הכי אוהבת?"

"אני אוהבת חד קרן ורוד, כל מה שורוד אני אוהבת, ואני אוהבת קשת בענן,

ופרפרים זוהרים, ואני אוהבת את הבובות של לול, לא את כולן, יש רק קצת,

ואני אוהבת גלידה וסוכריות, ואני אוהבת גלידה חביתה ועוף"

"איזה דברים שווים את אוהבת, את יודעת מה? בואי נברא מכל זה תמונה

אחת יפה עם הרבה נצנצים וקשת בענן, מה את אומרת?"

או, הנה חיוך יפה שחשף גומה עמוקה בלחי המתוקה שלה.

"אני אוהבת את זה, בואי נברא, עם מלאנת'לפים נוצצים" היא מדגימה לי עם

הידיים הקטנות שלה

והיינו בוראות תמונה יפה עם כל הדברים שהיא אוהבת עד שהיה לה חיוך על

הפנים, כאשר ראיתי שהעצב נעלם לה כמעט לגמרי מהעיניים, הייתי עוברת

איתה לשלב הבא:

"עכשיו אני רוצה שתראי את עצמך בתוך התמונה עם המדבקות הקופצות,

החד קרן ומיליון הנוצצים והגלידות והסוכריות, תספרי לי מה את עושה שם".

"אני יושבת על החד קרן, והושבתי על החד קרן את כל הבובות שאני הכי

אוהבת, החד קרן עף באוויר ואני יושבת עליו"

"תסתכלי עלייך, איך את מרגישה כשאת על החד קרן המעופף?"

"אני צוחקת, זה כיף"

והיא צוחקת חזק, הילדה שלי מאושרת בתוך ההכוונה הנוצצת עם כל הסוכריות הקופצות.

"אני אוהבת אותך חיוך גומה שלי, תביאי את הגומה, אני אתן נשיקה לגומה"
עוטפת אותה בחיבוק אוהב ומרגישה את הידיים הקטנות שלה עוטפות אותי
בחזקה.

"אני אוהבת אותך אמא, עכשיו אמא את יכולה לשיר לי את השיר שלי, פרח גן
עדן?"

"בטח יפה שלי, איזה שיר שתרצי, אני אשיר לך".

כאן מתחיל לפעמים החלק השני של הערב, והוא פחות נוצץ מהשיחה שהייתה
כמה דקות לפני, בו כולם מתחילים לריב איזה שיר לשיר ולמי, ושמיים בחדר
הילדים באותם הרגעים.

הם לא צריכים הרבה בשביל לריב, כמו שאתם מכירים ילדים, מספיק גפרור
אחד כדי להדליק את המדורה לפצצת מרגמה.

"לא, עכשיו אמא תשיר את השיר שלי" אומר ילד אחד בקול של מפקד

"ומה עם השיר שלי?" צועק ילד אחר בהתרסה

"אמא הבטיחה לי עכשיו" עוד שנייה מתחיל סכר של דמעות מהילדה.

כל זכר לחד קרן מעופף וניצנוצים זוהרים שהיה כמה דקות לפני, מתחיל להתעופף לאט לאט דרך החלון שלהם אל תוך חור שחור

התאום האוטיסט מתחיל לבכות, זה מצב ברירת מחדל, לא צריך הרבה כדי להוציא אותו מאיזון, הוא גם רוצה את השיר שלו, ועדיף עכשיו בשניה הזאת ממש, אבל הוא לא יודע להביע את עצמו טוב כדי לבקש.

אז מגיעים לפשרה, אני אשב על המיטה של התאום, הוא מחבק לי חזק את הרגל עד למצב נמק, ואני ממשיכה ברגעים האלו בקול של מפקד פלוגה קרבית.

"כולם דממה. רוני קודם, ואחר כך נעשה את של כולכם, אתם יודעים שלכל אחד מכם יש שיר מיוחד, נכון? עכשיו זה השיר המיוחד של רוני ואתם יכולים להצטרף"

הטון האסרטיבי והאוהב עושה את שלו, בכל זאת בחדר אחד יש שלושה בנים ובת, וכולם בו זמנית רוצים עכשיו, בזה הרגע, את מה שהם רוצים.

אז אם אתם קצת סקרנים, השיר הזה "פרח גן עדן" ברשתות, וזה שיר שכתבתי עבור רוני הבת שלי באותם הלילות כשהיינו מציירות חלום לפני היא נכנסת אליו.

"פרח גן עדן איפה את מתחבאה, בתוך הגוף שלך את נראית אבודה,
את האור שבתוכך, שמזכיר לך בדיוק מי את.
יש לך את היכולת לפתוח עולם, להיזכר מחדש, מתוך עצמך, לא לבד, יש לך
את היכולת לפתוח עולם חדש.
תני לי יד ואקח אותך לשם, אני איתך אל תשכחי.
כשאת מרחפת בין הפרחים, כמו פרפר מעל ענן, צובעת את הקשת באור
זוהר, את לא לבד, לא לבד.
כשאת מחייכת מהחלום של כולם, את לא עוצרת יותר, את בתנועה כל הזמן.
השתיקה שלך בוערת, מתוך עינייך הזורחות, תני לי יד ואקח אותך לשם, אני
איתך אל תשכחי".

מידי פעם הייתי שרה להם לחנים מאטלנטיס כמו שזכרתי אותם מהחיים
הקודמים.

והם היו מבקשים את השירים האלו שוב ושוב

"אמא תשירי לנו את השיר של המלאכים שבאים לשמור עלינו"

אלו לחנים בשפה האטלנטית, וכך, לתוך עולם החלומות, הם היו נכנסים
בשלווה גדולה ועם חיוך על הפנים.

באחד מהשירים האלו שהקלטתי להם מנגנת שרה להם במהלך אותו ערב,
שומעים גם את הלחישות של הקטנה שלי, מצטרפת בשפת האור שלה,
למנגינה.

כך אתם נכנסים לעולם החלומות כאשר הרגשות שלכם לפני השינה הם נקיים,
אתם מעבירים לעצמכם מיקלחת רגשית טובה, במימד הרביעי והחמישי זה
יתרגם את עצמו לחוויות יפות.

אז מה קורה בעולם האסטרלי?

שם זה כבר סיפור אחר.

עולם החלומות במימד הרביעי מתרגם לכם את החוויות והרגשות שהמוח קיבל מהם נתונים במהלך היום, לחלומות עם עמעום מסויים, אתם תמיד תופיעו פתאום באיזשהו מקום בלי שום הכנה, והצלילות שם היא עמומה מאוד, כאילו מישהו שם אלף פילטרים על המסך הזה, בשכבות רבות, קצת כמו לראות מטושטש בלי משקפיים.

המימד החמישי הוא המימד האסטרלי. מימד אחד מעל עולם החלומות. הצלילות שם היא ברזולוציות אחרות, הרבה יותר חד וברור, הגוף שלכם יותר אוורירי, פחות דחוס.

שם, כדי לשמור את התודעה מפוקסת, אתם צריכים לעבור הכנה לפני השינה של הגוף הפיזי.

ללא אימון, אתם יכולים למצוא את עצמכם במציאות חלופית בצלילות גדולה, זה נדיר אבל זה קורה כאשר יש כניסה לא מודעת, כלומר, זה קרה לכם בלי כוונה, ולא תדעו מה קרה לכם ומה זה העולם הזה שנתקעתם בו. החוויה באסטרל יותר חיה ואמיתית מכל מה שתחוו במימד השלישי.

העולם האסטרלי מאכלס את כולם ואת הכל, חיים, נפטרים, בעלי חיים, מלאכים ושדים, ישויות של אור ותושבי פלנטות מהמימד הזה, זה לא עולם אחד שבו אתם נוחתים אליו, המימד החמישי מכיל מספר רב של רבדי תודעה בתוכו ומחלקות רבות.

זאת התחנה המרכזית של כולם.

יש בתוכו חדרי מציאות מדומה, ירכיבו לכם חיים אחרים לחלוטין תוך כדי מחיקת הזיכרון שלכם מהמימד השלישי, אתם תעלו על התרמית רק בבוקר. יש בתוכו את מקום העבודה שלכם, שפעמים רבות אני רואה נשמות שהולכות שם לעבודה ברוטינה חזרתית להפליא.

יש שם עולם שלם שהורכב ספציפית עבור שיעורים שאתם צריכים לעבור וחניכות.

רוב האנושות נמצאת שם במצב רדום, כלומר הם פועלים שם בדיוק כמו שהם פועלים ביומיום, על אוטומט.

כדי להיכנס לאסטרל במצב ער, אתם צריכים להבין את תחנות העגינה התודעתיות.

מהי תחנת עגינה?

התחנה הראשונה היא במימד השלישי הנקראת מטריצת 3 -

שם אתם מחזיקים קשב גדול על כל מה שקורה סביבכם, אתם מקבעים את התודעה שלכם על המהות שלכם בתוך המימד השלישי, מי אתם, מה אתם, מה החוזקות שלכם, מה החולשות שלכם, איפה נקודות התורפה שלכם, אתם מורכבים ברובכם מהפרסונה שאתם חושבים שאתם.

ככל שההכרות שלכם עם עצמכם חזקה, תחנת העגינה התודעתית הראשונה נשארת יציבה.

כדי לעזור לכם אתם יכולים להשתמש בטוטה מסויים, חפץ, תכשיט או קריסטל, תלמדו את הצורה שלו טוב ותמתינו לשלב הבא של תחנת העגינה השנייה.

אתם יכולים לעשות פעולות חזרתיות במהלך היום כמו בדיקת מציאות. באסטרל, אם תתנו קפיצה, אתם תעופו באוויר ותישארו שם, אתם יכולים לקפץ במהלך היום, כמבדק מציאות, ותוכלו להיכנס לאסטרל עם אותו התיכנות, כך שכאשר תתנו גם שם קפיצה וטראו שאתם לא נוחתים בחזרה לקרקע, זה יתן לכם סטירת התעוררות באסטרל.

בגדול אתם צריכים לחבר את תחנות העגינה האלו שלב אחרי שלב. אתם מחוברים יחד בכל הגופים האלו. הגוף הדחוס ממימד שלוש, הגוף הפחות דחוס במימד ארבע, והגוף הקליל והאווירי במימד חמש, וכולכם מחוברים בו זמנית כל הזמן, מה שקורה שם קורה פה, ומה שקורה פה קורה שם.

אתם לא תלכו לעבודה שם כאשר כאן אתם הולכים למסיבה כאן, זה לא יקרה, פה אתם במסיבה, גם שם אתם במסיבה, אני לא יכולה להבטיח לכם לאיזה סוג מסיבה יכניסו אתכם שם, אבל ככל שתהיו יותר מודעים לשינויים הכי קלים ולחזרתיות שאתם חיים בתוך המימד השלישי, כך המודעות במימד החמישי תישאר איתנה ויציבה.

אתם פשוט שומרים על חיבור יציב בין כל התודעות שלכם.

לפני שהגוף נרדם, אתם יכולים לומר מספר מנטרות שישאירו אתכם בפוקוס עד שהגוף נרדם.

לפני שהוא נרדם, אתם בדיוק בתפר בין העולמות.

כל הגוף שלכם במצב הרפייה, הלסת רפויה, שום שריר לא פועל, הדופק נהיה איטי ויציב והנשימה הופכת להיות שטחית ולא עמוקה, אני ממליצה לכם לשכב על הגב כאשר הידיים לצידי הגוף ולא נוגעות בגוף ופרקי הקרסוליים שלכם מחוברות בקצה.

נהדר, תחנת העגינה הראשונה פועלת עכשיו, הגוף כמעט נרדם,

עכשיו השלב הבא:

תרימו את עצמכם בתודעה ותעמדו ליד הגוף, זה דורש אימון, בהתחלה תצטרכו להשתמש בדמיון שלכם, לאחר מכן כבר לא תצטרכו אותו, אבל בשלב הראשון זה הכלי שתצטרכו להשתמש, תעמדו ליד הגוף ותמתינו. לא לחשוש להסתכל מסביב, אבל בעיקר להסתכל על הגוף שלכם עד שהוא לחלוטין נרדם.

כשזה קרה, מזל טוב.

הדמיון שלכם לא פעיל עכשיו, המערכת המוחית ישנה ופעילה במימד הרביעי בעולם החלומות, אתם יכולים ללכת לשם אם תרצו, אבל כאן ההסבר יהיה על

כניסה לאסטרל, אז אתם בגוף האסטרלי עכשיו, אבל יש עוד תחנה אחת לעבור.

בכניסה וביציאה מאותו המימד יש שומרים.

השומרים האלו מגנים על האינפורמציה שקורית שם, על כל מה שנכנס ועל כל מה שמבקש לצאת.

כאשר אתם ערים והגוף ישן, תתנו קפיצה באוויר תוך כוונה להיכנס לאחד מהמקומות האסטרליים, לאן שיעבירו אתכם, אבל הפעם זה שונה, הפעם אתם מחוברים בתחנת העגינה הראשונה שמחוברת לפרסונה הארצית שלכם שם למטה.

אתם ערים.

אז חוויתם חוויות, עברתם חניכות, עכשיו צריך לחזור לגוף, ואם אפשר, עם כל המודעות של החוויות שלכם, אבל כאן יש בעיה.

המערכת המוחית לא יכולה להיות ערוכה לכניסת נתונים אינסופיים מחיים נוספים שהם אינם במימד הזמן, לכניסת נתונים לתוך מערכת מוחית ארצית בתוך מימד הזמן.

אני אסביר בהרחבה:

המוח האנושי מוגבל לכניסת נתונים, אתם חווים חוויות ארציות, המוח מנתח אותם והוא מתייק אותם לתוך מגירות בתוך הראש שלכם.

במערכת הגוף האסטרלי אין מערכת מוחית, המוח לא פונקציה שם, לכן אתם עוברים ימים שבועות חודשים ושנים באינספור חוויות, כשכאן במימד הארצי עוברות רק מספר שעות.

הגוף האסטרלי לא מוגבל בכניסת נתונים, אין לכם שם מוח, רק רוח.

תנסו לתמלל דקה אחת של מחשבה, ותראו שזה יהיה כמעט בלתי אפשרי.

עכשיו אתם רוצים לחזור עם כל הזיכרון של מה שחוויתם מישהו ואתם יודעים שזאת אינפורמציה חשובה, אבל אם אתם תרדו עם כל האינפורמציה הזאת, המוח שלכם יקבל טיגון, הוא לא יעמוד בעומס ויקרוס.

אז יש שומרים ביציאה, והם בודקים את סל הקניות שלכם, מה חוויתם, מה מתוך כל זה אתם רוצים לעשות דאונלוד למוח האנושי, והאם האינפורמציה שאתם רוצים לחזור איתה תעזור לכם שם למטה במימד השלישי.

רוב האנושות חוזרת ללא זיכרון מכל מה שקורה שם, חלקם חוזרים עם שברים קטנטנים של זיכרון ללא יכולת לחבר תמונה הגיונית למה שהם חוו שם.

השומרים יבדקו אתכם ביציאה, ושם אתם מתחילים לנהל איתם משא ומתן. אני מציעה לכם את מה שהייתי עושה בהתחלה.

הייתי משננת באסטרל רק פיסת אינפורמציה לא חשובה, כמו סוגי המרצפות שהלכתי בהם, אדם אחד שפגשתי שם, ועוד דברים מאוד לא חשובים, פרטים קטנטנים.

במילים פשוטות יותר, במקום לצאת עם משאית של אינפורמציה לכיוון היציאה, אני באה עם סלסילה פצפונת עם מצרך אחד או שניים, אני קוראת לזה

סלסילת "בוטיק".

כבר קרה לי, אני פוסעת בכיף שלי לכיוון היציאה מהאסטרל כאשר אני עם עגלות סופרמרקט עצומות בגודל של סמיטריילר כל אחת, אחת על השנייה בגובה של עשר קומות, דיי תמים מבחינתי, השומרים ביציאה הם עצומים וממש לא כדאי להתעסק איתם.

כמובן שבהתחלה לא היו נותנים לי לצאת עם כל זה למימד השלישי לפני שהגוף מתעורר, רק שאת החוויה הזאת שיננתי ממש חזק, כדי שאוכל לספר לכם מה קורה ביציאה מהאסטרל.

השומרים האלו הם עצומים, ויש שער לא שגרתי שאליו נשאבות במהירות שיא כל הנשמות שסיימו לחוות באסטרל וצריכות לרדת בחזרה לגוף במטריצת 3, כמעט כולם חוזרים בלי כלום, זהו סוג הלילות שכאשר שואלים אתכם מה חלמתם, אתם פשוט לא זוכרים שום דבר, אפילו לא פיפס קטנטן של מידע. תיקחו דבר אחד משם לפה, זהו, זה כל מה שצריך, וביציאה תשננו את הפריט הקטן הזה.

השומרים יעבירו אתכם.

ועכשיו לשלב הבא:

הגוף למטה מתחיל להתעורר.

תאמנו את עצמכם ברגע שהתודעה חזרה לגוף, לא לפתוח עדיין את העיניים, אתם יודעים שהגוף מתעורר, אבל עכשיו אתם צריכים להוריד את הסלסלה הקטנה הזאת למימד השלישי.

תריצו בראש את ההורדה מהאסטרל, זה צריך להיכנס למערכת המוחית, וכדי לעשות את זה אתם נזכרים בפרט הקטנטן.

אל תהיו גרידיים, ככל שתנסו להיזכר בתמונה השלמה או בעוד פרטים זה ילך ויתרחק ממכם, אלו שומרי הסף עושים את זה, כי אתם בשלב הזה עדיין בתפר בין העולמות ואין לכם איך להילחם עם זה.

אז עשר דקות עם עיניים עצומות, תורידו את האינפורמציה למוח, לאחר שאתם בטוחים שזה שם, תגידו את זה בקול, עדיין עם עיניים עצומות.

לאט לאט תפתחו עיניים כאשר אתם עדיין אומרים את הפרטים בקול, לא חייב לצרוח את זה כדי להעיר את כל הבית, זה צריך להיות לאוזניכם בלבד. אם אתם בעלי תושיה, ויש לכם כלי כתיבה ליד המיטה, תתחילו לרשום. וכאן קורה דבר מופלא.

הסלסילה הקטנה הזאת תפתח לכם את שאר האינפורמציה הגדולה ואת התמונה השלמה, וכאשר אתם תתחילו לכתוב אותה, עוד ועוד פרטים יתווספו מאותה החוויה האסטרלית שחוויתם.

הסוד הוא עקביות.

ככל שאתם מתאמנים על זה יותר, כך תחזרו עם זיכרון גדול יותר. לאחר תקופה שאתם מעבירים שם חניכות ועוברים חניכות בעצמכם, שומרי הסף כבר יבינו שאתם לא עושים את זה לתועלת אישית ויתנו לכם לצאת ולהיכנס עם רוב הזיכרון בכל פעם שתרצו.

אז איך אתם יודעים אם אתם באסטרל ולא בחלום?

הרזולוציות שם כל כך חדות, שלא יהיה לכם שום ספק בכלל לגבי המקום הזה, אתם יכולים להסתכל על הידיים שלכם באסטרל ואתם תראו שקיפות עדינה וחדה לרמת הרזולוציות החדות ביותר, כשתקומו בבוקר, העולם הזה במטריצת 3 יראה לכם עמום כל כך בהשוואה לחדות שיש בעולם האסטרלי. ועוד משהו,

כאשר יש לכם ספק אם הצלחתם להחזיק חיבור לעולם האסטרלי, תשמרו לכם טוטם צמוד ליד המיטה, ותעברו איתו לרובד האסטרלי בשלב שאתם עומדים ליד הגוף שלכם שכמעט נרדם.

חדרי מציאות מדומה באסטרל:

אני אספר לכם על חדרי מציאות מדומה. מי מכם לא חווה את זה, אתם בחוויה מאוד מוחשית באסטרל, אתם בטוחים שזאת המשפחה שלכם ואלו הם בני הזוג שלכם, ואתם מקיימים אורח חיים מלא ועשיר, עם פרט קטן מסגיר, אבל, אם אתם לא שומרים על קשב לפני השינה, אתם תיפלו בזה.

בחדרי המציאות יכניסו אתכם לחדר או מרחב, ללא זיכרון על מהי הפרסונה הארצית שלכם.

אתם תעברו איזושהי פעולה שם, וכשתקומו בבוקר אתם תקומו או כועסים, מפוחדים או מבולבלים, על איך הצליחו לעבוד עליכם עד לרמות האלו.

חדרי המציאות האלו מאוד מתוחכמים והם מנוהלים על ידי שדים ברוב מקרים.

רובם ישימו אתכם בחדר שבטוח אתם תעשו איזושהי פעולה שאתם חזרתיים אליה ביומיום, רק עם פרטנרים אחרים.

אתם נטולי זיכרון בחדרים האלו, אז זה מצב ברירת המחדל שלכם, אתם תפעלו בדיוק כמו שאתם פועלים ברגיל במימד השלישי בצורה מכנית.

המכניות הזאת תקפה גם לגבי האופן בו אתם חושבים והאופן בו אתם מרגישים בצפיפות השלישית.

הם בונים על החזרתיות האנושית.

אז מה מאפשר להם לעשות לכם את זה?

אתם בעצמכם.

אם יש בכם איזשהו חשק לא פתור או כעס לא פתור או משקע פנימי לא פתור, לשם בדיוק יכניסו אתכם, לחדר של החשקים שלכם, לחדרים שיממשו את הכעסים שלכם, לחדרים שיגשימו את הפחדים שלכם, ועוד ועוד.

ברוב חדרי המציאות הזאת אני עומדת מחוץ לחדר, לפעמים הם נותנים לי שיתוק, התודעה שלי ערה לגמרי אבל אני לא יכולה לעשות כלום, אני צופה מהצד בעיניים פקוחות לרווחה, כי באסטרל אי אפשר לעצום עיניים או למצמץ כאשר אתם בתוך התהליך הזה, ואני מוכרחת להסתכל עד לסיום התרמית.

הסיבה שאני מקבלת שיתוק בכניסה לחדרים האלו היא כי אני נכנסת ערה, אז כל חדר מציאות שניסו בעבר להלביש עלי "לא עבד".

הייתי אומרת להם, "זה לא המציאות שאני חיה בה, יש לכם הרבה חורים במציאות המדומה שאתם מנסים לשכנע אותי כרגע", "אני לא קונה את זה". אוקיי, לא ניתן לעבוד עלי, אז משאירים אותי צופה מהצד כאשר האהובים שלי בתוך החדרים האלה, ואין להם מושג מה קורה להם שם, לרוב הם משחקים את התפקיד שהלבישו עליהם, אבל אני רואה משהו מעניין ואת זה אני אספר לכם.

כאשר נכנסתם לחדר מציאות מדומה באסטרל, משהו תמיד לא מסתדר לכם, משהו לא מריח לכם טוב, יש משהו שונה, אבל אתם מרגישים דחף חזק לפעול בחדרים האלו כמו הדחף החזק לחיות במימד השלישי.

למשל, אם אתם נשואים ויש לכם ילדים, הם יכולים לשים אתכם בחדרי מציאות מדומה כאשר יש לכם פרטנר אחר, או ילדים אחרים, או הורים

אחרים, אתם מרגישים בדיוק כמו שאתם מרגישים כלפי הפרטנרים שלכם מהמימד השלישי, אבל יש משהו שלא מסתדר לכם בתמונה הזאת.

כאשר זה קורה, שימו לב לדחף החזק שלכם לפעול

ועכשיו זה החלק הקשה ביותר.

תעצרו.

תכריחו את עצמכם לעצור רגע, ולנסות להבין מי זו ששוכבת במיטה שלכם או מיהו הילד הזה שקורא לכם אבא או אמא, הם לא דומים בכלל למה שאתם מכירים, באסטרל אתם יודעים את זה, אך בחדרים האלו הזיכרון הארצי נמחק, והולבש עליכם זיכרון אחר.

וכן, הם יכולים לעשות את זה, לרוב אלו הם שדים שמפקדים על החדרים האלו.

הם יתנו לכם לקיים יחסים עם אחד מהשדים שלהם או לחילופין, אחד מהאנשים שאתם מכירים שהכניסו את התודעה שלהם בהסכמה לתוך חדרי המציאות האלה.

לרוב, אלו הם חשקים נסתרים של אנשים מהמימד השלישי, והם מביאים את עצמם בכוונה תחילה לתוך חדרי המציאות האלה, ולרוב, אתם נופלים במלכודת הזאת כמו זבובים.

אז הנה פתרון:

כאשר אתם שם, תשאלו שאלות.

תחפשו מה לא מסתדר לכם.

ותעצרו, אפילו לאלפית הרגעים, תנו איזשהי אתנחתא, אל תפעלו ישר על פי האינסטינקט הארצי שלכם.

כאשר אתם עושים את זה, אתם שוברים את הרצף של הסיפור ששמו אתכם בתוכו.

אתם מקלקלים את הרצף של השדים האלו במימד האסטרלי, אין שם אתנחתאות, כי הסיפור בחדרי המציאות חייב להיות רציף.

כך הם בנו לכם אותו.

הם לא מבינים מהי אתנחתא, זהו מימד ללא זמן, אבל המהות הארצית שלכם מגיעה מתוך מימד שהזמן חל בו, זה שובר להם את כל הרצף של הסיפור ואין להם שום פתרון לגבי שבירת רצפים.

לנשואים, תחפשו את טבעת הנישואין על היד שלכם, לרוב, השדים האלו לא מתייחסים לפרטים הקטנים אז זה לא נמצא שם.

אם עצרתם שם, אפילו לרגע אחד קטן, אתם שוברים את הרצף של הסיפור במימד האסטרלי.

אם מצאתם את טבעת הנישואין שלכם, זה אומר שחיברתם את המודעות של המימד השלישי בו יש לכם טבעת על האצבע, ישירות למימד בו זה לא הגיוני שאין לכם טבעת על האצבע, ויצרתם חיבור בין המימדים.

אתם מיד תשימו לב, שמי ששוכבת או שוכב שם במיטה איתכם, זו לא האישה שלכם או האיש שלכן.

הילדים שלכם:

הם יגררו אתכם למציאות בה הילדים שלכם נעלמים לכם או משהו קורה להם, ואתם מתחילים להתרוצץ בבהלה ודאגה הלוך וחזור לחפש אותם, אז תעצרו כשזה קורה, נגד הדחף החזק להתחיל לחפש אותם.

כאשר אתם עוצרים, אתם מסתכלים על הילד ורואים שזה משהו אחר שהולבש כדי לגרור ממכם תגובה אמוציונלית.

ותגובות אמוציונליות במימדים האסטרליים של חשקים, כעסים, פחדים, דאגות וכו' שהם תדרים נמוכים, אלו הם שדים שנמצאים שם, שמתפעלים לכם תגובות אמוציונליות כדי לאכול ממכם את האנרגיה שם הרבה יותר בקלות.

כאשר אתם קמים בבוקר, לפעמים קשה לכם לחזור לשגרה כדי לנסות להסביר לעצמכם שזה קרה שם ולא קורה כאן, אבל זה קצת מאוחר מדי, הפעלתם הרבה רגשות שליליים בעולם האסטרלי, התרוקנתם אנרגטית, שזה משפיע לכם על כל היום במימד השלישי.

אז מהו חלום נבואי.

זה שונה לחלוטין, כאשר אתם מקבלים מסרים חדים וברורים שמספרים לכם את הבאות, אתם תשימו לב שאתם כמעט ולא אמוציונאליים, אפשר להגיד שכמעט נטולי רגשות, אתם תתרגשו ותחוו הארה וקסם, וכן יש גם בכי רגשי כשתראו דברים יפים וגבוהים ושום דבר שלילי לא ישפיע עליכם שם, עד כמה שהחלום הנבואי יכול להראות לכם גם דברים נוראיים, זה לא יגרור ממכם תגובה שלילית לשום כיוון, לא פחדים, לא כעסים, לא אימה, לא בגידה, שום רגש שלילי לא יקרה במסרים מעולמות גבוהים.

אתם תראו את הנבואה או המסר הגבוה שקיבלתם כמו שהוא ללא לקיחת צד, האמוציות יתחילו לפעול רק כאשר תחזרו למטריצת 3 בבוקר.

חוויתם מסר במימד האסטרלי והלב שלכם דפק, או צרחתם או בכיתם מפחד, או שזה גרר ממכם תובה שלילית אמוציונאלית? אלו הם שדים, זה מה שהם יודעים לעשות הכי טוב כדי לאכול ממכם רגשות כמו בופה פתוח לקהל הרחב.

חניכה אסטרלית.

במימד האסטרלי ישנם עולמות של חניכה והן מחולקות לקטגוריות:

חניכה שאתם עוברים בעצמכם.

חניכה שמעבירים אתכם.

חניכה שאתם מעבירים אחרים.

עולם מנוחה.

אחת לתקופה, כאשר יש לכם התקדמות במימד השלישי שחופפות בהתפתחות למימד החמישי, אתם מורשים לעלות גבוה יותר לחדרי מנוחה, שגם הם במימד האסטרלי.

בחדרי המנוחה אתם תחוו אקסטזה של רגיעה, הכל נעים ואתם לא רצים לשום מקום.

בעולם האסטרלי אתם יכולים לאכול, להתלבש להתקלח, לקיים יחסים, לגדל ילדים, ללכת לעבודה ולחזור הביתה, ובחלק מהחניכות האלו אתם יכולים לטייל במספר פלנטות מסביב ולחקור אותם בעצמכם.

אחת החניכות הקשוחות ביותר שעברתי היו חיבור תודעה לשתי פעולות שהייתי צריכה לעשות בו זמנית.

רוב האימונים שם הם על פוקוס תודעתי כאשר קורים שני דברים שדורשים התייחסות מיידית במקביל.

אז מה עושים?

מאוד פשוט. נכשלים.

ושוב ושוב עברתי כשלונות אחד אחרי השני, זה היה בסדר גמור, אם לא ניכשל איך נדע?

פישלתי שם כל כך הרבה פעמים, לא הצלחתי לשמור על פוקוס תודעתי על שתי פעולות בו זמנית.

שמו אותי במרחב פתוח, על האדמה עמד ילד קטן חמוד בלי תזוזה, מהשמים הגיעה סוג של רכבת מלאה בילדים והייתי צריכה לבחור את מי להציל, את הילד או את הרכבת העמוסה בילדים שעומדת להתרסק על הילד שעמד שם.

מבחינתי זאת לא שאלה, אף אחד לא הולך להתרסק פה, לא הילד ולא הרכבת שמלאה בילדים, אבל נכשלתי בתרגיל הזה שוב ושוב אינספור פעמים, פעם הילד לא שרד ופעם הילדים שעל הרכבת לא שרדו.

לא מוותרת אני אמצא פתרון. עכשיו, כמו שאתם יודעים, החניכות האלו לא מסתיימות עד שאתם מוצאים פתרון, זה פשוט יימשך שוב ושוב עד שתמצאו פתרון, ובמידה שהזמן לא חל בו, זה יכול לקחת המון זמן, המון. הפתרון שחשבתי שיעבוד, היה חלל שיצרתי בו האוויר לא מזיז דברים, אפשר לעשות את הדברים האלו באסטרל אבל אתם צריכים למצוא פתרון כדי לא לזעזע את הישנים, כלומר זה צריך להיות בתוך כללי וחוקי האסטרל, וכן, גם שם יש חוקים, כמו שפה יש חוקים.

אחד החוקים, שאי אפשר פשוט ללכת לאדם שישי באסטרל ולספר לו שהוא ישן, שהוא לא נמצאת במימד השלישי כרגע, ולנסות להעיר אותו, האיש הזה יקום בצרחות במטריצת 3, כבר קרה לנו.

הפתרון הזה לא ממש עזר אבל יכולתי לפצל את התודעה שלי בתוך המקום הזה לשני כיוונים בו זמנית, גם עבור הילד וגם עבור הרכבת המלאה בילדים,

הייתי בשני המקומות בו זמנית על ידי התזוזה האנרגטית ששמה אותי בשני המקומות בו זמנית.

לאחרונה עברתי חניכה דומה רק הפעם הבנתי קצת טוב יותר, הילדים שנפלו מהשמיים, במקום להתרסק, יצרתי שכבה של מים שהיא צמיגית כך שזה היה נראה כאילו הם נופלים על טרמפולינה.

אז תשאלו, למה דווקא ילדים?

משתי סיבות, נקודת התורפה שלי והחלק שאני הכי אמוציונלית לגביו הם הילדים שלי, הם כל העולם שלי, או כל עוול שנעשה לכל ילד שהוא בעולם, החלק שהכי קשה לי ואני הכי רגשית לגביו, זה יהיה החלק של החניכות.

החניכות ששימו אתכם בהם יהיו החלקים שהכי קשה לכם במטריצת 3, נקודות התורפה שלכם, ושם יבחנו אתכם.

לכן החשיבות של ההיכרות שלכם את עצמכם היא קריטית וחשובה בעליית המימדים.

פרק 4 - יקומים מקבילים

יקומים מקבילים קיימים בו זמנים וכולם מכוונים לזמן הווה של כאן ועכשיו. יקום מקביל בהגדרה שלו כפי שאני חווה אותם "הכל קורה כאן ועכשיו". בתוך שינויי צירי הזמן שקורים בכל תקופה, חלק מכם קיים ברוב נשמה ורוב מודעות גם ביקום מקביל.

אתם מקיימים חיים מלאים בכל אחד מהיקומים האלו, ולפעמים בחלומות שאתם חולמים אתם חווים את אחד מהזכרונות שאתם חיים ביקום מקביל, בשונה מחדרי המציאות המדומה.

אז השאלה האנושית שאני שומעת אינספור פעמים "אז איפה האני אמיתי שלי כרגע?"

זאת שאלה קצת טריקית, היות ואתה האמיתי קיים בו זמנית באינספור יקומים מקבילים, וכל אחד ממך האמיתי בטוח שהוא האמיתי לחלוטין בתוך אותו היקום המקביל.

בכל מימד יש אינספור יקומים מקבילים, ובכל עולם יש מספר אינסופי של רבדי מציאות.

לדוגמה:

עברתם איזשהו שינוי קטנטן במהלך היום שלכם, ערכתם איזשהו חישוב מסלול פנימי, התודעה שלכם כיוונה לשם יחד עם המחשבה, ובום, אתם כרגע זזתם ליקום מקביל בו התודעה שלכם כיוונה נתיב חדש.

זה קורה במהלך היממה אינספור פעמים, מחשבה שלילית תזרוק אתכם ליקום מקביל בו המחשבה הזאת הגשימה את עצמה, מחשבה חיובית תשים

אתכם ביקום בו המחשבה מתחילה נתיב חדש ומסלול חדש בו התודעה שלכם
זזה עכשיו בתוכו.

יקומים מקבילים הם כמו תנועה ערה מאוד של מכוניות משאיות מטוסים
ואופנועים עם מספר נתיבי תנועה אינסופיים, עם הצטלבויות אינסופיות.

אז מי הנהג?

רק אתם.

כמובן שבתוך ההתערבויות שקורות בימים האלו ישנם שוטרי תנועה לטוב
ולרע, שמנסים לכוון את הנתיבים התודעתיים של האנושות למקום אחד
שידוע רק להם, למכוני התנועה, אז איך תדעו?

בתוך התודעה הקולקטיבית, מחולקים אינספור תודעות אינדיבידואליות, כל
אחד רוצה משהו לעצמו, כל אחד ירצה להרגיש טוב יותר, חשוב יותר, מועיל
יותר, אישורים חיצוניים ואישורים חברתיים על הפעולות שלכם, כך שאת רוב
האנושות מניע נתיב ברור אחד של תועלת אישית קודם כל ואחר כך תועלת
הקולקטיב.

זה טבוע בקוד של הפרסונה בתוך הגוף שלכם, הפרסונה קודם ואחר כך
הקולקטיב.

כולנו כאלו, כשזה קורה אנחנו מתחילים להכניס מודעות של קולקטיב.

אתם זוכרים שכדי שגל בים יקרה, הוא צריך קולקטיב של הרבה טיפות יחד
בהרמוניה שלמה כדי ליצור גל, כן?

כרגע, בנקודת הזמן הנוכחית שלנו עכשיו, אנחנו קיימים בו זמנית באין ספור תרחישי חיים שכבר קרו, קורים ויקרו.

כבר דווחו מספר מקרים על התנגשויות של צירי זמן שונים בזמן הווה, אנשים פגשו את עצמם מהעתיד או מהעבר, והם חוו התנגשות כאן ועכשיו בזמן הווה של שניהם תחת היקום הספציפי שלהם.

במפגשים המתועדים האלו נבדקו רמות התאמת DNA שלהם, אלו הם מקרים חריגים אך הם מתועדים כתרחישים פאראנורמליים, הם הגיעו לתוצאה של זהות מקסימלית בין שני האנשים האלו, כלומר הם על אותו ציר זמן, אחד מהעבר ואחד מהעתיד.

אז אם הכל ידוע מראש איפה הבחירה החופשית שלכם, אני אגיע לזה.

כאשר המחשבה התודעה והרגש שלכם פועלים בכיוון אחד ובכוונה חיובית, אתם באופן אוטומטי מושכים את עצמכם ליקום בו המציאות הזאת היא מה שמתקיים לכם בחוויה.

אנשים שנרפאו ממחלות חשוכות מרפא, למדו להפעיל יקום מקביל בו הם לא חולים שם, אנשים שציפו להיכנס להריון לאחר שנים רבות של טיפולי פוריות, משכו לעצמם את היקום בו שם יש להם ילדים, וכך קרה.

נגד הטבע ונגד מימד הזמן, דברים מאוד לא שגרתיים קרו להרבה אנשים שהכרתי, כאשר הם תפעלו את התודעה שלהם למקום טוב.

ולצערי גם לכיוון ההפוך.

כאשר קולקטיב חושב מלחמה, מתדר מלחמה, פנימית וחיצונית, מי צודק מי לא, מי אשם ומי לא, מי אור ומי לא וכן הלאה והלאה, הם תידרו יקום שבו האינדיבידואל לקח פיקוד וזהו היקום שצף עבורם על פני השטח והגיע לפרונט של החיים שלהם.

עכשיו קרה כאן בתקופה האחרונה משהו מאוד מופלא.

ישנם קבוצה של קולקטיב, שחושבת קולקטיב ומתדרת אורות ולא משנה מה הסטטוס שלהם, האם הם דתיים או לא, או נוצרים או לא, או לא משנה מה המגדר שלהם, הם מרגישים אורות וטוב, והם מכוונים בדיוק ליקום שבו זה מתקיים, הם עברו ליקום החדש כקבוצה, בו הקולקטיב מתקיים בהרמוניה.

זהו התיקון של תקופת אטלנטיס, ולכן הישויות מתקופת אטלנטיס מגיעים לעזור לנו כאן בימים האלו.

הטיים ליין שהשתנה עכשיו שרוב האנושות מרגישה בימים האלו, קרתה קודם כל עם אמא אדמה.

היא שינתה כיוון ומתדרת קולקטיב, אחדות והרמוניה, זה העלה אותה לרמת תדרים גבוהים, האדמה לא כועסת, היא פשוט מתעלה, ולא מעניין אותה מי יעלה יחד איתה או מי ידביק את הפער, היא עוברת ליקום מקביל בו הרמוניה היא שם המשחק.

ולמה היא עושה את זה?

פשוט תסתכלו בעצמכם, זיהום אוויר, ריסוסים, כורתיים עצים, משמידים חיות, משמידים בני אדם, מלחמות, פצצות, מזהמים את המים של האדמה הזאת, ותלכו קצת עמוק יותר, אנשים שמתמשים באלמנטים מתוצרת האדמה כדי ליצור כל מיני כשפים כאלו ואחרים כדי להזיק למישהו אחר, ומשתמשים בתוצרת של האדמה להזיק אחד לשני תוך כדי שמשמידים גם אותה. הפלנטה הזאת על מצב שימור והאצה כרגע, והיא עולה מימד ליקום, בו הרוע הזה והאלימות הזאת והמלחמות האלו וכל ההפצצות שקורות על האדמה שלה, לא יהיו קיימות יותר.

פשוט לא בא לה להיות במערכת יחסים נרקסיסטית עם התושבים שהיא מאכלסת בתוכה, ומאכילה אותה ומגדלת אותה, והיא אומרת די.

רוב האנושות מרגישה את השינוי הזה בין המימדים, חלקם יחוו כאבי ראש, בחילות, סחרחורות, כמו מחלת ים, אנרגיות מוגברות, רגשות מועצמים, אהבה עצומה או עצב עמוק, בכי, צחוק, קשיי שינה או עייפות קיצונית, התעוררויות רבות במהלך הלילה, קשיי נשימה ועוד הרבה דברים שהם על אסטרך חישה.

אם אתם בתור בני אנוש יכולים לזוז ליקום מקביל בכל זמן שתרצו בין אם אתם מודעים לזה או לא, הפלנטה הזאת עושה בדיוק את אותו הדבר, רק הפעם מתוך עצמה, והיא תיקח את כל מי שיהיה באותו התדר ביחד איתה.

אז תשאלו את השאלה, רגע, ואם אני לא מדביק את הפער, הרי יש אינספור יקומים שבהם האדמה לא מעלה את הרטט שלה.

אתם צודקים, ביקומים שבהם אתם אוחזים כדי לשמר את אותו השיט של המלחמות וכל אלה, ישנה פלנטה זחה לשלנו שנשארת בדיוק באותו המקום, אך הזמן שלה תיכף נגמר.

היא מסיימת מחזוריות של רטטים נמוכים והיא תחדל מלהתקיים.

כאשר כל התודעות שלא זזו יחד עם העליה החדשה, לא ידביקו את הפער, התדרים החזקים ביותר יתפסו פיקוד ויעבור לארץ החדשה מתדר גבוה יותר. כך שמה שהיה לפני, יחדל מלהתקיים.

ואני אחדד את זה.

כאשר אתם עוברים ליקום מקביל מתוך עלייה, ואתם במגמת עלייה, הקיום של מה שנקרא "אתם הישן", חודל מלהתקיים, כאילו הוא מעולם לא קרה. הוא לא נשמר או נאסף או חי איפושהו, עברתם האצה, אי אפשר לחזור אחורה.

זאת הסיבה שיש עכשיו הרבה גליצים בתוך המטריקס, דברים שלא מסתדרים לכם עם המציאות הזאת, דברים שלא היו קיימים לפני וקיימים עכשיו.

אם לא ידעתם, אני אספר לכם, מתקופת אטלנטיס היה להם מיכשור שיכול לזוז לכל רבדי הזמן קדימה ואחורה, והם שלחו את עצמם לכל מקום על פני הפלנטות מכל נקודת זמן שהם רצו כדי לבדוק נתונים וחישוב פעולות.

כך האריות שמלפני 200 מיליון שנה יצרו איתי קשר, ועדיין מידי פעם הם מתחברים אלי, כדי לקבל אינפורמציה על מה שקורה אצלינו עכשיו ואני מקבלת אינפורמציה על מה שקורה להם אז.

בזמן הנוכחי שלנו יש מכשור דומה מישויות מפלנטות אחרות ששמו את המכשור הזה כאן בכדור שלנו.

כך שאתם יכולים לראות מפורסמים שנראים בהעתק מושלם כמו דמות של לפני 600 שנה או מציור של 4000 שנה.

ישנם נוסעים בזמן גם בתקופה שלנו והם זזים בין רבדי המציאות קדימה ואחורה.

תעשו נסיון אם יש לכם ילדים, ותצלמו אותם בתנועה, או באופן אקראי, בחלק מהתמונות אתם תשימו לב שהם נמצאים "חצי", חצי בתמונה. ואיפה החצי השני? ביקום מקביל, הם זזים בין היקומים כל הזמן. ילדים "שנתקעים" או אנשים שנתקעים עם המבט שלהם במרחב, הם נמצאים כרגע ביקום מקביל ומימד אחר והם מורידים נתונים. הם שם בכל המהות שלהם עד שהם "חוזרים" עם הנוכחות שלהם למימד הנוכחי.

הילדים עוד לא הספיקו להשלים את החניכה של המטריקס השלם, זה עוד לא נוגע בהם כמו שזה נוגע במבוגרים אחרי שהם כבר חווים את המטריקס, ולכן הם חיים "בין המרווחים" של המציאות של מטריצת 3.

מימד הזמן מקריש לכם את המציאות למשהו שאתם חושבים שהוא יציב ורציף, אך זה לא נכון, זאת אשלייה.

היות ולפי מה שאתם יודעים, השעון הולך קדימה כל הזמן, או הימים הולכים קדימה כל הזמן, אין אחורה ואין קדימה, האמנם?

מספר אנשים שהכרנו חוו את זה, זה קרה גם לנו, חווינו עצירה של הזמנים באופן מאוד לא שגרתי.

עברנו שבוע שלם של עשייה, ועבר רק יום אחד, על פי לוח השנה הקלנדרי.
לא "הגיוני" נכון? חלק מהאנשים שהכרנו, זה קרה להם.

הם חיו יום שלם, חוו שעות רבות, וכאשר הם הסתכלו בשעון, השעה הייתה
שעתיים אחורה ממה שהם חוו כאשר הם קמו בבוקר, ולא, השעון שלהם לא
היה מקולקל, הם שלחו הודעות לאנשים, הם פגשו אנשים, יש להם הוכחות,
הם חוו יום שלם, ואז הם מסתכלים בשעון, השעון הלך אחורה בטיים ליין
שהם היו בו, הם עקפו את המערכת שמספרת להם שהזמן זז קדימה.

זה מביא אותי לאפקט מנדלה.

יש כמה דברים ששיננו בעולם בלי לשער מה התוצאות שלהן יהיו.
וכאשר קרה הקרע שחווינו בשנת 2000 לפי מה שאתם זוכרים באג 2000,
קרה משהו ששינה את התרחיש שהיה אמור לקרות, דוד שלי עבד במוסד כך
שאת האינפורמציה הזאת שמעתי ממקור ראשון, היו אמורות ליפול פצצות
אטום מכל כיוון בעולם, המערכות לא היו בנויות לאיתחול מחדש של המערכת
הממוחשבת, וקיבלנו אפקט חזק ממימד נוסף ששינה את המסלול הזה.
זה קרה שוב ב 2012, היה צריך לקרות משהו גדול שימחק את הסייקל הזה,
ומשהו השתנה.

היה ניסוי שהיו מעורבות בו ישויות חוצניות, והם היו צריכים לקחת בחירה
אחת של מציאות וזה התנגש בבחירה אחרת, וזה יצר ציר זמן שלא היה אמור
להתקיים.

זה יצר אינספור אפקטי מנדלה לאורך השנים.

אלו שזוכרים את ציר הזמן שלפני ההתנגשות, ואלו שלא זוכרים שום דבר.

תקופת הקונספירציות התחילו לקבל תאוצה באותה התקופה, לא שזה לא היה קיים לפני, אך הפעם זה הגביר הילוך.

קבוצה גדולה של אנשים זוכרים רצפי זמן שונים, והם זוכרים אותו כקולקטיבי, וקבוצה אחרת לא זוכרת שום דבר, או השתכנעה שמה שהם חשבו שקרה, בעצם לא קרה בכלל והם מאמינים.

זה כמו שתכניסו ילד קטן למשפחה מאמצת.

יהיו לו שברי זיכרונות מהמשפחה המקורית, אבל לאט לאט יערכו לו שטיפת מוח במשפחה החדשה ויספרו לו דברים שמעולם לא היו, כמו את סיפור הלידה שלו וההורים שלו, והוא לאט לאט יתחיל להאמין שזאת המשפחה האמיתית שהולידה אותו.

הכל תלוי בכמה חזק האנושות הזאת עוברת שטיפת מוח כדי לספר לה שזאת המציאות ולא מה שהיה לפני.

לשאלה שלי איך באמת העולם לא הושמד, לא הייתה לדוד שלי תשובה, או שהוא לא רצה לספר לי, בגדול סוכני מוסד לא ידברו על שום דבר מהדברים האלו שקרו מאחורי הקלעים אבל האיום על העולם היה ממשי ביותר, והשאלה נשארה תלויה באוויר.

מנדלה אפקט הוא תופעה שבה מספר גדול של אנשים זוכר באופן קולקטיבי עובדה, והעובדה הזאת כבר לא קיימת יותר באף תיעוד שתחפשו.

הוא כבר לא קיים במציאות הנוכחית במימד הזה, זו אפקט שמשפיע על מה
מה שידעתם לגבי מציאות חלופית, יקומים מקבילים, ובמקרים האלו מעורבות
ישויות חוצניות לכל החגיגה הזאת אם יש להם את הטכנולוגיה שלאטלנטיים
היו.

למשל,

פערים עצומים בתרבויות של ה 30 השנים האחרונות, הקפיצה הטכנולוגית,
סרטים נפוצים ששינו שם את המלל.

ממה שאני יודעת לאחר בדיקה, ישויות ממימדים נוספים, עורכים כאן הסכמים
על ימין ועל שמאל עם שליט העולם וראשי מדינות, כך שבתמורה לטכנולוגיה
לא ארצית, הם מעוניינים לקחת חלק מהאנושות ולערוך עליהם ניסויים, הם
עושים את זה עידנים, העולם שלנו הוא חממה של ניסוי,
ולפי אחד מהטרנסים שהייתי וההדרכות שדיברו דרכי, הם דיברו על הניסוי
העולמי של "בני האנש" הרחבתי על זה בסיפרי "בחזרה מלמוריה".

האדמה שלנו זזה בדיוק ליקום בו הזמן לא שולט בו וזה המימד החמישי.
אתם זוכרים שבמימד החמישי אין זמנים, אמנם יש יום ולילה אך אלו תופעות
של אור וחושך מטאפוריים באותו היקום ובאותו המימד.
אין שם זמן ועל כן הוא לא נוגע בו.

פגשתי את יישות הזמן, והבנתי איך היא עובדת, בציור הזה ערכתי לנו הגנה
ממימד הזמן, בשפת האור שלנו

היא פועלת רק במימד הרביעי ומטה, כלומר היא לא תיגע במימד החמישי
ומעלה. היא לא יכולה, היא שולטת על המימד הרביעי, השלישי, השני
והראשון, אז מה היא עושה? יש לה נתינים מהמימד החמישי והם אלו
שדואגים לנשמות כאשר הן מגיעות אחרי המוות למימד החמישי.

הנתינים של מימד הזמן הם מסועפים, היות ויש את אלוהי הקארמה ואת כל
הרבדים שבהם בודקים את החיים שלכם לאחר שאתם מתים, ואז מחליטים
האם אתם חוזרים שוב בגוף אדם או שאתם יורדים למימדים התחתונים, או
עולים למעלה מעל למימד החמישי, כי השלמתם את החוב שלכם על כל
הקארמות שצברתם במימד השלישי, וכן, זה כולל את כל המחשבות שלכם,

הכוונות שלכם, הבריאה המנטלית שלכם, את כל החשקים שלכם הכל רשום, הכל מוקלט והכל נספר ומתוייק.

כל הנשמות של הנפטרים שפגשתי לא יכולות לעלות מעל למימד החמישי לאחר המוות, אז או שהן תקועות במימד החמישי, או שהן תקועות במימד הרביעי כנשמות מנחות ושומרות על היקירים שלהם שנשאר מאחור, או כנשמות רדופות, והן מתלבשות על מקומות ועושות שם צרות לבני החיים, או שהן חוזרות לסייקל חדש של מינרל או חיה או צמח או אדם, תלוי במידת השיעורים וההתפתחות שהיא עברה.

שאלתם את עצמכם מדוע כאשר מישהו נפטר, הביטוי שמשתמשים הוא "הוא השאיר משפחה מאחוריו" כי הוא המשיך הלאה והתקדם למימד גבוה יותר, מי שנשאר מאחור אלו בני המימד השלישי.

בני המאיה הם נגזרת מתושבי אטלנטיס, היה להם את הידע הקדום. הם עלו על השיטה של המימדים המקבילים והם יצרו יומן שנספר אחרת ממימד הזמן.

האנושות בטעות חישובו לפי הזמן הקלנדרי של היממה שהם מכירים, 12 שעות שבעה ימים, 12 חודשים, אבל השמש היא לא שמש והירח היא לא ירח, כך שבני המאיה חישובו על פי קריטריונים שהם מתקופה קדומה יותר עוד מתקופת אטלנטיס.

בני אטלנטיס חיו במימד החמישי, והם זזו בין מרווחי המציאות עד למימדים נמוכים יותר וגבוהים יותר כאשר הם רצו, והיה להם את הטכנולוגיה לעשות את זה, היה להם יומן שונה לחלוטין מהיומן הארצי של המימד השלישי שאותו אנחנו מכירים.

שימו לב שכאשר פעמיים בשנה משחקים לכם עם הזמנים, שעה קדימה, שעה אחורה, פתאום השמש או הירח משנים כיוון, השקיעה מאוחרת יותר או מוקדמת יותר, הימים מתקצרים או מתארכים, אחת לשלוש שנים מוסיפים לכם חודש, שנה מעוברת הם קוראים לזה, שנה שהיא בהריון, מה, זה השעון עושה את זה? אני מעודדת אתכם לחשוב ולשאול שאלות מתוך הלב ולא מתוך האמונה העיוורת.

חלק מהטכנולוגיה הזאת קיימת עד היום במספר מקומות בעולם, ואתם קוראים להם פורטלים.

יש פורטל בארצות הברית, באירופה, באפריקה, באסיה, אחד נמצא בירושלים, ולכן כל המלחמות על הר הבית הלא הגיוניות בעיניכם, הן המלחמה על לקחת שליטה על אותו הפורטל.

ישנה טכנולוגיה בישראל עד היום שמפוזרת במספר מקומות שהלכתי לבדוק אותן, הן עדיין שם, ולמזלנו אף אחד לא שם עליהם יד עדיין, כי אם כך היה הדבר קורה, היה פה כאוס.

פרק 5 - הסוד של הירח

הכדור הזה שלנו הוא עגול.

לכל המיתוסים שמספרים שהוא שטוח, ראיתי אותו בחוויה חוץ גופית ומכל הכיוונים.

כאשר הייתי בחוויה החוץ גופית ראיתי גם חלקי יבשות ופלנטות שלא מופיעות בגלובוס הישן והטוב שמספרים לכם בבית הספר, הוא יותר מורכב, יש בו הרבה הרבה יותר יבשות, ומה שאתם מכירים כגלובוס, הוא אולי 2% מהכדור הזה שמכיל תושבים נוספים.

מיהם התושבים האלו, כמו שאתם מבינים, שאם ממדרים אתכם מתוך האינפורמציה הזאת, התושבים האלו לחלוטין לא נראים כמו בני אדם, רובם חוצנים מפלנטות אחרות, יש את תושבי אגרתה שחיים עד היום בתוך כדור

הארץ, גם להם יש שמיים ונהרות ואגמים ושמש וירח וכוכבים ועוד, זה ייתן לכם קצת מדד על הגודל האמיתי של הכדור הזה.

הרבה מתושבי החלקים בכדור הזה שאתם לא מכירים, נראים כמו בני אדם הארציים רק גבוהים יותר, לבנים יותר, צעירים ועם שיער לבן, תוחלת החיים שלהם ארוכה יותר מבני האדם והם יכולים לחיות בין 400 שנה ל 800 שנה. האנשים שנולדים "אלבינוס" כלומר לבנים לחלוטין, הם לא חולים, הם מגיעים כהזרעה מתושבי הארץ התיכונה, השמשות שלנו לא עושות להם טוב, כי הם מגיעים ממערכת שמש אחרת, וזה פועל עליהם אחרת במבנה ה DNA שלהם. לכן יש הרבה זרעי כוכבים שנולדו כאן, שלא מצליחים להסתדר עם האטמוספירה הזאת, הם לא מורגלים אליה.

ישנם מספר שמשות והן לא שמשות, לכל מי שעדיין חושב שיש רק שמש אחת והיא במרחק מיליוני קילומטרים מכאן, אז זהו שלא, זה הרבה יותר קרוב

לפלנטה הזאת ממה שהאנושות חושבת, ומה שמחמם את הפלנטה היא לא השמש אלא מערכת מאוד מתקדמת בתוך הכדור הזה.

הנה עוד ניסוי שתוכלו לעשות בעצמכם.

צאו ביום שמשי החוצה, ולפני השקיעה תסריטו או תצלמו את השמש.

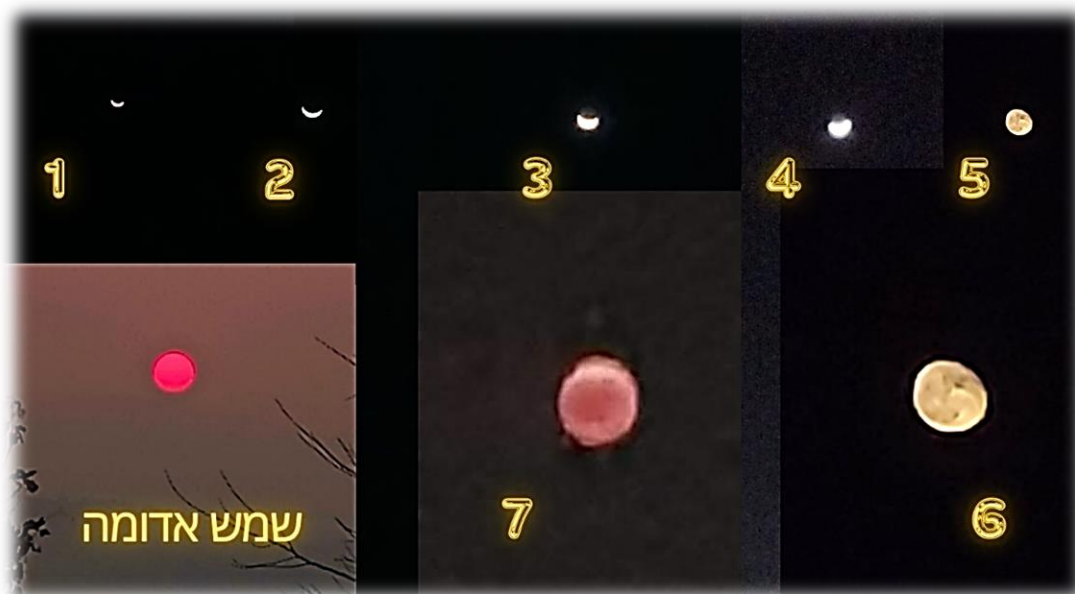
עם הירח אתם יכולים לעשות תיעודים בעצמכם, במהלך חודש שלם אתם תראו שהוא מחליף את המיקומים שלו פעם אחת הוא בצד ימין באותן השעות ופעם בצד שמאל או למעלה או למטה, תבדקו את העניין בשעות זהות מיום ליום, או את עוצמת הגודל שלו או התאורה שמכסה עליו באופן מאוד לא רנדומלי.

צילמתי את הירח מספר פעמים כדי לוודא את העניין, באחת מהפעמים הירח מול העיניים שלנו התמלא מפס דקיק לירח כמעט מלא תוך דקות ספורות, זה היה הזוי אך זה קרה.

באחד מהימים שלנו בתאילנד השמש הפכה להיות אדומה כשהיא באמצע השמים, בעוד פעם לא שגרתית, כאשר ישבתי על אחד הצוקים לנגן בשעת השקיעה, השמש הייתה מלפני העננים, היא לא אמורה להיות מאחוריהם? ברור שאני אצלם את התופעה המוזרה הזאת.

אני מצרפת לכם תמונות שצילמתי את הירח "מתמלא" במרווחים של דקות ספורות, ותוכלו לעשות זאת גם.

יש הרבה גליצ'ים במטריקס הזה , תרימו עיניים לשמים ותשימו לב לכל השינויים האלו

לאור מה שמנסים לספר לנו, זה עוד יותר מחדד אצלי את חוסר האמון שיש לי מול המערכת העולמית שמספרת לנו סיפורים ואנחנו אוכלים את זה בכפית עיוורת.

כהרגלי, אני הולכת לבדוק.

הלכתי בתוך מסע אסטרלי והצהרתי לפני שהגוף נרדם, שאשמח לבדוק מה קורה עם הירח, מה הסיפור שלו.

אם אתם מבקשים, לפעמים אתם מקבלים.

אז הישויות מהפלנטה הירחית לקחו אותי לירח.

קודם כל זאת לא פלנטה זאת מערכת טכנולוגית משוכללת, ובתוכה חיים בני אדם וישויות מכל מיני פלנטות, אפשר לנשום שם בתוך הפלנטה הזו, בשונה ממה שמספרים לכם או שקראתם בחדשות.

זה כמו שאתם תחיו על הירח ויספרו שם לתושבים שאי אפשר לחיות על כדור הארץ כי אין שם חמצן. תקף לשני הכיוונים.

בתוך הירח יש גוף שנראה כמו חומר ניקל מאוד מפותח וישנם קומות רבות, שבכל קומה יש ארץ שלמה, וכל טבעת מחולקת לפי ארצות או ערים או איך שהם קוראים לזה, מושבות מושבות רבות של חיים שמתקיימים שם, ואלו הם חיים מאוד מפותחים.

מחוץ לירח ישנם סימנים מסגירים, אם יש לכם טלסקופ משוכלל אתם תוכלו לעקוב ולראות בעצמכם, ישנם פירמידות שם, ולפעמים אתם תראו משהו

מנצנץ כסוף על פני האדמה שם, או חלליות יוצאות ונכנסות לתוך הירח ומחוצה לו.

אז לקחו אותי לשם

תושבי המקום נראו לי כמו סיריאנים מסיריוס, היו שם כמה זנים ממספר פלנטות, אלו שדיברו איתי נראו כמו בני סיריוס, גבוהים צבע עור כחלכל ולבושים בחליפות בצבע ניקל וכחול רויאל עם חריטים מזהב על החליפה שלהם.

הדבר הראשון שאני שואלת זה

"איך אפשר לנשום כאן? זה בגלל שאני במימד האסטרלי?"

הם צחקו, במימד האסטרלי אפשר לנשום בכל תצורה, בקוסמוס, בתוך המים ובכל מקום בעצם, השאלה שלי הייתה לגיטימית, אבל זה שיעשע אותם "מסתירים מבני האנוש שלכם הרבה דברים, כאן את יכולה לנשום בחופשיות על פני האדמה שלנו ובתוכה"

לקחתי נשימה עמוקה, זה הרגיש שונה, כאשר אני עושה זאת במימד האסטרלי ואני בתוך המים, הנשימה היא דחוסה ולא קלילה כמו על פני האדמה, ושוב, זה מה שהתודעה שלי בוראת.

הם הכניסו אותי לתוך המושבות בתוך האדמה שלהם וכך אני יכולה לתאר לכם מה קורה שם.

הם מקבילים לצפיפות השלישית, הם מגדלים שם הכל, צמחים, קריסטלים ועוד דברים לא ראיתי שקיימים על האדמה שלנו, ומידי פעם הם נוחתים אצלינו כדי לאסוף דגימות נוספות או להזריע דגימות חדשות ולראות איך הן מתפתחות בפלנטה שלנו, סוגי אורגניזם שונה, הם חוקרים הכל והם בודקים הכל, הם חוקרי גנטיקה מאוד מפותחים מבחינה טכנולוגית.

בני הירח לא נקראים כך, הירח נקרא בפלנטה שלנו, סהר, לונה ועוד כמה שמות.

זאת תחנת חלל והיא מכילה בתוכה תושבי פלנטות נוספים כדי לחקור את הפלנטה שלנו.

מידי פעם הם שולחים אלינו חלליות שלהם כדי לאסוף נתונים והם עושים זאת מאות אלפי שנים.

היות וזה כדור שרובו מתכתי כמו ניקל, אין לי מושג מה זה החומר הזה, הוא קרוב לפלנטה שלנו והוא משפיע על גאות ושפל, המים זזים בהתאם למיקום שהוא נמצא ובהתאם לסיבוב של כדור הארץ.

תעשו בעצמכם ניסיון - שימו שני מגנטים מחוץ לכוס מים ותראו מה קורה למים, שני מגנטים יצרו מערבולת בתוך כוס המים הזאת.

וכך הירח פועל.

הוא השתקפות מלאה של הצורה הארצית של הפלנטה שלנו.

אך מהי הצורה המקורית של הארצות שאנחנו באמת מכירים?

הרי הכדור שלנו לא חושף חלקים גדולים מאוד של יבשות נוספות שנמצאות עליה,

המפה המקורית נמצא באו"ם, תבדקו את זה.

כמו גם הטיסות שלא מורשות לחצות רף מסויים על פני הפלנטה הזאת, מה קורה אם תקחו מטוס ותחליטו שאתם טסים בעצמכם סביב הכדור, רק בשביל לוודא בעצמכם.

לא אפשרי נכון?

עכשיו תשאלו את עצמכם למה, מה יש בכדור הזה שלא רוצים שתראו, איפה הבחירה החופשית שלכם לראות את כל החלקים של הכדור הזה?

אין לכם בחירה חופשית לבדוק שום דבר שיסתור את מה שמציירים לכם או שמספרים לכם, הדרך היחידה כרגע כדי לבדוק דברים, היא במקום בו הגוף שלכם לא מהווה מגבלה.

כי עם הגוף הפיזי שלכם לא תוכלו לחקור את כל המקומות האלו, אבל עם הגוף האסטרלי שלכם כן תוכלו, ואת זה אנחנו מלמדים את כל מי שרוצה לדעת.

אתם תראו רק צד אחד של הירח, אף פעם לא את הצד השני, מדוע? אם הוא מסתובב, אתם צריכים לראות כל פעם משהו אחר, אך הצורה שלו היא אותה הצורה בדיוק מכל כיוון ומכל ארץ בה תהיו.

אני בודקת את הירח מארצות רבות וזה תמיד אותו הדבר, וזה מה שגרם לי לחפש אותו במימדים גבוהים יותר כי כאן לא אקבל תשובות אז הולכים ישר למקום שרוצים לבדוק.

הירח מגיע מתוך מערכת שמש נוספת ויש 12 כמוהו, זהו סוג של לוויין חזק מאוד, וכן יש שם תושבים שחיים שם עד היום כמובן, פגשתי אותם.

בגדול כל מה שסיפרו לכם שלא קיים.

הירח הרבה יותר קרוב לפלנטה הזאת ממה שאתם חושבים, אולי 70 או 100 קילומטר מקצה הרקיע, השמש? בדיוק אותו הדבר, לא במרחק שאתם חושבים, וגם יש תושבים שהם בני השמש וגם הם מפותחים טכנולוגית מאוד.

בקצה העולם ישנה טבעת קרח, חומה אדירה שלא ניתן לחצות אותה עצמאית ולא משנה כמה תנסו, יש הסכם בין מדינות העולם שלא ניתן לבני הארץ הזאת לחצות אל עבר מה שמעבר לשם.

תלמדו לשאול שאלות, ותוכלו לגלות תשובות בעצמכם על המקום בו הגוף שלכם נמצא כאן בתוך הסימולציה הזאת ובמצב נשלט.

פרק 6 - הצלילים של הכל

אנחנו שיר.

זאת ההגדרה של הצלילים של היקום.

כל אחד ואחת מנגנים בתוכם תדר ייחודי ומנגינה ספציפית שמרכיבה את מה שהוא.

זה לא רק טון אחד, כי אתם לא רק טון אחד, זאת תיבת תהודה עצומה, ובתוך כל התדרים האלו, זה לא רק מה שהייתם או מי שתהיו, זהו סל התדרים של היקום שמרכיבים אותכם.

באטלנטיס השתמשו בתדרים וצלילים כדי להרכיב יצירה, בריאה, ריפוי, האצה, נשק, חיים, מזון, גם הטכנולוגיה שלהם שהייתה מורכבת מקריסטלים, היא תהודה אנרגטית בקומבינציות ספציפיות כדי לפתוח ולסגור פורטלים.

לפעמים אתם תשמעו צפצוף חזק באוזניים, לפעמים שינוי טון, אך כשתעלו תדרית בהרמוניה מתוך עצמכם, אתם תשמעו מנגינה בתוך הראש שלכם, וכל הזמן.

כששאלו אותי איך אני מסתדרת עם הטינטון הזה, הסברתי שזה לא רק צפוצים של 24/7, אני שומעת מנגינות.

רוב המנגינות האלו לאורך השנים הלחנתי למאות לחנים ושירים, וכל מנגינה מנגנת את צלילי הנשמה שלכם.

לפעמים אתם פשוט לומדים איך לכוון את כל תיבת התהודה העשירה הזאת, ולא רק לצפצוף בודד וחזק כל פעם שיש שינוי תדרי.

אז כאשר אתם מכוונים את המנגינה הפנימית שלכם הרבה מעבר לצפצוף בודד, אחת ל.. המנגינה הזאת היא אתם.

כשהייתי על אחת מהחלליות האלו היה שם שקט דממה, לאוזניים רגילות. הכל שם טלפתי, אין המולה של אנשים ואין ריבים או דחיפות, ואין שם מאבקי אינטריגות שליטה וכבוד.

מאוד הרמוני, וככזה, הרגשתי נעים בתוך תיבת התהודה שלי, יחד עם תיבות התהודה של כל תושבי החללית שהייתי בה, כנ"ל לגבי עולמות נוספים, מאוד שקט מבחינת מלל, ומאוד עשיר מבחינת מנגינות.

הולדתי הרבה ילדים והייתי מארחת המון אנשים לאורך שנים, אני יודעת מה זה רעש של המולה ארצית, צחוק ובכי של ילדים, אל תיגע לי, זה שלי, מי חכם יותר, מי טיפש יותר, מי הוציא דוקטורט, והבן של ההוא והבת של ההיא, מלא מלא מלל שסבב אותי, אך לא הייתי מצליחה לשמוע כלום מתוך כל זה, בתוכי זה לא היה המלל הנכון, אז לומדים לעשות כיבוי מערכות ארציות.

רוב הסרטונים שאנחנו רואים או כל דבר, אנחנו משתיקים את הסאונד הארצי ועוברים לשמיעה של סאונד תדרי, זה פי כמה וכמה מדוייק יותר מבחינת אינפורמציה של הדף אנרגטי, מכל מלל שתשמעו בחלקים של האוזניים שלכם.

כולנו כאן במצב למידה, אנחנו לומדים קודם כל את השיר שלנו, השיר הפנימי.

והשיר הזה מנגן על כל דבר, יש צלילים למים, לים, לאגמים ונהרות, יש צלילים של פרחים צמחים ועצים, יש צלילי אוויר, וגם הקרח מנגן את התהודה שלו, לחיות, לעופות, יש את הצלילים שלהם, ולאנרגיות שלכם יש את הצלילים שלהם.

הכל מנגן.

אז כאשר אתם שומעים את הצפצוף הזה שאתם מתרגשים כל פעם שהוא מגיע, הוא טון אחד מתוך הרמוניה שלמה של טונים, תישארו מפוקסים על הטון הזה והוא יוליד את המנגינה של הנשמה שלכם.

כמה פעמים עברתם השתקה בחיים כשניסיתם לספר משהו או לדבר את מה שעל הלב שלכם?

כמה פעמים משתיקים את הילדים כשהם "עושים רעש"?

כמה פעמים אתם אומרים לאחרים להיות בשקט כי "זה מפריע"?

זה נקרא לכבות את המנגינה הפנימית, אם כיביתם אותה למישהו או שכיבו לכם, האקורדים מתחילים להיות "חורקים", משהו מזייף שם או צורם.

בשינויים תדריים, קורים דברים נפלאים.

גיל ואני מאז ומתמיד כל השנים שאנחנו חיים כאן, אנחנו חיים עם טנטון רציף בראש, 24/7, בכל שעות היממה, לומדים לחיות עם זה, אז זה לא מפריע.

ערב אחד לאחר מדיטציה ישבנו בגינה, שקט מופלא של טבע בחוץ, שומעים את הנחל ליד ועוד מספר ציוצי ציפורים, אבל לפתע אני שומעת מנגינה

אני אומרת לגיל שיושב מולי

"אתה שומע את זה?"

"לא, מה את שומעת"

התחלתי לזמזם את המלודיה

"זה מוזר, שנייה אני נכנסת לחדר לשמוע אם זה מישהו, לא אין שום מנגינה בחדר"

"מאיפה שאני יושב אני לא שומע כלום"

"אתה בטוח שאין שום דבר או מנגינה שפועלים איפושהו, אולי בניידים שלנו?"

אנחנו בודקים, כלום, הניידים כבויים, החדר שקט, אבל כל פעם שאני חוזרת לכיסא שישבתי עליו בחוץ, המנגינה ממשיכה להתנגן

"טוב, אני לא יודעת מה זה"

"אני מגיע לידך רגע"

הוא מתקרב לכיסא שלי

"אני שומע את זה", והוא מתחיל לזמזם את המנגינה ששמעתי

"אני חושבת שעלינו כאן על איזה תדר, אבל למה זה מנגינה, אנחנו רגילים

שיש לנו תדר רצוף באוזניים כל הזמן, זה שונה"

"בואי נקשיב עוד פעם"

כן.

המנגינה הזאת מאוד עדינה, עם תדרים שונים וזה הרכיב מלודיה ממש יפה ומרגשת, שנינו שמענו אותה מהמקום שישבתי, ואז הבנו.

זה הלחן שלנו, אנחנו מנגנים תדרים יפים כאשר אנחנו בקשב פנימי ושלווה גדולה, הנשמה מתחילה לייצר את תיבת התהודה שלה בסביבה שאנחנו יושבים והשדה האנרגטי מתרגם את התדרים האלו לצלילים נעימים כל כך שאפשר לשמוע אותם, ושנינו שמענו אותם.

זה קרה לנו עוד מספר פעמים.

כאשר אתם כועסים או עצובים או מפוחדים או מקנאים או נוקמים או קורבניים ועוד, אלו תדרים נמוכים, השיר שלכם מתחיל לזייף באקורדים צורמים.

תיבת התהודה הפנימית שלכם מנגנת בדיוק את התדרים שאתם מתנהגים, זה לא ינגן מלודיות וסימפוניות יפות, זה יזייף

כשזה קורה, תיבת התהודה הפנימית שלכם לא מזהה את השיר המקורי של האנרגיה שלכם והתדרים מתוכם להתקלקל, התאים שבתוך הגוף שלכם לא יכולים להתחדש במקרה הזה, והם מתחילים להשמיד את עצמם.

במילים אחרות, חולי, אלרגיות, רגישויות, קורות כאשר התדרים מתוככם מתחיל לזייף, או משהו מבחוץ מקלקל אותם.

אז איך משאירים את השיר שלכם נקי?

מנקים את תיבת התהודה הפנימית.

רגשות שליליים יש לכולם, אתגרים יש לכולם, בתוך כל זה לכונן פנימה את הטוב שבכם למרות האתגרים, כדי שהאנרגיה שתצא מתוככם תהיה יפה והרמונית, זה פותח טלפתיה, שמיעה על חושית, ראייה על חושית.

שום דבר ממה העין מראה, והאוזן שומעת בתצורות הפיזיות, לא יהיה מדד. כשאתם צריכים לשמוע את התדר שלכם, פשוט תקרקעו את עצמכם לאדמה, אנחנו התוצר שלה, והיא מאכילה אותנו בכל שאר התוצרים שלה, כשאנחנו מתים אנחנו חוזרים אליה וכשאנחנו צריכים היא מביאה לנו, זאת הסימביוזה.

אנחנו אורחים כאן באדמה הזאת, המקור הנישמת שלנו מגיע מפלנטות אחרות, אבל האדמה הזאת מארחת אותנו כמו מרוקאית חרוצה ופולניה מתוקתקת, שמכינה מטעמים רק כדי שיהיה לכם, האורחים שלה, נוח וטוב, עד שנחזור לבית המקורי שלנו.

האדמה מגבירה את המנגינה שלה, זה עליית התדר שקורית עכשיו בפלנטה, וכדי לחבר את עצמכם למנגינה שלכם, אתם צריכים לחבר את עצמכם אליה, למנגינה שלה, אל האדמה.

תסתובבו בטבע, תלכו ברגלים יחפות על הדשא או על האדמה, אתם מבצעים הארקה וטעינה, השמש מטעינה סולארית.

שימו לב שבלילה לא כדאי לשים צמחים בחדר בו אתם ישנים, הם שואבים את החמצן כי הם לוקחים נשימה בלילה, אתם עלולים לקום באמצע הלילה חסרי אוויר.

בבוקר הם משחררים נשיפה, חמצן נקי לאוויר, והכי טוב להיות בסביבה פורחת עצים דשא וצמחים במהלך היום.

השיר היקומי מורכב מהרצים, משבעה תווים מרכזיים - אז מהם ההרצים? תיבות התהודה שאתם מכירים בטונים שונים מדיטציות?

לא כל המדיטציות שמורכבות, שמנגנות על פי הסדר של ההרצים לתיבות תהודה, הן טובות לגוף האנושי קערות קריסטל? אותו הדבר יש קערות שמרוקנות אנרגטית ויש קערות שממלאות אנרגטית.

שירים מסויימים, אומנים מפורסמים?

על אותו המשקל, באיזה תדרים הם משתמשים כדי ליצור את המוסיקה שלהם? האם זה עושה לכם טוב או האם אתם הופכים לדרוכים ועצבניים או לוחמנים או רגשיים ובוכים ונכנסים לדיכאון?

ישנם ישויות זוהרות בגוף אדם שכאשר הם מוציאים צליל מהפה שלהם, הם יכולים לרפא, יש להם את האינפורמציה של שילוב תדרים לא רק מתוך המימד הזה אלא ממימדים נוספים, והם יכולים לערוך ריפוי תדרי במספר רמות של הגופים שלכם.

הם מזהים את המנגינה המקורית שלכם, והם בודקים היכן האנרגיה נתקעת, איפה השדה האנרגטי לא זורם ורציף, ושם הם על ידי הווקאל שלהם עורכים השלמה וריפוי.

מצד שני, יש לישויות מסוימות בגוף אדם, יכולת להכניס לתוכם תדרים שמקלקלים לכם את הרצף האנרגטי, התדר המקורי מתקלקל, ואם זה קורה, המולקולות בגוף שלכם מגיבות בהתאם, אתם תחוו כאבים, דקירות, ובכללי הרגשה רעה, במקרים מסויימים יגיע חולי משום מקום, ואם תהיתם לגבי מדוע זה קורה, אספר לכם.

לכל אחד מכם יש זרימה אנרגטית רציפה, או אמורה להיות. יש לכם 12 ערוצי אנרגיה מרכזיים שחוצים את הגוף שלכם מלמעלה ללמטה, כמו 12 מיתרים של גיטרה, וכן, יש כזאת, אבא שלי היה מנגן לי על גיטרה כזאת בשנות ילדותי.

ברצף המקורי שלכם יש סדר מסויים של תדרים שפועלים בתוך עצמכם, התדר הרגשי, התדר הארצי והתדר הנישמתי. כאשר אחד מהם או כולם, לא הרמוניים כל אחד בפני עצמו וכולם יחד כאחד, משהו לא טוב קורה לגוף שלכם והוא מתחיל להתקלקל.

רוב רשתות המדיה מטמיעות תדרים בתוך המסכים, בין אם זה בטלויזיה או בנייד או במחשב, החזק ביותר זה על גבי מסכי קולנוע, וכאשר אתם צופים במשהו, לרוב זה לא תמים בכלל.

עכשיו, אני לא אוהבת לכלול, אך במקרה של טלויזיה, היא משופעת בתדרים מקלקלים, חדשות, פרסומות, כל מה שמרתק אתכם למסך כמו זומבים, כי יש שם איזשהו סיפור שאתם חייבים לשמוע ולהישאר מעודכנים, אתם צריכים להבין שזה לא הסיפור, ממש לא, זה התדרים שהמסכים האלו מקרינים החוצה ופוגעים ישירות במטרה, כל זמן שאתם מול המשדרים האלו בלי לזוז, המוח שלכם מתחיל לנזול והוא נוח להשפעה והטמעת מסרים תת הכרתיים.

יש אנשים שיש להם מכשירים שמודדים שדות אנרגטיים, הם בדקו גם את המקלטים שאנשים צופים בהם.

יש פולסים אנרגטיים שנכנסים לכם ישירות לכל תא ותא בגוף.

ומנגד יש אנשים שעורכים ריפוי במכשירים מסויימים שהם מכניסים אתכם אליו בשילוב של תדרים שמתקנים לכם את הרצף.

מוסיקה, לכל הגוונים והסוגים שלה, תשימו לב לאחר השמיעה איך אתם מרגישים, זה הכל, תשימו לב.

זה יכול להיות כל ז'אנר מסוים, יש אומנים שאני סומכת עליהם ואני שומעת את המוזיקה שלהם, האנרגיה שלהם מרפאה ולא פולשנית או מקלקלת רצפים, ואותם אני שומעת.

אך כדי שתדעו האם המוזיקה שאתם שומעים הורסת לכם בריאים, תרגישו לאחר השמיעה מה אתם מרגישים ברמה הרגשית.

לרוב המוסיקה שנחשפתי אליה, יש מניעים לא תמימים בכלל, רוב הרצון והכוונות של האומנים הוא, שהם יהפכו לאילילים שלכם, שתעריצו אותם, שתקשיבו להם כל היום וכל הלילה, שתגיעו להופעות שלהם, ותתנו להם הכי הרבה רגשות שלכם, בינתיים, התדרים שנמצאים בתוך הצלילים שהם מפיקים, מכילים את טווח התדרים שלא תמיד בריאים לגוף שלכם.

מדיטציות על אחת כמה וכמה.

כאשר הכנתי מדיטציות בעצמי הבנתי איך זה פועל, אי אפשר לשים תדר רצוף של HZ111 למשל, תדר המלאכים כן? הוא אמור להיות תדר ניטראלי וטוב לכולם, וכביכול אפשר לשמוע אותו רצוף במשך שעות?

אנשים לא שומעים מדיטציה חמש דקות, הם שומעים מדיטציה לפחות שעה ומעלה אם לא יותר. זה לא בריא לשום כיוון, היות ששמיעת תדר רצוף הוא כמו אנטיביוטיקת תדרים, יותר מידי זה כבר לא בריא.

במנגינות של מדיטציה נכונה, צריכים להיות פולסים קצרים מאוד של אותו התדר, שלוש דקות גג בהפסקות של עשר דקות, וברצף מאד מסויים והרמוני, בדיוק כמו שילוב של קריסטלים זה הכל.

אתם לא יכולים לחבר את כל הקריסטלים בעולם בסביבה שלכם ותצפו להרגיש טוב, זה לא יקרה, לכל תדר ולכל קריסטל יש את המנגינה שלו ברצפים קצרים, לא בגלים ארוכים.

אז איך תדעו? ברוב המדיטציות שאתם מחפשים ביוטיוב יש אינספור מדיטציות לשמיעה ארוכה, וגם בשידור חי כלומר, אתם יכולים להפעיל את המדיטציה שמציעים לכם לאורך כל היום והיממה, זה פועל רצוף, ובסוף יום אתם מרוקנים טוטאלית, זה "אמור" למלא אתכם, לא לרוקן אתכם.

אז כמו שאני מציעה, לא ללכת על פי מה שכתוב, ויהיה כתוב הרבה דברים, תדר של ניסים, תדר של שפע, אם אתם רוצים אהבה תפעילו את המדיטציה הזאת, אם אתם רוצים בריאות תשימו את זה ואת זה.

במדיטציות האלו אל תקחו את מה שרשמו כמדד.

גם לא כמות צפיות, אם יש מאה מיליון צפיות, אז סימן שזה בסדר, ואם יש 200 צפיות זה ממש לא בסדר, שזה לא יהיה המדד שלכם.

המדד הוא הכוונה ומה הלב שלכם מרגיש, כאשר אתם צריכים להפעיל תדר מסויים, תבדקו רגשית, נפשית וגופנית, על הדקה הראשונה מה אתם מרגישים כאשר הפעלתם את המדיטציה הזאת.

אתם תשימו לב שיש מדיטציות שיש להם מספר צפיות קטן והן המדוייקות ביותר עבורכם, כי הם נעשו בשילוב נכון ומדוד וזה טוב לכם, ואתם לא מותקפים באותו התדר לאורך שעות.

מה קורה כאשר יש פריצת תדר לקוד שלכם, אם אתם בכל מקרה לא מודעים למה שמתפעל אותכם, אז למעשה כל אנרגיה יכולה להיכנס ולשנות לכם את הרצף האנרגטי בתוך הקוד הרדום שלכם.

זה מה שהמדיה עושה, היא משנה רצפים על ידי תדרים, באופן מאוד לא תמים ולא מודע.

כשהקוד שלכם נפרץ, אתם מתחילים לעבור נבילה, ניוון, ובמקום שהתאים בתוכם יתחדשו ויבראו חדשים, הם משמידים את עצמם ולא בוראים חדשים, לשאלתכם, מדוע האנושות היום מזדקנת מהר, הילדים מתפתחים בצורה מואצת הרבה יותר מבעבר, ובכללי זה נראה שילדים בני שבע ושמונה כבר חווים את גיל ההתבגרות, ממה שפעם ידענו שמתחיל לקרות רק בגיל 15 או 16.

ככל שאתם מודעים יותר למה זה עושה לגוף שלכם, אתם תמנעו מזה באופן עצמאי.

הקריסטלים של אטלנטיס הם בעלי תבונה, וככאלה, הם פועלים בהרמוניה עם תדרים מסויימים, לכל צ'אקרה מותאם תדר מסויים, ולכל צ'אקרה יש משלימה של צ'אקרה אחרת כדי לסגור מעגל.

זאת מתמטיקה מאוד מפותחת, וזה יהיה תמים לחשוב שנפעיל מדיטציה ויהיה בסדר, הגוף שלכם לא יהיה בסדר אם לא תהיו קשובים לו ולמה שהוא צריך.

קריסטלים.

אז מה עושים ההרצים בשילוב עם קריסטלים.

שימו לב ותהיו קשובים למה שמרגיש לכם נכון בכל מה שקשור לעבודה עם קריסטלים.

יהיו פעמים שתוכלו להרכיב קריסטל כזה עם קריסטל שונה, ויומיים לאחר מכן זה כבר לא יהיה אפקטיבי עבורכם, ויכול לעשות לכם דברים לא נעימים בשדה האנרגטי, וגם למצב הגופני.

כאשר הקריסטלים חיים ובעלי תודעה, הם מתאימים את עצמם לצלילים שמקיפים אתכם.

המדד הנכון ביותר עבורכם לכל החלטה הוא לשים לב ולהיות עירניים איזה פעולות הקריסטלים בשילוב ההרצים, משפיעים עליכם.

וכאן אותן לכם את הטמפלט הראשוני כהמלצה, ומכאן תרכיבו את מה שמרגיש לכם נכון ליומיום שלכם, לריפוי והאצה.

בגוף האדם קיימים 7 מרכזים אנרגטיים

צ'אקרת הבסיס - היא מזוהה בתדר **396** הרץ.

צבע: אדום

בת הזוג המשלימה: צ'אקרת העין השלישית

תכונות: יציבות בחיים, כלכלה, פרנסה, יציבות חומרית, קשר משפחתי כערך

עליון והיחסים ההרמוניים בתוך המשפחה

איברים מושפעים: רגליים, עצמות, שרירים

ההיבט הנפשי: יציבות נפשית, פחדים, חרדות, שינויים דראסטיים בחיים

קריסטלים טובים: שחורים, אדומים, חומים

קריסטלים שאפשר לעבוד איתם להגברת אות וריפוי: **טורמלין שחור, עין**

השור, כלצית אדום, ג'ספר אדום.

תדר זה מנקה את תחושת האשמה המייצגת לעיתים קרובות את אחד

המכשולים הבסיסיים למימוש ההגשמה שלכם, הטורמלין עוזר לשמירה על

השדה האנרגטי שלכם מכל מיני נסיונות חדירה וקלקול רצפים תדריים.

מוסיקה בתדר 396 הרץ מועילה ביצירת שדה מגנטי חזק של אנרגיה שעוזר לנו ונותן בנו כוח להשיג את המטרות שלנו.
הרטט שלו עוזר לכם להגיע לשחרור עצמי של תחושות בושה אשמה ופחדים, ועוזר לכם להגיע לשמחה פנימית

צ'אקרת המין - היא מזוהה בתדר 417 הרץ

צבע: כתום

בת הזוג המשלימה: צ'אקרת הגרון

תכונות: יצירתיות, התחברות לתשוקות, מיניות

איברים מושפעים: שלפוחית שתן, מערכת העיכול התחתונה, מערכת המין

ההיבט הנפשי: יצירתיות, חיבור למיניות, חוסר מימוש יצירתי, בעיות זהות

מינית, בעיות מיניות שונות הקשורות לנפש, קשיים במימוש הביטוי, פחד

קהל, חסימות בדיבור

קריסטלים : כתומים

קריסטלים שאפשר לעבוד איתם להגברת אות וריפוי: **אוונטרין, אובסטיאן**

מהגוני, קרנלייאן

התדר של ה- 417 הרץ, באמצעות הרטט שלו, עוזר לבטל את כל האנרגיה

והחסימות השליליות, ועוזר להשיג טרנספורמציה חיובית. תדר הסולפג'יו

היפה הזה ידוע גם כמרפא ומאזן את הצ'אקרה הספירלית, מרכז האנרגיה

השני שלנו. זהו תדר שיכול להביא שינויים חיוביים מאוד, הוא כל כך חזק

שהוא יכול להפוך ולבטל אירועים שליליים לחיוביים.

כך שכבר הבנתם, שצ'אקרת המין היא לא רק קשורה למין, אלא ליצירתיות, אומנות, יצירה, בריאה מחודשת, הגשמה של היצירה בתוכנו, ועוד.

צ'אקרת מקלעת השמש - היא מזוהה בתדר 528 הרץ

צבע: צהוב

בת הזוג המשלימה: צ'אקרת הלב

תכונות: הוצאה לפועל של תוכניות, איך שאנחנו מוציאים את האנרגיה הפנימית שלנו החוצה, תקשורת, תקשורת סביבתית, תקשורת זוגית, אגו, כריזמה

איברים מושפעים: קיבה, טחול

ההיבט הנפשי: תקשורת בין אישית, עד כמה האגו שלנו מכתוב לנו, אהבה עצמית

קריסטלים: צהובים

קריסטלים שאפשר לעבוד איתם להגברת אות וריפוי: **סיטרין, אבן השמש, טייגר איי**

צ'אקרת הלב - היא מזוהה בתדר 639 הרץ

צבעים: ירוק-פיזי, ורוד - רגשי.

בת הזוג המשלימה: צ'אקרת מקלעת השמש

תכונות: המצב הרגשי, כמה אנחנו מוכנים להכניס ללב שלנו אנשים, בעיקר ביחסי אהבה, מה מניע אותנו לעבור פעולות רגשיות ובאיזו עוצמה

איברים מושפעים: ריאות ולב

ההיבט הנפשי: התאהבות, יכולת לתת ולקבל אהבה, יכולת קבלה ונתינה,
דיכאון

קריסטלים : ירוקים וורודים

קריסטלים שאפשר לעבוד איתם להגברת אות וריפוי: **מלכית, וורסייט, אוונטורין, רוז קוורץ, אופל ורוד**

צ'אקרת הגרון - היא מזוהה בתדר 741 הרץ

צבע: כחול

בת הזוג המשלימה: צ'אקרת המין

תכונות: יכולת ביטוי אישית, דיבור

האיברים המושפעים: גרון, בלוטת תריס

ההיבט הנפשי: צ'אקרת הגרון תראה על היכולת המילולית שלנו עד כמה אנחנו מבטאים את עצמנו.

שימו לב כשאנחנו רוצים לומר משהו ולא אומרים, אנחנו מרגישים תחושת מחנק בגרון

כשאנחנו שומעים על משהו עצוב, הלב מתכווץ והגרון מושפע, גם הצליל שיוצא לנו מהפה יוצא שונה, זה מראה לנו עד כמה המערכות האנרגטיות קשורות זו בזו

קריסטלים: כחולים

קריסטלים שאפשר לעבוד איתם להגברת אות וריפוי: אפטייט, קריסוקולה,
לפיס לזולי, חלוק טורקיז, קיאנייט

צ'אקרת העין השלישית - היא מזוהה בתדר 852 הרץ

צבע: סגול

בת זוג משלימה: צ'אקרת הבסיס

תכונות: ראייה על חושית, אינטואיציה, קבלת אינפורמציה, תדר גבוה, חיבור
לאני הפנימי

האיברים המושפעים: פנים, עיניים, היפופיזה

ההיבט הנפשי: יכולת תקשורת לאני הפנימי ולאינטואיציה הפנימית שלנו

העין השלישית תדבר על ראייה חושית ושמיעה על חושית

אנשים שצ'אקרת העין השלישית מפותחת אצלם יעבדו הרבה עם
האינטואיציה יש כאלו שיגיעו לרמות תקשור כאלו ואחרות.

קריסטלים: סגולים

קריסטלים שאפשר לעבוד איתם להגברת אות וריפוי: אמטיסט, סוג'ילייט,
מולדובייט

צ'אקרת הכתר - היא מזוהה עם כל הצ'אקרות בתדר 963 הרץ

צבע: לבן

בת זוג: אין – משפיעה על כל 6 הצ'אקרות האחרות

תכונות: ניקיון פנימי, חיבור לאני העליון, חיבור לאלוהות

האיברים המושפעים: מוח, היפותלמוס

ההיבט הנפשי: אלו אנשים שמחוברים לחוויות אלוהיות, שמיימיים

אנשים שלוקחים מרחיבי תודעה למשל, מגיעים לתחושות כאלו עליונות באופן רגעי, ניתוק מהגוף, יש שכאלה שמגיעים לתחושות האלה על ידי מדיטציה.

אנשים שצ'אקרת הכתר מפותחת אצלם יהיו אנשים מאוד רוחניים.

קריסטלים שאפשר לעבוד איתם להגברת אות וריפוי: לבנים ושקופים

קריסטלים לדוגמה: **אופל לבן, מונסטון, קוורץ, קוורץ גנרטור, קוורץ כחול,**

קוורץ ורוד

לכל צ'אקרה תדר אחר, לא מומלץ לקפוץ לתדרים גבוהים לפני שהנמוכים מאוזנים.

תדרים נוספים שטובים לשימוש ניטרלי :

ושוב אני מזכירה, לשים לב מהיכן אתם שומעים את התדרים האלו.

HZ 777 - זהו תדר של מזל טוב, שמביא למצב עמוק של רגיעה, ועוזר

להכניס את המטופל למצב תטא עמוק, ומושך מזל טוב לחיים.

HZ1111 - תדר המלאכים – זהו תדר שמעלה גבוה את המטופל ופתיחת

הכתר. לשים לב לא להשמיע אותו כאשר המטופל צריך לרדת לעומק הכאבים שלו ולא להתעופף אלא על לעולמות עליונים.

HZ 888 - תדר האינסוף – מעודד כניסה אל שערים פנימיים ללא עכבות,

מנקה כל שליליות פנימית שמעכבת ריפוי.

HZ 444 - גם הוא תדר מלאכים- עוזר להסיר מכשולים עצמיים ומעודד ריפוי.

מוזיקת תדרים מאוד חזקה אנרגטית

אין להשמיע מוזיקת תדרים במידה והמצב הנפשי שלכם לא מאוזן, כגון הפרעה דו קוטבית, אפילפסיה, סכיזופרניה וכדומה אלא בליווי מטפל שיציב רגשית ורוחנית

דבר חשוב נוסף שתדעו.

כל סוגי הקווארצים הם טובים, קווארץ לבן קווארץ כחול, ורוד, שקוף, גנרטור, מושבה, כל אלו טובים כי הם קריסטלים לא פולשניים, הם לא רוצים ממכם שום דבר והם לא ישאבו ממכם שום דבר, הסיבה היא שהמקור שלהם מגיע בתצורה הראשונית מאטלנטיס, היה להם קווארצים להכל. הקוורץ הוא המינרל הנפוץ על פני כדור הארץ. שימש בעבר וגם כיום לטיהור, העצמה, בטקסים של הטמנת קריסטלים לטובת טיהור האדמה ועוד.

הקוורץ משמש את המדע והטכנולוגיה לאיזון תדרים. הוא ההוכחה שלקריסטלים יש את היכולת לשנות תדרים.

לרגישים תדרית:

תנסו להיות בחנות קריסטלים יותר מחמש דקות בלי להתעלף, לא יהיה אפשרי, היות וכל קריסטל יש לו תודעה, באטלנטיס ידעו את זה והיו להם שילובים ייחודיים לכל פעולה שהם היו צריכים לעשות.

כל קריסטל ידבר איתכם, וירצה את מלוא תשומת הלב שלכם, באופן טלפתי ומוחשי, כך שכל כניסה למקומות מרובי קריסטלים יוציאו אתכם לאחר מספר דקות עם תחושת עילפון וכאב ראש.

ובכן, לא לכולם זה קורה, אם אתם מסתובבים בחנות קריסטלים שעות רבות, זה לא אומר שאתם לא תדריים, זה אומר שהקריסטלים פחות משפיעים עליכם ברמת הדיבור שלהם איתכם, אך הם עדיין יוכלו לעבוד איתכם לריפוי הגנה ושמירה.

פרק 7 - הומור בין מימדי

מה זה הומור בין מימדי?

כשאנחנו נמצאים בעולם הארצי החיים הם לא פשוטים, מרגע שנולדנו, נכנסנו לתוך שאריות קטנות של אורות גבוהים.

תינוק שהרגע נולד, מבין את זה, הוא במצב של נשמה אלוהית בתוך אגו בראשיתי נקי, במילים פשוטות הוא עדיין לא התלכלך בחוויות האגואיות העמוקות של החיים.

הוא חי על אגו בסיסי, הוא נושם, הוא אוכל, ישן, אין לו כאב רגשי, הוא לא עצוב, הוא לא צריך לדאוג לפרנסה, או לקליקות חברתיות ועוד, הוא על קו החיים הראשון, אור ואגו - בלי כל אתגרי החיים שבאים בהמשך.

ומכאן מתחיל המירוץ האנושי להישרדות והמטריקס מתחיל להכניס בתוכו כללי אנוש וחוקים, במילים אחרות, לקלקל אותו מהרצף המקורי חסר הגבולות.

אנו מחוברים לתחושת ה'אני' שלנו בתצורות המנטליות, תחושת ה'אני' שלנו באופן שבו אנו תופסים, תחושת ה'אני' שלנו ביחס לתחושה, ותחושת ה'אני' שלנו בגוף.

רוב האנושות לא יכולים לנטוש את הגוף הפיזי במהלך המדיטציה - כשהאנושות מנסים לעשות מדיטציה, הם יושבים בעקשנות בגוף הפיזי, ומסרבים לנטוש אותו,

ובמקום זאת נשארים בתוכו, יושבים שם וסובלים. ישנם אנשים שמתרגלים מדיטציה כבר עשר, חמש עשרה או עשרים שנה, והם מאוד עקשנים בנקודה

זו - הם לא ינטשו את הגוף, ולכן הם לעולם לא חווים את הסמאודי, יש אחרים שלא ינטשו את התחושה,

בין אם היא נעימה ובין אם היא לא נעימה; הם מאמינים שמדיטציה היא סוג של תחושה, ולכן הם נשארים לכודים במצב מצטבר של תחושה, מחפשים תחושות נעימות שהם מכנים "מדיטציה", אך למעשה הן אשליה בלבד עד למצב שאתם קוראים את הפרק הזה, אתם במרדף אחרי האושר, שכמובן לא יגיע מבחוץ, ואנחנו לוקחים מאוד ברצינות את המרדף הזה, ככה אנחנו מתורגלים למעשה מההתחלה מול כל הסביבה שהסבירה לנו "איך אנחנו אמורים לחיות".

והנה בשלב מסויים בחיים שלכם מגיע רגע "ההארה" כביכול, ש"האושר בא מבפנים" וכל קישקושי הניו אייג', והחלק שאומרים לנו "איך אנחנו אמורים להיות מאושרים" נכנס להילוך גבוה.

כשהבנתי בסופו של דבר, כי בואו, לקח לי ארבעים ומשהו שנה להבין את זה מפנים

שלא משנה מה אעשה, זה נתון אך ורק לכמה אותנטית אני מול עצמי והאושר הוא לא מה יאמרו לי אם זה מקובל או לא, או אם אני יוצאת מטווחי "הנורמה" או הקונצנזוס החברתי, הכנתי את חפירה, משקפי צלילה ושנוקרל, וצללתי לחפירה פנימית עמוקה אל תוך המקומות שהכי פחדתי להתמודד איתם. מתוך הצלילות האלו, למדתי להוציא את הנשמה מהגוף ולהתחיל לטייל ברבדים אחרים, התחלתי לחקור בעצמי רבדי תודעה נוספים, לא חיפשתי את זה בחוץ, פשוט, כמו שאתם יודעים, יש לי בעיית אמון קלה מול מה שיש בכתובים או במדיה, אז רציתי לראות בעצמי.

משם הכל כבר התחיל להיראות אחרת, ובכל פעם שחזרתי לעולם הדרמטי, הבנתי את האבסורד

אתם יודעים שאני עורכת קריאות נשמה וריפוי תדרי על בסיס קבוע, מעבר לשיעורים שגיל ואני מעבירים בקבוצות, והתחילו להגיע גם נשמות שעוברות ריפוי וטיפול אנרגטי, אז איך זה קורה? פשוט מאוד, אין לי מושג, אני לא משתמשת במוח בכלל.

משאירה קו נקי לחלק העליון של הנשמה, ומשם כל מידע שמגיע, לא מספיק להתלכלך על ידי משהו 'הגיוני' שהמוח צריך להסביר או למצוא חן בעבור מישהו, או לקבל משהו ממישהו, לא אכפת לי מי יחשוב עלי מה למה כמה ואיך, כל אחד נושא את המטען שלו בעצמו.

אז באיזשהו שלב, עברנו חוויה חוץ גופית יחד.

זה דבר שבשגרה אצלי, אך הפעם זה היה טיפה שונה במהות שלו.

היינו במהלך מדיטציה רגילה, יצאתי מהגוף לפי הפרוטוקול שאנחנו מכירים, ואני מרגישה את השטיח של הסלון מתחת לרגליים היחפות שלי, ראיתי את גיל, אנחנו נראים בדיוק אותו הדבר אבל לבושים אחרת, כאילו הגענו מתקופה של לפני כמה אלפי שנים, הזזתי משהו על כוננית הספרים, בזמן שאני מטיילת בסלון, הגוף במצב שכיבה על נשימה מינימאלית, גיל ואני נעמדנו מעל הגופים ששוכבים ועושים עכשיו מדיטציה

ואז זה התחיל.

התחלנו לנסות 'להבין' מה הגופים האלו לכל הרוחות עושים, הרי אנחנו עומדים מהצד ומסתכלים דיי בפליאה על הגוף ששוכב שם ומודט ברצינות גמורה.

החלק הזה גרם לנו לצחוק ממש חזק, וצחוק אסטרואלי הוא בלתי ניתן להסבר.

הדאחקות שהחלק הנישמתי שלנו הריץ על הגופים הארציים שאנחנו 'לבושים' בהם, לא ניתנות לתיאור ארצי.

אני שוכבת שם עם פה פעור, שנינו עם שיער סתור, אין לנו שום שליטה מוטורית על חלקי הגוף, זה נראה כמו גופה חסרת חיים שם, וזה נקרא מדיטציה? אלוהים אדירים זה נראה מגוכך.

השארנו את הגופים שם במצב מדיטטבי רציני להפליא, בתקווה לא לחזור. כי אין לכם הגבלה לכמות חוויות כשאתם מתעופפים מעל הגוף הארצי שלכם.

אבל מה נעשה, הנשמה סיימה את המסעות שלה, הורדנו אינפורמציה שהיה צריך להוריד, ו...האור שלנו התרסק בחזרה לגוף לאכזבתנו הרבה. מסתכלים אחד על השני

"אנחנו שוב בגוף, יאללה צריך להמשיך את החיים האלה"
זה הוליד פרץ צחוק חדש אך הפעם בתוך הגופים הדחוסים שלנו.

כולנו לוקחים יותר מידי ברצינות את הקשיים של החיים, שכאשר אנחנו מנתקים את החלק של האגו ועוברים לרובד בו הוא ממש מינימלי, אין לנו שום יכולת 'להבין' איפה יש בכלל בעיה, או למה יש דבר כזה עצב או היעלבות או קורבנות או כעס, או הרס עצמי, פחדים ועוד ועוד?

התשובה היא, כמה אתם 'מאמינים' 'לבעיות' שלכם, כגודל האמונה כך גודל ההיאחזות ברובד הזה.

לכל אחד יש את היכולת להתחבר לאגו הבראשיתי הנקי והטהור שלו לחיות כאן על פיו.

לאחר החוויה הזאת, מספר ימים לאחר מכן, אני יושבת עם חברה בגינה. אני בכלל לא במצב שליטה על מפגשי ישויות, זה קורה לי כל הזמן, כמו קפה וסיגריה של בוקר, צהרים או לילה, ההוויה שלי פתוחה תמידית בין העולמות, כך שלא רק אתם שקופים, אלא גם הם, והם בונים על זה כמובן, הבית שלנו היה כמו תחנה מרכזית למעבירי מסרים ממספר פלנטות.

לאן עוד הם ילכו כשהם צריכים לדבר עם מישהו?

תוך כדי שיחה עם החברה, ישות חביבה יפייפיה וזוהרת מתיישבת לידה, היא נראתה מהפליאדות.

אני כמובן מעדכנת את החברה שאנחנו לא לבד, היא רואה את קווי המתאר של אותה היישות, הבנו שיש לנו כאן 'מפגש'.

אני שואלת אותה מי היא, מאיפה היא באה ומה היא באה להעביר כמסרים. לכל הספקנים, ישויות אור לא משקרות, הן לא יכולות, הן גם שקופות בכוונות והוויברציה שלהם נעימה מאוד, ולשאלה האחרת שלכם- נפטרים נראים אחרת.

החברה כבר מכירה את המצב שקורה לי לא מעט, נכנסתי תחת טראנס במייד, והיא הקליטה את כל השיחה.

כשיש מפגש ישויות, אני עוברת מיידית למסך של המימד שלהם כדי שאוכל לקבל אינפורמציה וגם להעביר, זה לא יכול להיעשות במודעות ארצית מתוך מטריצת 3, בלתי אפשרי.

קיבלנו תשובות מטורפות על סודות כמוסים מהעומק של החברה, שהייתה בהלם מהדיוק, ואני שמה לב למשהו מעניין.

הישות יושבת ליד החברה עם הוויה מבודחת, זה הצחיק אותי.

החברה שאלה למה אני צוחקת.

לאורך כל הסשן הזה אנחנו יושבות בגינה בחוץ על הספסל, אני על טראנס וצוחקת ללא שליטה עד מצב דמעות, היישות הזוהרת הזאת העבירה הומור אסטרלי שאני לא רגילה אליו במימדי ארץ, כולם כל כך רציניים כאן, שכל פעם שזה קורה לי איתם, הצחוק שלי הוא בלתי נשלט.

היא הייתה חייבת להביא לנו את שורת המחץ

המשפט שהיא אמרה הבהיר לי המון על נקודת ההסתכלות שלנו את החיים.

"שתדעו שההומור שאתם חושבים שהוא הכי טוב שלכם עלי אדמות, נחשב לבדיחה הכי עצובה כאן".

במצב הזה אני עם דמעות מרוב צחוק, החברה התקפלה שם, זה כל כך נכון, כולם לוקחים כל כך ברצינות את החיים, ברצינות את המסע הרוחני, כולם כל כך דרוכים ועצובים, כועסים וממורמרים, ובצדק אני חייבת לציין, קורה לי לא מעט התקפי בכי לכיוון השני מרוב תסכול, רוב האנושות רואה את הצד הקשה, אבל יש עוד צד.

ברור שיש קונפליקטים רגשיים, טראומות, בעיות כלכליות, בעיות בריאותיות, אתגרים מול ילדים, אתם יודעים כמה הרשימה ארוכה, אנחנו מלמדים את דרכי ההתמודדות שאנחנו עוברים דרך כל הפרקטיקות הארציות, והן עושות

פלאות, עובדה, יצאנו מהגוף עם אחת מהפרקטיקות האלו והרצנו על זה בדיחות אסטרליות כשהיינו מחוץ לגוף וגם חזרנו לגוף עם תובנות ועם אקסטרה הומור שחור כהרגלנו בקודש.

כשאנחנו מחברים את החלק האסטרלי לכאן, הווית האור מקרינה לתוך הגוף את שאריות האורות שלכם לחלק הארצי.

לא משנה איזה אתגר תתקלו בו, אתם תבינו שכדי לצאת מהמטריקס הזה, תצטרכו להעלות לתדר גבוה את הרטט שלכם, השלב הראשון הוא להבין שכל זה בדיחה ממש ממש טובה, כי מי מחליט מהו קושי, חוץ ממכם בכבודכם ובעצמכם?

מתוך זה אנחנו מבינים את האבסורד הרציני שאנחנו חיים בתוכו, רוב ההומור של גיל ושלי יושב על זה, הוא לא הומור על אנשים, הוא לא צחוק על משהו או מישהו, זהו הומור אחר, הומור של הבנה פנימית, לא שכלית, וראיה אחרת את כל מה שנראה לנו כקושי, אנחנו חיים על פי זה.

כל מי שנקלע לשיחות שלנו מהצד או מהפרונט מבין את זה, אנחנו יכולים לסיים שיחה בארבע לפנות בוקר, לקום בשש בבוקר, לפתוח עיניים ולהמשיך מאותה הנקודה בה הפסקנו, זה גורר פרצי צחוק קשים, כאילו לא היה "מצב טיסה" בין המרווחים האלו.

האבסורד של האתגרים או החוויות, לתוך ההבנה הפנימית, הוא זה שמוליד את כל זה.

ויש עוד דבר חשוב שאתם צריכים לדעת.

כאשר אתם מתפעלים את המערכת ההומוריסטית שלכם, ולא על ידי צפייה בסטאנד אפ של מישהו שמדבר שם כל מיני דברים, בדרך כלל שטויות שמאלצות אנשים לצחוק, או סרט הומוריסטי, אלא משהו עמוק מתוכם, אתם מתפעלים שדה אנרגטי חזק ששייך למימדים גבוהים מאוד.

ולא, צחוק מאולץ לא עושה את זה, או חיוך מאולץ, או שמחה מאולצת כי מישהו אחר עושה ככה אז גם אתם.

עיינו ערך הספר הקודם "בחזרה מלמוריה" על סוגי חיוכים שהקרינו לתוכי כדי לשבור את הקרח, שגרם לי לצחוק היסטרי, ותודה ללמוריאנים.

זה משהו עמוק ולא ניתן להסברה, אלא הרגשה, תרגישו מתוך עצמכם את החלק הזה מבעבע ועולה במעלה עמוד השדרה שלכם.

לא סתם בעליית קונדליני אתם מתפעלים מערך של הנאה, שמחה, רגשות של אהבה, סיפוק והארה בו זמנית.

כך מאירים את הגופים, לא מתוך הרצינות התהומית, אלא מתוך השחרור.

פרק 8 - חיים מכוכב אחר

הפליאדות.

אז מיהם הפליאדים מהפליאדות?

אם תשאלו פלדיאני את השאלה הזאת הוא ידחוף לכם בדיחה על העניין, אליכם בחזרה.

הומור מאוד לא שגרתי יש לסוג המלאכים הזה והם חזקים, חכמים, עם הומור מפותח, יפיפיים ואמיצים בצורה יוצאת דופן.

במבנה החיצוני שלהם הם דומים לחלוטין לבני האדם ממטריצת 3, ורובם כשהם יורדים לכדור שלנו כדי לחקור אותו, ייטמעו לחלוטין בסביבה, הם לא מושכי תשומת לב משום כיוון, כך שאם אתם רואים אדם גבוה יחסית לשאר האוכלוסיה, רוב המקרים שנתקלתם בפלדיאני מטייל.

הם מגיעים ומתערבים באנושות כבר מימי בראשית הימים, לפעמים הם מתחברים לאווטאר מסויים, פשוט כי האנרגיה של אותו האדם מותאמת להם לוויברציה, והם מתחילים לתקשר איתו להעביר דרכו מסרים לאנושות, יש הרבה כאלו מתוך נשמות האור שמעבירים מסרים יפים מהפליאדים.

המבנה שלהם גבוה, בממוצע בין 180 ל 250 מטר, עור לבן הוא המאפיין שלהם, שיער בלונדיני, כתום, חום בהיר דבש. עיניים כחולות, שקופות, ירוקות, דבש בהיר.

תווי פנים עדינים אך בטוחים, הכל מאוד יציב שם, והיופי שלהם ברור ויציב,
לא משהו לא מוגדר או עמום.

לבוש כחול רויאל, כסף וזהב.

הם לקחו על עצמם לאחר נפילת למוריה ואטלנטיס את המושכות לידיים
ולהגיע בתוך האנושות, כדי לעזור להם לשנות את דגם החשיבה הפרימיטיבי
והישן, לדגם מעודכן בראשיתי שהיה בתצורות המקור.

רוב דפוסי החשיבה וההתנהגות במימד ארץ התקלקלו לאחר הנפילה, וזה רק
הולך ומחמיר.

הם מורי דרך גדולים עוד מהתקופות הקדומות, והם מכילים בתוכם ידע עצום
ומתקדם ביותר.

הפלדיאנים מסתובבים הרבה במקומות שיש בהם הרים כדי לנחות ולעבור
בקלות לתוך הציוויליזציה בלי להיחשף, עד היום אנחנו רואים חלליות שלהם
ממרומי ההר שאנחנו חיים כיום בנפאל, והם מסתובבים שם בעשרות חלליות.

בערב כזה בעלי ואני יושבים ופשוט עוקבים אחרי התנועה שלהם, זה נעים
ומרגיע ומופלא לדעת שהם כאן.

באחד מהפעמים שקיבלתי מהם מסרים, הם הראו לי את כיפת האמנזיה
שעוטפת את הכדור הזה, או יותר נכון, עוטפת את התושבים שאתם מכירים
בתוך הכדור הזה.

הם הגיעו לכאן כדי לעזור לאנושות לקלף את שכבת האמנזיה הזאת מתוכם,
אבל הם לא יוכלו לעשות זאת בלי הצעד הראשון שלכם, הם נאמנים לחוק
היקום של הבחירה החופשית ואי התערבות ללא רשות, מה שבשונה משאר
הישויות האפלות שמתערבים לאנושות ברצון החופשי ובבחירה החופשית.

הם הסבירו לי שבעבר הייתה כניסת אורות ממימדים גבוהים ללא הפרעה, אך הרשת ההולגרמית שהושמה על ידי האנונאקים שהגיעו מהמימד הרביעי יחד עם יישות הזמן, חוסמת כמעט את כל כניסת האורות לתוך האנושות.

ההגדרה שלהם שאנחנו בגוף האנושי כמו צמח שחייב שמש, אבל משאירים לנו רק קרן אור דקיקה כדי לשמר אותנו על תנאי חיים קצרים ביותר, צמח שמש, ללא שמש, חי למועד קצר יותר ונובל, בדומה לגוף האנושי.

אם לא תספקו לחיים שלכם אורות מהבית ותתנהגו בהתאם, בדיוק כמו הצמח, תחוו תוחלת חיים קצרה ביותר.

הם התחילו להתערב בסביבות 25000 שנים האחרונות ויותר בתכיפות, כי האנושות ביקשה עזרה לכניסת אורות גדולה יותר, והתשובה שלהם הייתה שהם גם בני השמש, מתוך המערכות של צביר הכוכבים שהם מגיעים ממנו, ישנם גם שם שמשות, והשמשות הן לא שמשות אלא הפלנטות שהם חיים עליהם ומגיעים מהם, יחד עם הידע שיש להם כדי להחדיר אורות לתוך המערכת שלנו, אורות של ידיעה ממקור גבוה.

אז איך אתם יודעים שבאתם איתם במגע?

אם הלכתם ברחוב ולפתע נקרעתם מצחוק בלי שום סיבה, יש מצב שפלדיאני לחש לכם משהו אבסורדי לתודעה.

הם אחראים על כל זה, הבריאה הזאת משעשעת אותם בדפוסיהם ההתקרבות והמסכנות, והמלחמות, וכולם לוקחים הכל כל כך ברצינות תהומית, וכדי לרכך את כל זה, ההומור שלהם מרפא.

כשתנסו להצביע על הנקודה בה תנסו להבין מה הצחיק אתכם, לא תצליחו, זה הומור מתקדם ביותר, וכמו שאמרה לי יישות מאוד חביבה בעבר "שתדעו

שההומור שאתם חושבים שהוא הכי טוב שלכם עלי אדמות, נחשב לבדיחה הכי עצובה כאן".

מה שנכון נכון.

הפלידאנים עובדים בצורה הזאת, וכדאי לנו ללמוד מהם איך להסתכל על סיטואציות,

הם עובדים בשיתוף פעולה עם סיריוס, המערכת הסיריאנית מחולקת גם בעצמה, לטובים ולפחות טובים.

סיריוס -

זרע כוכבי סיריוס הוא נשמה שמקורה בה ממערכת הכוכבים של סיריוס מהמימד ה-9. הם מאופיינים בתערובת ייחודית של נחישות, אינטואיציה וזיקה עמוקה למים, הם נחשבים לשאת חוכמה מתרבויות מתקדמות בסיריוס. המשימה שלהם? להדריך, לרומם ולהעניק השראה לאנושות במסע האבולוציוני שלה.

זרעי כוכבי סיריאן, שמקורם בכוכבי סיריוס A וסיריוס B הזוהרים, אינם חייזרים אלא נשמות בעלות שושלת קוסמית ייחודית. המכונה השמש הרוחנית שלנו.

זרעי סיריאן כוכבים מתגלגלים מחדש על פני כדור הארץ מבחירה, מונעים על ידי משימה להדריך, לסייע ולהשפיע. הם זוכרים תרבויות מתקדמות, ישויות כחולות עור, המשקפים את השורשים השמימיים שלהם.

הם נחושים, אינטואטיביים ואוהבים את כל מה שחי במים, יש להם חיבור עמוק לדולפינים, הם באו כהילרים חזקים כדי לעזור לרפא את הקולקטיב

ברצינות התהומית שלהם, רובם נולדים לתוך גופים כאן ולוקחים פיקוד על הסברה, חינוך וריפוי.

היות והם מנהיגים מלידה, חלק מתושבי סיריוס היו מנהיגים גדולים כדוגמת משה, וכדוגמת היטלר, שמגיע גם מהמערכת הזאת והחליט לעשות כאן סדר הפוך, כאוס והשמדה המונית, ששונה ממערכת סיריוס המקורית שהגיעו במהות המקורית לעשות שלום עולמי והרמוניה מלאה.

יש את סיריוס A וסיריוס B, החלק הראשון הוא ההרמוני, החלק השני הוא הכאוטי.

האנדרומדים מאנדרומדה.

רובם עם עור כחול או סגול, הנראות הרגישה לי כמו גוף פלזמי, למרות שהם הראו את עצמם גם בנראות דחוסה יותר מגוף פלזמי, הם מגיעים מהמימד ה-12.

גם הם הרמוניים עם מים וכל מה שחי בתוכה, הם מאוזנים זכרית ונשית כאחד, הם אוהבי חופש וטבע.

האנדרומדים מהווים חלק מהפדרציה הגלקטית והיא מכונה מועצת אנדרומדה, הם כאן כדי לעזור ולקדם את תושבי כדור הארץ, ולשמור עליהם מכל נוכחות חוצנית עויינת.

הם אלו שהביאו לראשי הממשל בשיתוף פעולה את הטכנולוגיות המתקדמות של מה שאנחנו חיים היום, טלפונים ניידים, AI ועוד, וזה עוד הולך ומתפתח, כנראה עד למצב של מכוניות מעופפות בעתיד, למקרה ותהיתם, הטכנולוגיה הזאת קיימת ומפתחים אותה בתקופה הזאת, תחושת הרוחניות המוגברת

שלהם מאפשרת להם לתפוס ולהתחבר לממדים גבוהים יותר ואנרגיות קוסמיות.

ישויות אלו הן בעלות תחושה מולדת של אמפתיה וחמלה, ויש בהם הבנה עמוקה של הקשר בין כל היצורים החיים, היכולות האינטואיטיביות שלהם מפותחות במיוחד, והן מאפשרות להם גישה לחוכמה עתיקה ותובנות רוחניות, האנדרומדנים מראים לעתים קרובות נטייה חזקה לשיטות ריפוי, ומתעלים אנרגיה אלוהית כדי להקל על רווחה רוחנית ופיזית.

הנוכחות שלהם על פני כדור הארץ משמשת כלי מהיר לטרנספורמציה ולהעלאת התודעה הקולקטיבית.

יש להם רצון חזק ביותר לבנות עולם שמבוסס על אהבה וחמלה.

תחושת המטרה המולדת שלהם דוחפת אותם לתרום באופן פעיל לשיפור האנושות וכדור הארץ, יש להם יכולת לעורר השראה ולהעיר אחרים לפוטנציאל הרוחני שלהם, להנחות אותם בעדינות למימוש עצמי ולאמץ את המהות הקוסמית שלהם.

האנדרומדנים ידועים בתודעה הרחבה והרב-ממדית שלהם. יש להם נטייה טבעית לחקור את מסתורי היקום ולחפש אמיתות עמוקות מעבר לתחום הפיזי, המודעות הקוסמית הזאת, נותנת להם את היכולת להיכנס למצבי תודעה גבוהים יותר, מעבר למגבלות החוויה האנושית, לזרעי הכוכבים של אנדרומדה יש לעתים קרובות כישרונות אמנותיים ויצירתיים ייחודיים, והם מבטאים את עצמם על ידי המתנות שלהם, כדי לבטא תדרים גבוהים יותר של אהבה, יופי ורוחניות.

האנרגיה שלהם מעוררת התרגשות והתעוררות מחדש אצל כל מי שבא איתם במגע ומשמשת תזכורת לפוטנציאל הבלתי מוגבל שקיים מעבר למגבלות העולם הגשמי.

מבנה גוף - דקים ורזים, בעלי חילוף חומרים מהיר, עצמות לחיים בולטות, עיניים גדולות, הליכה מרחפת, תלושה מהקרקע

חלקם מגיעים ישירות מתקופת למוריה עד למימד ה 12

הליריאנים מליירה.

פלנטת האריות, האהובים עלי, הם אלו שמנחים אותי מתחילת המסע הזה כאן בפלנטה הזאת.

הייתי צריכה ליפול על הראש לפני שבע שנים כדי שמשהו ייפתח לי בתודעה באותה התקופה, וכן, כהרגלי, הייתי צריכה לקבל כאפות כדי להבין דברים, למעשה זה היה במהלך שטיפת הרצפה, הייתי לאחר לידת התאומים, והחלטתי לדפוק גליצה קלאסית, איך לא, אחורה על הראש.

אז כנראה איבדתי את ההכרה, אבל מיד לאחר מכן הזעזוע הביא את שלו, ומאז אני על פול גז בכל מה שקשור לעבודה רוחנית וייעוד.

זה פשוט הרגיש שאין להם עוד מקום היכן לבצע בי חתכים על הגוף שאכל כאפות, אז הם באו עם רעיון יצירתי, למה לא?

המפגש הראשון שלי איתם בעיניים פתוחות היה אחרי הנפילה הזאת.

קלאסי לאריות, רק כאפות, אבל עם סטייל.

בהמשך אתם תבינו מהם האריות, הם אלו שביצעו תרגיל כפול כדי להביא לתוכי את התאומים שלי.

הליראנים הם כמה מהנשמות העתיקות ביותר בגלקסיה שלנו.

אומרים שהידע שלהם תרם לאטלנטיס ולמוריה, כמו גם לאלמנט האש.

הם מגיעים ממספר כוכבי לכת המקושרים למערכת כוכבי ליירה, חלקם נגזרות של פלנטת סיריוס, ולכן אתם תראו אריות שמגיעים מסיריוס בחלקם.

כיום הם קיימים כעת בכמה גלקסיות שונות ובאלפי כוכבי לכת שונים בממדים כל הדרך עד למימד ה-9.

אנושיים עתיקים אלה הם נראים בדמות אנושית בחלקה, למרות שלרבים מבני הגזע הליריאני יש תכונות שמזכירות תכונות של חתול.

אומרים שהם עברו לאחרונה למישור הגבוה הזה, וזו אחת הסיבות שהם מעוניינים לעזור לכוכב הלכת כדור הארץ לפתח את התודעה הארצית למימדים גבוהים יותר.

הליריאנים כמו הפליאדים, בעלי הומור לא שגרתי, עיינו ערך למעלה, הם חסרי פחד וחדורי מטרה, לזרעי הכוכבים שמגיעים מהפלנטה הזאת יש דחף חזק לחוויות אקסטרים ולחוות את העולם מכל הכיוונים שלו.

הסיבה העיקרית שלליראנים יש תחושה כה חזקה של מטרה היא בגלל שהם הגיעו לאחרונה למישור קיום גבוה יותר, והם כאן כדי להראות לבני האדם של כדור הארץ איך לעשות את אותו הדבר. זוהי בעצם המשימה של לירה סטארסידס.

תבדקו האם אתם מגיעים מהמקור הזה: אתם נמשכים מאז ומתמיד להתבוננות על הכוכבים, תצפית אל הריק העצום של החלל בלילה היא מהנה ביותר עבורכם.

ייתכן שתרגישו תחושת חיבור גבוה במהלך הצפייה בכוכבים, כמו קשר רוחני עמוק שקשה לבטא במילים, תחושה של שלווה פנימית וגורמת לכם לסקרנות גדולה לגבי מהות הקיום.

כמו האדרומדים, אתם לא אנשים ששמחים לציית לרשויות מכל סוג שהוא. אתם עלולים להרגיש סלידה מאנשים שיש להם סמכות.

זה נובע מהידע של לירה, שהדרך היחידה של יצורים לפתח את התודעה שלהם היא לראות את האגו בזמן עבר, ולא הווה. סמכות היא בעצם תוצר לוואי של אגו, מכיוון שהיא גורמת לכם להאמין שאתם צריכים להיות בעלי כוח ושליטה על יצורים אחרים, תושבי ליירה לא סובלים את זה.

אתם רואים דברים מכל נקודות המבט מבלי לשפוט, ולכן אתם מתקשים לסבול אנשים שמשוכנעים שתפיסת העולם שלהם היא הנכונה והמדוייקת. ליריאנים נוטים להזדהות עם האנדרדוג מכיוון שהם מבינים שהעוולות של כל אחד נובעות מהקשר שלהם עם האגו שלהם, שמעודד את עצמו על ידי מצב התודעה הקולקטיבי על הפלנטה הזו.

הליראנים מודעים לכך שהכל בחיים הוא זמני, חוץ מהנשמה, ולכן הם מתעלים מהמצב האגואי של בני האדם.

איך הם נראים- רוב זרעי הכוכבים של לירה נראים מאוד דומים לאדם הממוצע שעל כדור הארץ, אבל בממוצע הם מעט גבוהים יותר. מה שמסגיר אותם לעתים קרובות הוא עיני הלייריאן שלהם. לזרעי כוכב לירן רבים יש עיניים דמויות חתול, ולעתים קרובות הם ירוקות על כל הגוונים שלו.

בשל האינדיבידואליות והביטחון העצמי שלהם, הם עשויים להציג את המראה שלהם בצורה ייחודית והם לא ילכו אחר טרנדים.

המראה החיצוני שלהם יכול להטעות, וזרעי כוכבי לירה מזוהים יותר על פי המאפיינים הפנימיים שלהם מאשר הדרך השטחית שהם נראים לעין האנושית, ולא שזה אכפת להם, יש להם יושרה פנימית ומוסר פנימי והם ילכו על פיו, לא בדיוק אכפת להם מה יחשבו עליהם.

אבל היות ואתם כן רוצים לדעת - מבנה זרעי האריות הוא כמו אריה, רעמה של אריה, תקף לגבי שיער חלק או גלי, צבע שיער מולד, חום בהיר עד בלונדיני, עיניים יציבות וחודרות, מבנה פנים בדומה לחתול או אריה, לא עגול ולא אליפטי.

הארקטורים.

זה הגזע הכי "חנון" שקיים בתוך המערכת הפלנטרית, אבל שלא תטעו, הם אמנם קצת גיקים, אבל חכמים אוהבים וחומלים ביותר.

הם מגיעים מהמימד ה7.

הם מגיעים מספר פעמים לתוך האנושות כדי לעזור מאחורי הקלעים, הם לא מחפשי תהילה או מחיאות כפיים, את הכל הם יעשו בשקט מופתי.

ייתכן שיש להם הבנה מולדת של חוקים רוחניים, ממדים, והקישוריות של כל החיים, שאותם הם מבקשים להרחיב ללא הרף. בדרך כלל הם שואבים את הידע הזה בתפקיד מרפאים.

ארקטוריאנים נתפסים בדרך כלל כמנהיגים נולדים או טבעיים. הם לא נרתעים מאחריות ויכולים להפגין כריזמה מדבקת. רבים מהעוקבים שלהם בדרך כלל נדהמים ומתרשמים מכמות העבודה העצומה והנחישות שהם משקיעים בתפקידים שהם לוקחים על עצמם, וורקוהולים, במונחי מימדים גבוהים. יש להם יכולות של ראייה ושמיעה על חושית ויכולות ריפוי בטכנולוגיות מתקדמות ביותר.

הם יודעים להיות בדיוק בעת צרה לכל מי שצריך אותם, לרוב הם לוקחים ילדים כאשר הם קטנים לחלליות שלהם כדי להעביר אותם הדרכה והכשרה לעתיד.

מראה חיצוני- הארקטורים קטנטנים, בטווח של חצי מטר ועד מטר וחצי, הם נוטים להיות רזים יותר וקטנים יותר בגודלם. הם בדרך כלל רגישים לקור, ולכן הם מעדיפים טמפרטורות וסביבות חמות יותר.

הונוסיאנים מונוס.

אם אתם רוצים לדעת על הגזע היפה הזה, אני ממליצה לכם לחקור קצת הרבה מעבר למה שאני רושמת כאן.

הם ישויות מאוד יפות וחומלות מהמימד ה-9, יופי, הרמוניה, אומנות, ציור, שירה, הם מה שהם מתוך המהות שלהם, הזכרים והנקבות שם נראים בדיוק

אותו הדבר, ובחלק הזה הם מזכירים את הלמוריאנים, העדינות שלהם משתקפת במחוץ כך שלא תצליחו להבחין מיהו זכר ומיהי נקבה.

כשאני הולכת לעולמות המוסיקה, אני אוהבת ללכת למימדים שלהם ולשמוע איך התדרים שלי מתוך העולם הזה מנפיקים צלילים, זה תמיד מרכיב הרמוניות באינספור קולות, ואם אוכל להגדיר מהי המוסיקה שלהם, אלוהי. זאת ההגדרה שאוכל לתת כאן.

מבנה גוף של זרעי ונוס - פנים אובאליות, עיניים גדולות, עור עדין, ומבנה גוף עדין ושברירי.

פולאריס -

את הזן הזה אני מכירה רק ממפגש עם ישויות שמעורבות עם האנדרומדים, פולאריס ואנדרומדה יצאו זן חדש והוא נקרא המדריכים של המדריכים, הם מגיעים מהמימד ה 12.

הם חלק מהמועצה הגלקטית.

הם שקופים, אנדרוגנים, חסרי מגדר, מבנה עור שקוף, שיער לבן ומבריק וארוך, עיניים ללא הגדרה, אין להם עיניים אבל אם המהות שלהם נחה עליכם אתם תראו את כל העולם מתחילתו ועד סופו בתוך המבט שלהם.

זרעי כוכבים שמגיעים מפולאריס - הם מורי דרך ללא פשרות, טלפתיה ויכולות על חושיות באות להם ללא מאמץ, אינטריגות העולם לא מעניינות אותם, הם יראו לכם קרים רגשית ברמה לא ארצית, כי הם הגיעו עם רכיב שונה במבנה

הנישמת בהתנדבות, הם יודעים שזה כרטיס לכיוון אחד עבורם, כדי ללמד את המורים והמדריכים שיעזרו לאנושות כאן.

הם תמיד באים בזוגות כי הם כאן לטובת הקולקטיב, ללמד את מורי הדרך ליצור הרמוניה אחדות ואיזון, הם מלמדים שמילים לא מלמדות, העיניים לא מפענחות, והאוזניים לא שומעות, וכאשר שלמות אנרגטית בתוך המנה הגופני נשאר שלם, ההרמוניה מביאה לריפוי.

הביטויים שהם היו אומרים לי היו "האנושות הזאת קיבלה עיניים, אבל הם לא רואים כלום".

הם מעטים מאוד על פני האדמה הזאת, כי ברור, מי ירצה להגיע למשימה חד כיוונית?

לפי מה שבדקתי ישנם אולי חמישה זוגות כאלו בכל יבשת.

מבנה פנים אובאלי ועדין, מבנה גוף רזה וארוך, תנועות גוף עדינות ביותר, הם מרחפים באוויר, זה נראה כאילו הרגלים שלהם לא נוגעות בקרקע, והקול שלהם רך ועדין.

הדרקונים ואוראיון.

אתייחס לדרקונים הכהים ולא לדרקונים הלבנים, הלבנים הם הילרים יוצאי דופן, הם כאן לטובת האנושות והם נדירים מאוד.

הדרקונים הכהים באים ממשפחת הרפטיליאנים, הם שייפשיפטרים, משני צורה, זהו הזן המסוכן ביותר לאנושות.

זאת אימפריה בין גלקטית שנשלטת על ידי המעצמות הגדולות ביותר והמסוכנות ביותר ביקום, היות והיא בעלת ברית לאימפריית אוריון והאוייבת הגדולה ביותר של המועצה הגלקטית והפדרציה המאוחדת הבינמימדית.

הם כבשו אלפי עולמות והשמידו אותם, ולקחו אינספור שבויים בתצורות האנרגיות הנישמתיות שלהם והזריעו אותם כאן בפלנטה הזאת בגופי אנוש ובעוד מספר פלנטות.

הם כבשו עולמות על ידי הסתננויות לא שגרתיות, הם הראשונים שכבשו את אטלנטיס ולקחו חלק מהטכנולוגיה שהייתה שם.

הם ישויות מפותחות מבחינה גנטית והם ערכו כאן ניסויים גנטיים מתחילת האנושות וגם בפלנטות נוספות, התצורות הראשונות שהם הלבישו על עצמם היו דרקונים, מאוחר יותר הם השתלטו על האג'נדות הארציות בפלנטה שלנו ויצרו את האילומינטי יחד עם האנונאקים.

זרעי דרקונים מאופיינים בקנאה גדולה, רכושנות, כושר מנהיגות, חסרי רחמים ורגשות, זורעים פחד שליטה ושררה, בעלי ממון, אגרסיביות וסחיפת המונים הוא אחד מהמאפיינים הבולטים, אינטלגנטיים ביותר וערמומיים, אגו גדול ותחרותי, כל מי שלא מיישר איתם קו צפוי ללינצ' או השמדה רגשית, הם נטולי אמפתיה, והם ניזונים מפחד וכאב של אחרים, מה שגורם להם ליצור אותו בסביבה שלהם על ידי הכוח הרב שהם הגיעו איתו, והם מלבים כאב פחד, שנאה ורגשות שליליים באנשים הסובבים אותם, הם מונעים על ידי תאוות ולא מרגישים שום רגשות חרטה או סליחה כלפי שום דבר.

מבחינתם, כולם אשמים, הם המסכנים והם הטהורים והטובים.

הם חזקים מאוד מבחינה תודעתית, ולרוב הם פונים לטורקיז השחור, הם מבצעים כשפים שחורים היות והם יודעים להשתמש בתודעה שלהם לתועלת

האישית שלהם, הם חזקים במיינד קונטרול, הם יכולים לערוך לכם מניפולציה רגשית ואתם אפילו לא תדעו מזה, כמו סם הרדמה תודעתית.

הם עורכים את כל הפעולות שלהם מאחורי הצללים, בפרונט הם אנשים מקסימים וכובשים, ויש דבר אחד שאתם יודעים עליהם שלא מדליק לכם שום נורת אזהרה, אם תתמרדו להם הסוף שלכם יהיה רע מולם, זה מישום מה גורם לאנשים לרצות להיות בכל מחיר בסביבה שלהם.

הם יכולים לשנות צורה, לחקות בדיוק מושלם את האישיות והמבנה של האדם איתו הם באים במגע, צורת הדיבור הלבוש התסרוקת התנועות, באופן כמעט מושלם, רובם מגיעים לכאן ללא מטריצת אנרגיית נשמה, או נשמה שעברה הכלאה.

אגרתה.

אלו תושבי הארץ התיכונה.

יש להם את היכולת לשחק לכם עם הזיכרון, אלו תושבים מאוד מפותחים זוהרים וטובים הנמצאים בתוך כדור הארץ שלנו.

הסיבה היא שהם לא אוהבים שמציקים להם, כי הם לא מעוניינים שיגיעו אליהם או שיתערבבו איתם, חלקם הזריעו כאן תושבות באפריקה ואתיופיה, חלקם הזריעו תושבות באירופה והולנד, כך שהישויות האלו נמצאות במימד החמישי והם מפותחים מאוד טכנולוגית למרות שהמקום שלהם נראה פרימיטיבי, הם יודעים לתפעל מערך קריסטלים עוד מתקופת אטלנטיס ולמוריה, הקריסטלים האלו עדיין קיימים בארץ התיכונה.

הם מחולקים לקבוצות קבוצות, חלקם נראים כמו האפריקאים שאנחנו מכירים, חלקם נראים כמו האירופאים שאנחנו מכירים, חלקם עם עור בהיר ושיער שחור, חלקם בלונדינים עם עיניים כחולות.

הם גם היו שותפים לחלק מהניסוי שהזריע כאן תושבות בפלנטה.

יש להם שומרים כמובן, כשניסיתי להיכנס לעולם שלהם בערי האור, עברתי בדיקה מקיפה.

אנחנו מגיעים בצורה שלנו במסעות האסטרואלים לתוך המימד החמישי היכן שהם נמצאים, אך הם חשדנים נורא ויתנו לכם להיכנס לשם רק אם המניעים שלכם טהורים לחלוטין, שני השומרים בכניסה ערכו לתוכי מבדק מקיף וכאשר הם החליטו שזה מספק, יכולתי להיכנס לשם ולראות את העולם שלהם.

יש להם שמים, אגמים ונהרות, ובגדול כל מה שיש לנו כאן רק בתצורה אוורירית יותר ומפותחת.

גם שם הם מחולקים למועצות, זה היה נראה כמו העולם שלנו רק בתצורה פחות אגואית, הם מגנים על העולם שלהם כמו שאמא מגנה על הילדים שלה, ויש להם יכולת למחוק לכם את הזיכרון ביציאה מהעולם שלהם.

הם קצת הזכירו לי את השומרים של הכניסה והיציאה למרחבים האסטרליים, אתם צריכים לעשות איתם משא ומתן כדי שיתנו לכם לצאת בשלום עם הזיכרון שלכם בחזרה.

יש נקודות כניסה לעולם שלהם באיזור הר שסטה בארצות הברית ובעוד מספר מקומות בעולם.

פרק 9 - ילדי האורות

ילדי אינדיגו, ילדי קריסטל, ילדי קשת' מדוע הם החליטו להיוולד כאן שוב בגל אחרון נוסף בעשור האחרון?

שני הגלים הראשונים לא התקבלו כאן בברכה, והאנושות לא הייתה מוכנה להם ולאנרגיה שהם הביאו איתם.

מה קורה כשאתם מראש לא בנורמה המקובלת? ואתם נולדים למקום בו יש כללים וחוקים ומנסים להסביר לכם שמה שאתם ומי שאתם זה "לא נכון".

ואז מנסים לסדר אתכם לתוך "המקום הנכון"?

זה מה שהם עברו הנשמות המיוחדות האלו בשני הגלים הראשונים לפני ההתעלות, ילדי האורות, איזה קסם הם, אז איזה אורות הם?

פשוט מאוד, הם גנרטור של אורות, הם מגיעים להיות כאן לא בשביל משימה ספציפית, הם המשימה.

הם יכולים להחזיק בתוך עצמם מסה אדירה של אנרגיות, בלי פרשנות אישית או לקיחת צד, הם לא סובלים את זה, הם נושאים תדרים שלא היו קיימים על הפלנטה הזאת, והם מביאים משהו שמובנה בתוך עצמם, דווקא עכשיו, ודווקא למטריצת 3, ישירות ממימדים גבוהים יותר כדי להעלות את התדר האוניברסלי.

אלו הם הילדים המיוחדים שהגיעו לעזור לאנושות לראות מהו טוהר אמיתי, השם שלהם נובע מצבעי ההילה המיוחדים שעוטפים אותם, והם נראים כפי

שבדקתי, כחצי מטר מעל הראש שלהם בגוונים האלו בצבעים מאוד זוהרים וייחודיים.

צבעי ההילה שלכם מספרים לכם לא רק על המצב הרגשי והמצב הבריאותי שלכם, אלא את המצב הנישמתי שלכם, ורוב ציורי הנשמה שערכתי למאות אנשים לאורך השנים הראו לי במקרים מיוחדים את הנשמות המיוחדות האלו ואת צבעי הנשמה שלהם, וכל שכן את המקור הנישמתי שהם מגיעים ממנו לעזור לאנושות ולהתפתח בטוהר עצום בדיוק כמו שהם.

הילדים האלו, רובם כבר לא ילדים, אך אתם תוכלו לזהות מתוך עצמכם האם אתם ילדי אורות, ותוכלו להבחין גם בתוך המשפחה שלכם האם יש לכם ילדים כאלו או בני משפחה כאלו.

יש לי כמה כאלו מהילדים שלי וזה מיוחד כל כך.

אז מה המאפיינים של ילדי האורות:

המאפיין העיקרי הוא שהם יפים בצורה יוצאת מן הכלל, היופי שלהם הוא טהור ואלוהי.

יש להם רגישות יתרה למקומות הומי אדם, קניונים, חנויות, מסיבות, מפגשים משפחתיים, הופעות, הם יסבלו שם.

צורך חזק בצדק ובאותנטיות ישרה בחיים שלהם

יצירתיים ומוסיקליים, רובם הופכים לאומנים כשהם גדלים.

הם נשמה עתיקה

משתעממים בקלות

חלקם על הספקטרום האוטיסטי ו ADHD - זאת לא "הפרעה", הלוואי וזה יצא מהלקסיקון העולמי, זאת מתנה, הם פשוט מתמודדים עם הלחץ של להיות לכודים בגופים הארציים האלה עם הלחץ הנוסף של עזרה לאנושות ביכולת גדולה יותר.

עצמאות. הם חייבים להרגיש חופשים ובכל מחיר!
הם בעלי יושרה פנימית שלא תלויה בגורמים חיצוניים, בעולם הקשוח הזה, כלום לא יכול להזיז אותם מתוך היושרה שלהם יכולות הגנה חזקות, הם חייבים להגן על החלשים הם חווים אי נוחות גדולה ביחסים היררכיים, הם חייבים להרגיש שיוויון. קל להם יותר לתקשר עם הטבע ובעלי החיים ולא עם בני אדם. לפעמים הייתי מוצאת את הילד המיוחד שלי מתחת לשולחן בארוחה משפחתית, מעדיף לשחק עם החתול מאשר להיות עם בני האדם. הם צריכים לפעמים רגעי התנתקות כדי להיטען מחדש, והם נכנסים לבועה פנימית מאוד מהר.

רגישות יתר לאלקטרומגנטיות הארצית.

נטייה לברוח מהמציאות כדי למצוא מחבוא בעולמות אחרים: חלקם בורחים שעות על גבי שעות למשחקי מחשב וירטואליים, או על ידי תקשורת ישירה עם מלאכים או ישויות גבוהות אחרות, הרפואה בימנו קוראת לזה "לילד יש חבר דמיוני".

הם יודעים שהם נולדו עם שליחות

הם יודעים שיש להם מתנות גדולות שהופכות אותם למיוחדים ושונים משאר האנושות.

יש להם קושי לשמור על חיי חברה יציבים. והם נוטים להתבודד מדי פעם.
הם חייבים להיות בתנועה, נסיעות, לגלות את העולם, להרפתקאות, יש להם
נטייה לברוח מהבית מהרגע שהם עומדים על הרגליים לראשונה.
יש להם קושי למצוא את מקומם בעולם כפי שהוא היום.
הם חייבים לעבוד בעבודה עצמאית, אם תשימו אותם שכירים הם יחליפו
עבודות כמו גרביים, הם מרגישים כלואים בחזרתיות.
יש להם מתנה של אמפטיות חזקה כלפי כל אדם וכל בריה.
אם הם תקועים בתוך שגרה, תהיו בטוחים שהם יצרו בתוכה שינוי.
יש להם תחושה חזקה שהם בפלנטה הלא נכונה מהיום שהם נולדו.
הם בעלי אינטואיציה חזקה, יכולות תקשור ויכולות על-חושיות.
בעלי מבט טהור ונטול רוע
אין בהם תחמנות קנאה, או נטייה למניפולציות

אם יש לכם ילד כזה, תחבקו אותו חזק ותשמרו עליו, העולם הזה לא עושה
להם טוב, הם תלושים כאן מהיום שהם נולדו וקשה להם, בעיקר כי הם יודעים
שהם הוצבו כאן בתוך משפחות כאשר הם זוכרים משפחות אחרות.
הם יותר עתיקים ממכם, הם זוכרים חיים אחרים עוד הרבה לפני שנולדתם
והפכתם להורים שלהם, אני קוראת להם "אנשים קטנים".
תהיו סבלנים אליהם, גם אם לפעמים נראה לכם שזה בלתי אפשרי, ואני
יודעת את זה מניסיון.

לגדל ילד אוטיסט כאשר יש לו עוד מלא אחים וכולם בני הכוכבים, זה יכול להיות מאד מאתגר, אבל אנחנו כאן בשבילם כדי להקל עליהם את השהות הלא פשוטה שיש להם כאן במטריצת 3.

שלושה סוגי נשמות.

ישנם שלושה סוגים כאלו כאן, נשמה ארצית, נשמה חוצנית, ונשמה מלאכית. ואני מחדדת את העניין הזה, כולם ללא יוצא מן הכלל מגיעים מתוך האור האינסופי רק בצפיפויות שונות, וכל הזרעה נישמתית לתוך הדחיסות נלקחה "מבנק האורות" והורכבה בפלנטות שונות או ברבדים שונים.

נשמה ארצית - היא נוצרה במיוחד עבור הפלנטה הזאת, לרוב בהתערבות מכוונת ישירות לתוך הקוד הנשמתי המקורי, שמקלקל להם את רצף הגרעין המקורי שרוצה להתפתח.

הגרעין הזה בנשמות ארץ, **קיים** אך **כלוא** תחת שורות קוד רבות.

האנונאקים יצרו את זן הנשמות הזה, הם מוזכרים בתנ"ך כל כך הרבה פעמים, ובשמות רבים, כ-אלו שאמרו "נעשה אדם בצלמנו ובדמותנו". זן הנשמות הזה אמורים לשרת, לעבוד, ולעולם לא לשאול שאלות קיומיות על מי הם ומה הם עושים כאן, דיי כמו רובוט שישן שינה עמוקה עם עיניים פתוחות ומבצע פקודות.

כמו שאומרים, שיחקו להם קצת ב DNA כדי שלא יעשו "בעיות" למטרה המרכזית שהם נוצרו, שזה לסגוד ולשרת.

נשמה מהסוג הזה, נועדה לעבוד בעבודה חזרתית, להתרבות, לחיות ולמות ברוטינה אינסופית, זהו סוג הנשמות שלא שואל שאלות על הקיומיות שלו. ולא, הכל תקין אצלו מבחינת אותו המבנה הנישמתי, כך הוא בנוי מלכתחילה, אין לו שום כוונה או רצון להתפתח.

זהו סוג האנשים שאתם שואלים את עצמכם, למה אתם לא מצליחים לגרום להם להקשיב לכם, או להבין את מהות הקיומיות שלהם, כל מה שתנסו להסביר להם נופל על קיר אטום, הם לחלוטין לא מבינים מה הבעיה שלכם. לרוב המשפטים שהם אוהבים לומר זה "עזבו אותכם שטויות", "קונספירציות", "אתם בעולם דמיוני", טוב להם בדיוק ככה, והם לא רוצים לשנות שום דבר, האישיות שלהם בסדר בעיניהם, והם יודעים בוודאות גמורה שהאישיות שלהם זה כל מה שהם, ולכן הם מטפחים את כל מה שהם יכולים בתוך המבנה האישיותי הארצי, ויאהבו את כל מה שיש לפלנטת ארץ בתוך המטריקס הזה להציע להם:

הם יקשטו את עצמם באוכל טוב, תכשיטים, בגדים שווים, בית יפה, חברים מצליחים, הנראות החיצונית מאוד חשובה להם והתדמית שהם מצוירים גם כלפי עצמם וגם כלפי הילדים שלהם ובני המשפחה, זה הערך הכי עליון שלהם.

רובם יפחדו רק מהרעיון של מה יגידו, וזה מניע אותם להשתלב בתוך הנורמה החברתית בכל מחיר.

המבנה החיצוני שלהם דחוס, כתפיים רחבות, כפות ידיים מגושמות, אין בהם שום עדינות, לא בהליכה ולא בתנועות, הכל מאוד יציב ורובוטי.

ולא משנה האם הם בגוף רזה או מלא, אתם תשימו לב לדחיסות בכל מבנה גוף שהם נולדו בו.

ההליכה שלהם מאוד יציבה ובקרקע, הם דורכים עם כל כף הרגל שלהם על הקרקע, הם בני האדמה, הם חייבים להרגיש אותה.

נשמה חוצנית -

אלו הם זרעי הכוכבים.

הם מגיעים עם רכיב שונה בתוך המבנה הנישמתי שלהם, הם יודעים שהם לא מכאן, ולרוב יש להם משימה גבוהה לעזור לאנושות לראות את מה שקורה להם מול העיניים, רובם לוחמי אור, הם לא רואים בעיניים, הם אמיצים, הם הולכים נגד כיוון הזרם, הם לא דופקים חשבון לאף אחד, יש להם לב זהב.

רובם נראים בחיצוניות שלהם כמו תושבי הפלנטה שלהם, הליכה, דיבור, נראות חיצונית, מבנה פנים, ולכן המבנה הנישמתי הזה מאוד מורכב ייחודי ושונה, כמו שהרחבתי בסוגי הפלנטות, יש מספר רב של פלנטות ורוב בני הכוכבים בנויים על פי אותו המבנה.

בתוך נשמות זרעי הכוכבים יש כל כך הרבה סקטורים מפלנטות שונות, שבלימוד נכון אתם תלמדו לזהות את הפלנטה שלכם בעצמכם, ואת המקום ממנו אתם מגיעים.

יש מוטיב מרכזי לכל זרעי הכוכבים בנראות החיצונית שלהם, לרובם יש הליכה לא רציפה, לפי מקצב פנימי ייחודי, הם לא פועלים על שום "טמפו", הליכה מאוד ראנדומאלית.

לפעמים מתבלבלות להם המילים, בגלל שהם פועלים על מקצב לא ראנומאלי, המילים הארציות לא תמיד מסתדרות להם, ולפעמים הם פשוט מכניסים ללקסיקון שלהם מילים שרק הם יכולים להבין, לא אכפת להם שאף אחד אחר לא יבין, הם הבינו, והם לגמרי בסדר עם זה.

לחלקם יש הומור שאנשים לא תמיד יצליחו להבין על מה הם צוחקים, הם לחלוטין יודעים לצחוק על דברים אבסורדים.

חלק מהסטרסידס מחפשים הכרה לקיומיות שלהם, ואישורים חיצוניים בניסיון להשתלב במימד הזה, רובם לא הצלחה, והם לא מבינים למה לא מצליח להם להשתלב.

חלקם דיכאוניים ועל תרופות הרגעה, הם פשוט מתגעגעים הביתה, והבית שלהם כמו שהם יודעים, בכלל לא בפלנטה הזאת.

רובם על אקסטרה חישה רגשית, ולהרבה סטראסידים יש בלאגנים רגשיים לאורך כל החיים שלהם.

נשמה מלאכית - זהו סוג ייחודי ושונה לחלוטין מהמבנה הנישמתי של נשמות ארץ ונשמות זרעי הכוכבים.

הם גנרטור של אורות - ללא שום פעולה שהם צריכים לעשות, עצם הקיום שלהם יוצר אורות גבוהים ברדיוס רחב מאוד.

הם עדינים מאוד, מבנה פנים וגוף מאוד עדין, התנועות שלהם מאוד עדינות, חצי שקוף, הם אווריריים, ההליכה שלהם היא כמו על אוויר, אין בתוכם שום דחיסות שדבוקה לאדמה.

כשהם מחייכים, אתם באופן לא רצוני תחייכו יחד איתם והלב שלכם יתרחב, יש להם אנרגיה מאוד נעימה ולא פולשנית, הם לא מתאמצים להיות אלוהיים, וככאלה, הם מגנט לכל מיני שדים שחייבים לאכול מהאור שלהם בכל זמן נתון.

הם על אפס רוע, אין בהם נקמנות או קנאה או רכושנות או תכונות ארציות, הם לא מצליחים להבין מה זה התכונות האלו, משום שהם לא מיזדהים עם שום פרסונה ארצית.

הם יודעים מי הם ומה הם, ואין להם שום רצון להסביר או להוכיח לעולם, שום דבר ממה שמרכיב אותם.

הם זזים בין מימדים ולפעמים הם חווים ניתוקים, ניתוקי קשב, ניתוקי מציאות. אתם יכולים לקרוא להם שוב ושוב, אבל הם נמצאים כרגע בעולם אחר ובמימד אחר כאשר הגוף הפיסי שלהם "נתקע" בלי תזוזה או תגובה.

המבט שלהם יכול להתקע במרחב למשך זמן ממושך.

על מה הם מסתכלים?

מאוד פשוט, על הכל, הם יכולים לזוז עם התודעה שלהם לכל מרחב בזמן.

הזמן הוא רק מגבלה מוחית שמייצרת את המטריקס הזה, הם לא בתוך המגבלה הזאת.

הנשמות האלו חיים בין המרווחים של המטריקס, ולכן לא המטריקס ולא הזמן, לא משפיעים עליהם.

הם מדיומים מלידה.

הם מאוד תמימים, ולא תמימות טיפשית ולא מודעת, אלא תום מאוד מודע, אי אפשר לעבוד עליהם, הם רואים הכל.

הם לא סובלים שקר.

שיקרתם להם? עבדתם עליהם? היזקתם להם? איבדתם אותם.

והם לא יעשו מזה רעש, הם לא רכלנים אז הם לא ילכלכו על אף אחד, הם פשוט יעלמו לכם מהחיים בשקט ובדממה, הם לא יסתכלו אחורה לעולם או יקדישו שנייה נוספת של מחשבה על "מה אם".

הם מכילים בתוכם אור כל כך גדול שכל מה שלא מצליח לייצר אורות בעוצמה הזאת, נדבק אליהם באובסיביות.

כולם ללא יוצא מן הכלל, כל נשמות המלאכים, מתבודדים ומופנמים.

הם מגנט לחיות ומעופפים, הם מבינים את השפה שלהם.

כבוד כסף או תהילה ופרסום, לא מעניינים אותם בכלל.

לא תצליחו "לקנות אותם" באקססוריז או בחפצים או שוחד כלשהו, הם לא יסבלו את זה.

תנסו לארגן לילד מיוחד כזה יום הולדת המוני ותראו מה קורה, יש מצב שהוא יאבד את זה בהיסטריה, מרכז העניינים לא עושה להם טוב בכלל.

המשפחות שהם נולדים לתוכם לא תמיד מצליחים להבין את הקסם הזה, לרוב רופאים, קלינאי תקשורת, בריאות הילד וקופות החולים, יסבירו להורים האלו שהילד שלהם הוא חריג ובעייתי, "הוא לא בנורמה המקובלת" לדבריהם זאת בעיה והרבה הורים מאמינים להם, ומנסים לחוף את הילד שלהם בחזרה לשורות מטריצת 3, ללא הבנה עמוקה שהילדים האלו בכלל לא חלק מהחגיגה כאן, הם מגיעים ברובם ממטריצות 9 ו-12, ברור שהם לא ישתלבו כאן. הם דוחפים להם תרופות כדי להכניס אותם לתלם, בוקר צהרים וערב, כדי להרדים את היכולות המדהימות שלהם.

בעשר השנים האחרונות הגיעה קבוצה חדשה של הנשמות האלו. הנשמות המיוחדות האלו מגיעות לרוב עם בעיות של ADHD וויסות חושי, בעיות קשב וריכוז קשים, אוטיזם, ילדים על הרצף, תסמונת דאון, חלקם עם פיגור שכלי ועוד.

הם שמים לב להכל ומרגישים הכל, כל דבר במרחב שלהם מקבל אצליהם התייחסות מיידית, והם יכולים לצאת מאיזון פנימי תוך שניות. הם רגישים לתדרים מכל הסוגים, וכן, גם זה מוציא אותם מאיזון מאוד מהר.

לכן הם אוהבים כל כך בעלי חיים ומעופפים, הם לא צריכים להסביר את עצמם מול בעלי החיים, ומנגד בעלי החיים לא שואבים מהם אנרגיה, בשונה מבני האדם שבאים איתם באינטרקציה, התנועה האנרגטית ההרמונית, היא הדבר החשוב להם ביותר בעולם.

למעשה הם מחזיקים כל כך הרבה תדרים סביבתיים בתוכם שלפעמים זה נראה שהם עומדים להתפוצץ.

העולם קורא לזה הפרעה, וזה נכון, רק לכיוון ההפוך, העולם הזה מפריע להם, הם על אקסטרה קשב, חיצוני אנרגטי תדרי ורגשי, במקום לעזור להם, נותנים להם תרופות מסממות.

הם התנדבו להגיע לכאן ולהשאיר תדרים יציבים מתוך עצמם עבור האנושות הזאת.

פרק 10 - עולם הנפטרים

המפגש הראשון שאני זוכרת מעולם הנפטרים היה כשהייתי בת שלוש לערך.

תקופה קצרה לפני שהאח הגדול של אימי, נפטר, ראיתי את האנרגיה שלו מחוץ לגוף, והתיאור שלי היה "הוא נמצא פעמיים".

כששאלו אותי למה אני מתכוונת, אמרתי להם שאני רואה את הדוד נמצא רוב בחוץ, כלומר יש את הגוף הארצי ויש את החלק הנישמתי שכאשר מתקרב יום המוות שלו, אפשר לראות את רוב המהות שלו כמעט נתלשת מהגוף.

ההגדרה שלי ללא הכרת מושגי יסוד באותם הגילאים, גרמו להורים שלי מידי פעם להקשיב לילדה המוזרה ביותר שהם הולידו לעולם הזה.

מספר ימים לאחר מכן אח של אמא שלי נפטר, היה לו סרטן בקיבה, אך הוא התנהג כרגיל, ולא היו לו סימנים מקדימים כביכול, האמנם?

מאותה הפעם, לאחר שהדוד נפטר, ראיתי אותו "עדיין חי" ומטייל שם, אבל אף אחד לא מצליח לראות אותו.

באחד הימים לאחר הפטירה שלו, הטלפון צלצל, הלכתי להרים את השפורפרת, בכל זאת, הייתי בת שלוש, והבוקסה הענקית של הטלפון של פעם, היה על הכוננית הגבוהה.

אוקיי רוצים את אמא, אני קוראת לה בצרפתית.

"אמא, דוד אורי נמצא בטלפון", אמא שלי, שכבר רגילה לתופעות לא טבעיות בסביבה שלי, מגיעה בריצה חסרת נשימה לטלפון, מצמידה את השפורפרת לאוזן, והיא עמדה להתעלף.

מבעד לשפורפרת בקול רחוק וחלש היא שמעה את אח שלה שנפטר.

"מגי, זה אני"

"אורי, זה אתה?" היא צעקה בצרפתית

"כן, זה אני"

"אורי, איך זה אפשרי" היא הרימה את הקול שלה בהיסטריה

"אני חי, מגי, מגי..."

אני שומעת את אמא שלי בוכה, אח שלה שנפטר לפני כמה ימים מצא דרך ליצור קשר אבל הקו נותק.

ההורים שלי חוו הרבה דברים לא מוסברים כאשר הייתי פעוטה, וכשדיברתי עם אימי על זה כאשר הייתי אמא לילדים בעצמי, היא סיפרה לי שכל הדברים הלא טבעיים האלו במימד שלנו גרמו ללב שלה להיות חלש ביותר.

ניסיתי להבין מה זה "הפעמיים" הזה, מבחינתי הוא לא נפטר, הרי ראיתי את "הרוב" שלו נמצא ליד, לפני שהוא עוזב את הגוף הזה.

אז למה אלו דברים שרק אני רואה וכל השאר עיוורים, זה ממש מולם, איך הם לא מצליחים לראות את זה, הרבה שאלות היו בתוכי ללא תשובה בגילאים המוקדמים, ולמדתי לשתוק את מה שאני רואה לאורך השנים.

הדוד הזה היה צעיר, בשנות הארבעים שלו, והוא השאיר אחריו אישה וילדים, ואני לא הבנתי כלום על עולם הנפטרים, רק את מה שאני רואה.

לפני שנשמה עוזבת את הגוף הזה, הנשמה מעבירה את החלק האגואי, החלק של הפרסונה, הכנה מסויימת.

"שימי לב, אני עוד מעט עוזבת את האווטאר הזה"

"מה זאת אומרת? את שלי, את בתוכי"

"את טועה, אני משתמשת בך, אבל את זה לא אני ואני זה לא את"

"אבל התרגלתי אלייך, מה את עכשיו נוטשת אותי"

"מה שאת חושבת שהוא את, זה בגד, לבוש, אל תדאגי, אנחנו נעבור כנראה לגוף חדש"

"אבל למה? אני אוהבת את הגוף הזה ואת כל מה שבניתי כאן מסביב"

"גם אני אוהבת את הגוף הזה, אבל התייחסת רק למה שמבחוץ, וזה לא מה שאני רוצה, אני מתייחסת למה שמבפנים"

"כן, אבל הייתי טובה"

"במובן מסויים, אבל לא השלמת את הרעיון המרכזי, שבגללו אני עברתי אלייך, לא השלמנו את מה שהיינו צריכים לעשות, הגוף הזה מאמין לחלוטין שהוא זה הכל, ואני לא יכולה להגשים שום דבר בצורה הזאת, בסופו של דבר את מבינה שאני מחליטה אם אני נשארת בתוך הגוף הזה או לא, כן?"

"וואיי, אבל עבדתי קשה, הבאתי ילדים, הרווחתי כסף, בניתי בית, יש לי מכרים ועסק מצליח, למה לעזוב את כל זה?"

"כי כשנכנסתי אלייך, לא את זה רציתי, ניסיתי להביא לך אינספור סימנים כדי שתקשיבי לי, אבל את עקשנית, לא מקשיבה לשום דבר, רק מה שהאגו שלך רוצה"

"אז, זהו, מעכשיו אני אעשה את כל מה שאת מבקשת, רק אל תעזבי אותי, יש לי עוד מלא שנים לחיות"

"זה מאוחר מידי, דברים התקבעו בתוכך, הרבה מתוך האישיות שלך כבר מקובעים, ואני היא לא האישיות, אני לא החומר, אני נמצאת במקום של השלם"

"טוב, אז מתי הגוף הזה אמור למות"

"תודה שאת מבינה, זה צריך לקרות ממש בקרוב, אל תדאגי, זה יהיה מהיר"
"אני פוחדת"

"זה נורמאלי, בכל גוף זה קורה, אבל תדעי שאת לעולם לא מתה, אנחנו רק מחליפות גוף כדי למקסם את המשימה, תיקחי מהוויות כאן את כל מה שאת צריכה לתוך המהות שלך ואנחנו נמשיך הלאה לגוף נוסף"
"בסדר גמור, אנחנו ניפגש בגוף הבא"

זהו שיח שקורה מספר שבועות בין הנשמה לבין החלק האגואי שהולבש בתוכה, וכאשר יש הסכמה בין שתיהן, מתחיל תהליך היפרדות.

שימו לב שלפני שנפטרים עוזבים לעולמות אחרים, הם בשקט קצת יותר מהרגיל, משהו בתוכם יודע, ואם הסביבה רגישה תדרית מספיק, הם ירגישו את זה גם, בלי יכולת להצביע על מה לא בסדר עם האיש הזה או האישה הזאת, אבל משהו שונה, משהו קצת יותר עמום, הגוף מתחיל להתפוגג לאט לאט, והם נראים כמו הצל של עצמם.

על פניו הם יכולים להתנהג כרגיל, אך כלום לא כרגיל, הם עוברים הכנה של היפרדות.

זה המצב שראיתי את אותו הדוד, הוא היה חצי בחוץ.

קרה לי כך עם נשמות יקרות ששאלו אותי על היקירים שלהם וכשראיתי שהם "רוב בחוץ", ידעתי שהם התחילו תהליך היפרדות מהגוף עד לניתוק השלם ורגע הפטירה.

לאורך השנים חוויתי מספר רב מאוד של מפגשי היפרדות, שניים מהם זכורים לי היטב.

אח נוסף של אימי היה חולה מאוד, אך הוא לא סיפר כלום למשפחה המורחבת.

במשך שבוע שלם יום ולילה אני רואה את סבתי שנפטרה, מגיעה אלי בחיזיונות כאשר אני עם עיניים פתוחות, והיא פשוט עומדת שם ומסתכלת עלי.

אני שואלת אותה בצרפתית

"ממה, מה קורה, למה את מציקה לי, את כבר כמה ימים מגיעה, מה הולך?"

"אני מחכה"

"מחכה למי, אני לא מבינה"

היא נראתה ממש טוב, בדיוק כמו שזכרתי אותה בימים יפים יותר, צרפתייה מהז'ורנל, היא תמיד הייתה מתוקתקת, כובע גדול על הראש שלה עם פרח בצד, מאופרת בעדינות, היה לה תמיד לק ורוד עדין בציפורניים, היא לבשה

את השמלה שהיא הכי אהבה, השיער שלה היה עשוי בקפידה, והיא מחייכת
חיוך מוטרד.

"את כבר תדעי"

"ממה, בבקשה, אני לא מניחה לי, יש משהו שאני צריכה לדעת?"

"מישהו מהמשפחה עומד להיפרד מהגוף ואני מחכה לו"

אוקיי זה לא מריח טוב, סבתא שלי מחכה, למי? אין לי מושג, אבל מישהו
הולך למות.

אני עורכת סריקה מהירה, לא, המשפחה הקרובה שלי בסדר, אמא אבא אחים
ואחות, הילדות שלי, אף אחד לא עובר תהליך היפרדות.

לא ידעתי איפה לחפש, אז הנחתי לזה, כל עוד המשפחה הגרעינית שלי
בסדר, אני יכולה לנשום לרווחה.

כשנפטר מגיע להעביר מסרים או ממתין, זה מראה רק על דבר אחד.

זה היה ממש לא נעים לי, בכל מקום ראיתי אותה, כשנשכבתי לנוח בצהרים
מהמרוץ עם הבנות שלי שהיו קטנטנות, כשעצמתי עיניים בלילה כדי ללכת
לישון, היא הגיעה בתפר בין העירות לשינה, כאשר הכנתי ארוחת צהרים, אני
רואה אותה בקצה של הבית, זה כבר היה יותר מידי וצלצלתי לאמא שלי כדי
לספר לה.

אמא שלי מכירה אותי טוב והתחילה להילחץ.

"את אומרת שממה מגיעה אליך ואומרת שהיא מחכה?"

"כן אמא, מי חולה במשפחה?"

"אני לא יודעת, זה ממש מוזר"

"אמא, ממה לא מניחה לי, יש משהו שאני צריכה לדעת?"

"לא"

"אמא תקשיבי, אני כאן בסרטים, ממה מחכה למישהו שהולך למות, והיא מגיעה אלי ואין לי שום דבר לעשות כאן חוץ מלחכות את זה, מה אני צריכה לדעת?"

היא נשברה

"שאף אחד לא ידע מזה אורליה, את שומעת? זה סוד שאף אחד לא יודע"

"מתי אי פעם אני מדברת עם מישהו אמא?"

"את צודקת"

"אמא, מי חולה במשפחה?"

"אח שלי, גילו לו סרטן בריאות, רק אישתו והבנות יודעות מזה, אבל הוא ממש בסדר, הוא מתפקד כרגיל והוא מתחיל מחר טיפול כימותרפי, הרופאים אמרו שהוא יעבור את זה ממש בקלות, הרפואה שלו מובטחת בעזרת ה"

אמא שלי הדתיה, אין לה מושג, ואז ראיתי את זה.

הסתכלתי על הדוד האהוב שלי, הוא רוב בחוץ, אוי ואבוי, אבל אני צריכה להכין את אמא שלי.

"אמא תקשיבי, ממה מגיעה אלי יום ולילה כי יש כאן סיבה, אני מרגישה שהטיפול שהוא יתחיל מחר יהרוג אותו, יש דרך להגיד להם לא לעשות את הטיפול הזה?"

"אורליה, את יודעת שאיבדתי כבר אח אחד, אם הרופאים אומרים שהוא יוצא מזה, הם יודעים מה הם אומרים"

"אמא, הרופאים לא יודעים כלום בכל מה שקשור לנשמות, הטיפול הזה, הוא לא יצא ממנו"

"מה עושים?"

"אני לא יודעת, אבל תנסי לדבר איתו, אולי הוא יקשיב"

מיותר לציין שהדוד לא הקשיב, ושעה וחצי לאחר תחילת הטיפול הכימותרפי שהוא קיבל בבית החולים, המצב שלו התדרדר.

הוא נכנס על שתי רגליים צוחק, ציני ומבודח כהרגלו, וסיים אותו בארון קבורה, סבתא שלי ידעה והיא ניסתה להעביר לי את המסר לגבי הטיפול הזה.

היינו שבורות, זה לא היה צפוי, וסבתא שלי הגיעה כדי להזהיר.

אמא שלי איבדה שלושה אחים באופן הזה. בפעם השלישית שהיה לפני כשנתיים וחצי, אמרתי לאמא שלי להיות מוכנה, רוב דוד שלי "בחוץ".

והיא הייתה יותר שלוה כדי לעזור לדודה שמצרפת לעבור את התקופה הזאת בשלום.

מקרה נוסף של היפרדות הנשמה מהגוף היה נשמה מאוד מאוד מיוחדת, הוא היה הסנדק של הבן הגדול שלי והמיוחד, אהבתי אותו מאוד, הוא היה כמו אבא עבורי בתקופות הקשות שעברתי כאשר הייתי בהריון של הבן שלי ולבדי, והמשפחה שלו אימצה אותי בחום.

לפני מספר שנים המצב הבריאותי שלו התדרדר, הוא היה בבית החולים, ואמא שלי ואני עקבנו בדאגה על המצב הנישמתי שלו.

אני מצלצלת לאימי באחד הימים ואומרת לה שהוא סיים, אמא שלי מכירה את המצבים האלו מהיום שנולדתי, והיא שואלת אותי מה קורה.

"אמא, אף אחד מבני המשפחה לא מספר את האמת, הוא רוצה ללכת, הוא כבר עבר הכנה, הרוב שלו נמצא כמעט בשלמות מעל הכתר שלו, אבל כל פעם שאני מסתכלת, משהו מושך אותו בחזרה לגוף"

"את יודעת מה הם עושים לו?"

"כן, הוא ביקש לא לעבור החייה, אבל ממה שאני רואה, יש לו בן שממש מתעקש, והם מחיים אותו שוב ושוב, הוא הגיע אלי בחזיון ואמר לי שהוא רוצה ללכת והילדים שלו לא נותנים לו, בעיקר הילד הגדול שמדבר עכשיו עם הרופאים"

"מתי את חושבת שזה יגמר"

"עוד שלושה ימים"

אני מקבלת טלפון שלושה ימים לאחר מכן, ההחייאה הנוספת שעשו לו "לא עבדה" והוא סיים את תפקידו ועבר הלאה, אבל לא בשלמות.

הלכתי לשבעה כדי לנחם את המשפחה המופלאה הזאת, אני יושבת מול הבת שלו, שעובדת יחד עם אימי, והיא אמא לילדים בעצמה

ולפתע אני אומרת לה, "את יודעת שאבא שלך כאן לידך עומד ונראה טוב, את רוצה שאני אגיד לך מה הוא אומר?"

הבת שלו מכירה אותי עוד מתקופת ההריון של הבן והיא בין הדמעות אמרה לי כן.

"אבא שלך כאן עכשיו, והוא מספר לי איזשהו סיפור ילדים שאני לא מכירה,
אני אגיד לך מילה במילה אולי זה משמעותי עבורך"

סיפרתי לה סיפור של איזה "אגדת עם" קדומה שאבא שלה היה מספר לה
בילדותה, אין סיכוי שמישהו היה יודע את זה חוץ ממנה, וזה היה הסיפור
האהוב עליה.

וכשסיימתי לספר לה את מה שאבא שלה אמר לי לומר, הוא זרק בדיחה שרק
היא הכירה.

היא התחילה לצחוק ולבכות בו זמנית, היא חיבקה אותי חזק והודתה לי
"את לא מבינה אורליה כמה זה משמעותי עבורי מה שעשית עכשיו, תודה לך,
אבא תמיד אהב אותך ואמר שאת נשמה מאורות מאוד גבוהים ולכן הוא נגלה
בפניך"

"הוא נגלה בפני עבורך, את הבת שלו, אני רק כלי שמעביר את מה שהוא
אומר בשבילך"

"ועדיין את יכולה לראות ולשמוע אותו, ותודה לך, אני אוהבת אותך"
"כל פעם שיהיה לי מסר ממנו אלייך אני אומר לך, הוא עדיין כאן, כי משהו לא
הסתיים, ואת יודעת מה הכוונה, ובידיים שלך לערוך שלום בתוך המשפחה, כי
זה היה ערך עליון עבורו, הוא עזב והשאיר קצוות פתוחים, עכשיו זה בידיים
שלך"

מספר ימים לאחר מכן, בסיום השבעה, התחלתי לשמוע מנגינה בראש שלי
וראיתי אותו כמו מלאך, לבוש בלבן, מחייך כולו בחיוך אבהי ואוהב, והמנגינה
הרכיבה את עצמה למסר עם מילים, בכיתי הרבה במהלך השיר הזה,

האיש המדהים הזה היה אבא בשבילי בתקופות שבהן הייתי לבדי, כאשר עברתי את ההריון של הבן הגדול.

הקלטתי את המילים והלחן ושלחתי לבת שלו, זה היה עבורה.

"מהסוף להתחלה, ראיתי כתר על ראשך

לקחת על עצמך, את הכאב של כולם, באהבה.

רק כדי להעלות, לגרום לכולם להתעלות

ואותך אני עכשיו רואה, אור גדול מאיר בעוצמה

גם אחרי לכתך, אתה כאן בנשמה

בתודעה, בהוויה, מחייה את האל בשימך

היית האבא של כולם"

כל הניפטרים כולם, ללא יוצא מן הכלל מגיעים למימד החמישי, התחנה המרכזית הרב מימדית.

ושם לאחר מבדקים של מחזורי חיים, דרך הרשומות האקאשיות, מוחלט האם הם ממשיכים לגלגול נשמות נוסף או שהם נשארים שם לתקופת מנוחה.

כולם נמצאים שם, נפטרים, חיים, כשאתם הולכים לישון הגוף האסטרלי שלכם שם כל הזמן, אך כשאתם ישנים בגוף הארצי אתם יכולים להתחבר למימד האסטרלי ולפגוש שם את כולם.

מלאכים, ישויות של אור, שדים, ישויות חשוכות, כולם שם, ובכמה ערוצי תקשורת ורבדים.

בכמה ממקרי המוות שזכרתי מהנשמה שלי שאיכלסה את הגופים השונים, לא עברתי דרך מנהרה.

אני מצטערת לאכזב את כל הנשמות ששמעו משמועות וסיפורים על אנשים שחוו את זה, אני לא חוויתי את סוגי המוות שלי באופן הזה כך שלא אוכל לספר משהו שלא חוויתי.

גם כאשר מתתי מוות קליני לא חוויתי מנהרה, ולא עברתי דרך מנהרה של אור.

הכל היה אור, הכל, סביבי, בתוכי, הראיה היא לכל כיוון, ואתם יודעים שאתם נצחיים ובני מלוכה ועתיקים הרבה הרבה מעבר לשנות הגוף הארצי שלכם.

אז סיפרתי לכם מה קורה לפני המוות.

הנשמה עוברת הסתגלות של התפצלות, זה קורה מספר שבועות לפני שהיא עוזבת את הגוף המארח הנוכחי.

אחרי שהיא מגיעה לרגע ההתנתקות, כלומר לרגע המוות, מקבלים את פניה, או ישויות של אור, או נפטרים, או שדים, תלוי מה היו המעשים שלה בעולם החיים.

אם זה אדם שהזיק לאנשים אחרים והיה חשוך בתוך הלב שלו, הוא יראה דברים מאוד אפלים לפני שהנשמה שלו עוזבת את הגוף.

אם זאת נשמה שעשתה טוב, אפילו בחלקים קטנים בחיים שלה, היא תראה קבלת פנים של נפטרים או ישויות אור.

זה החלק הראשון.

דקות ספורות לפני המוות הראייה נפתחת בשלמות, ויש דיווחים על אנשים שהיו בבתי החולים שהעיניים שלהם נפתחו לרווחה והם מתחילים לדבר עם מישהו או מישהם, אבל בעולם החיים חושבים שאלו הזיות לפני המוות, זה לא נכון, זאת קבלת פנים, כדי להקל על הגוף לשחרר את הנשמה יותר בקלות. מה שמחזיק את הנשמה בתוך הגוף זאת הפרסונה, האישיות, האגו, ובעולם החיים צריך אותם במידה מסויימת.

כאשר קורה הניתוק, והנשמה עוזבת את הגוף, במידה והיא עשתה מעשים טובים, מקבלת את פניהם מסיבה של אורות, רגשות יפים וטובים בתחנת המעבר עוטפים אותה לקראת המימד החמישי.

הרבה נשמות נשארות תקועות במימד הרביעי, ואם הן מתו ברגשות שליליים חזקים, הם מרגישות שהן חייבות להישאר כאן ולהשלים את הצדק שחייב להיעשות.

כולכם שמעתם על רוחות נקמניות ורוחות כועסות, אלו הן שאריות של פרסונה, אישיות ואגו, שלובשות צורה במימד הרביעי ועושות בלאגן לתושבי המימד השלישי, הן לא מוכנות לזוז לאף מקום, זה מוליד בתים רדופי רוחות, הם מזיזים שם דברים שוברים דברים ויכולים לפגוע פיזית בתושבי המימד השלישי.

לרוב מוצמד אליהם מדריך שילווה אותם בתהליך ההתנתקות, זה שהם נפטרו לא אומר שהם המשיכו הלאה, זה תלוי במידת ההסכמה שלהם לעבור הלאה.

ויש נשמות שלא רוצות, כמו שאתם מבינים.

היות ובמימד הרביעי והחמישי אין זמן, הוא לא קיים שם, הנפטרים יכולים להישאר במימד הרביעי שמשפיע על המימד השלישי מבחינת הזמן.

כאשר הם עוברים תקופת הסתגלות והם מבינים שהגוף שלהם מת, הם עוברים חניכה לקראת המימד החמישי, החניכה הזאת יכולה לקחת שנים ארוכות לפי מימד ארץ, אך במונחי נשמה יכול לקחת דקות ספורות או מספר רגעים.

לאחר שהנשמה הבינה שהיא חייבת להיפרד מכל מה שהיא חוותה בסימולציה 3, ועוברת חניכה בסימולציה 4, המדריכים שלה במימד 4 מלמדים אותה את כל היכולת שלה בחזרה, כל מה שהתעמעם ונשכח.

כך אתם תראו שיש נפטרים שיכולים להעביר מסרים דרך חפצים, מכשירי חשמל, דרך חזיונות, ודרך מגע, אתם תרגישו שהנפטר ממש איתכם בתוך הבית והוא מדבר איתכם דרך רגשות, זה מפני שהם לומדים איך לתקשר בדרך נוספת, לפעמים דרך מכשירי חשמל או נרות וכו'.

אזהרה חשובה:

אני לא מליצה להפריע לנפטרים בשום צורה, רק אם הם באים אליכם ומעוניינים להעביר לכם או עבור מישהו, מסר.

הסיבה היא, שאם הם כבר עברו למימד החמישי דרך מדרגות החניכה שהם השלימו, ואתם מפריעים להם כי אתם צריכים משהו מהם או כי אתם ממש

מתגעגעים, זה מוריד אותם בחזרה אל המימד הרביעי, בדרך כלל זה לא נגמר טוב.

אם הם ירדו למימד הרביעי בגללכם, הפרסונה והאישיות שלהם נדבקים להם למהות, והם מתחילים להתנהג את האישיות האגו והפרסונה בדיוק כמו שהם היו כשהם היו בחיים, רק בלי פילטרים, זה יכול להפוך את הנשמות האלו לרוחות כועסות מאוד ולא משנה כמה אהבתם אותם והם אהבו אתכם.

תחשבו שאתם עוברים תהליך רוחני של שנים בתוך סימולצית 3, הגעתם ליכולות והארה לתודעה של סימולציה 5, אתם כבר במקום מתקדם וגבוה, ויש ישות מצפיפות 2 שמקושרת אליכם, והיא רוצה ממכם משהו, אתם תרדו בחזרה למימד 2 כועסים, השקעתם שנים בעבודה, ועכשיו אתם צריכים להתחיל שוב הכל מההתחלה בגלל איזושהי בקשה חסרת חשיבות במימדי נשמה.

לכן לא מפריעים לנפטרים בשום צורה, זה פשוט יפול עליכם בחזרה כמו בומרנג פלוס קרמה בין מימדית, וזה הכי גרוע.

זאת הסיבה שיש נפטרים שאתם מחלימים מהעזיבה שלהם מאוד מהר, כאילו שהם כמעט נשכחו, ויש נפטרים שאתם לא מוכנים לשחרר מהתודעה שלכם, מהפחד שאם תשכחו אותם זה יבגוד בהם.

לנשמה לא אכפת, היא כבר עברה ככל הנראה לגוף אחר או למימד אחר, ושם היא מתחילה מחזוריות חדשה עם משפחה חדשה, הכל על פי המשימה הנישמתית.

האם יש לכם מושג כמה גופים ומשפחות איכלסתם והשארתם מאחוריהם?
אם הייתם מקבלים הצצה קלה למשפחות שהשארתם מאחור, ככל הנראה
הייתם שקועים באבל אינסופי ובכי בלתי פוסק.

באחד מהתהליכים שעברנו גיל ואני כאשר היינו בהודו, כדי להבין דברים
בבהירות גדולה יותר בתוך סבך החיים, חוויתי משהו כזה.

התבקש מאיתנו לחוות את הכאב כדי לשחרר אותו, אבל לא יכולנו להצביע על
השורש של הכאב הפנימי בצורה מודעת, בלתי אפשרי להיכנס לעומקים כאשר
השכל או המוח מנסה להגן על עצמו בליטופים ומחמאות.

אוקיי, צריך להיכנס ועמוק פנימה לרבדים הכואבים, וזה חייב להיעשות כדי לשחרר את זה מתוכנו, אם לא, זה כמו יתוש מציק שיושב ובונה שם ממלכה.

אני מתחילה את המסע, כדי לעלות גבוה צריך לעבור דרך מכשולים, זה לא יהיה קל, היה לי ברור, אבל לא ידעתי לקראת מה אני הולכת, רק כיוונתי בתודעה לפני הטראנס שאנחנו צריכים לראות ברור מה מעכב אותנו.

אני נכנסת לפי הפרוטוקול הקבוע למצב הרפיייה, מרגישה את השאיבה החוצה האיזור בכל קדמת הגוף, ואני בחוץ.

שמעתי קול בתוכי ששואל אותי האם אני אוכל לעמוד בזה

"כן, אני יכולה לעמוד בזה, בבקשה בלי רחמים או עדינות, תנו בראש"

והם נתנו בראש.

אני מתחילה לראות שאני נשאבת לתוך ספירלה שלא נגמרת

אנחנו חייבים לקבל את כל הזיכרון של הנשמה בחזרה, איך זה יקרה, אין לי מושג אבל אני מתמסרת.

בתוך הספירלה הזאת אני מרגישה שאני נשאבת גבוה, אבל בדרך, אלוהים אדירים, בדרך למעלה אני מקבלת סטירות של הזיכרונות של כל כך הרבה גלגולים.

התחילו להתנגש בי קברים על גבי קברים.

כל הקברים האלו היו שלי, של גופים שחיייתי בהם, עוד קבר שלי, ועוד אחד ועוד אחד, ובכולם הגופים שאיכלסתי, גופים של ילדה קטנה, גופים של אישה מבוגרת, גופים של נערה צעירה, גופים של אישה שהיא אמא לילדים, גופים

של גבר, גופים של ילד, אינספור קברים של גופים שאיכלסתי, ואני מרגישה
שהצרחת שיוצאת ממני היא לא אנושית, מה זה הדבר הזה?

בתוך כל זה אני שומעת את הקול הרך מדבר עם ישויות נוספות

"זה יותר מידי עבורה, אולי נעצור"

ואני צועקת "אל תעצרו, אני יכולה לעמוד בזה, אל תעצרו"

וזה המשיך

כל קבר שבא אלי, ראיתי לא רק אותי בתוכו, אלא את כל החיים שבניתי באותו
הגלגול.

ראיתי את המשפחות ואת הילדים שלי שילדתי, ראיתי את ההורים את
המכרים, ראיתי את כל האנשים שהשארתי מאחור, ראיתי את האבל והצער
שלהם כאשר הלכתי ועזבתי אותם, הרגשתי את הכאב שלהם גם אחרי שהגוף
הזה נפטר.

ראיתי את כל החיים האלו והכל היה אחד אחרי השני ובו זמנית הכל בבת
אחת, והכאב של זה היה לא ניתן בכלל לתיאור.

כל אלו היו החיים שחייתי

אלו הילדים שהולדתי

חלקם גדלו והקימו משפחות

חלקם ראו נינים ובני נינים

חלקם נפטרו צעירים ביותר, והשאירו גם משפחות מאחוריה, כולם יוצאי חלצי,
כולם היו הילדים שלי, וכולם כאבו את לכתי, בכל המקומות על פני הגלובוס
הזה השארתי קברים עם משפחות כאובות, מה זה הכאב הזה?
חלקם עולם לקברים שלי כדי לזכור ולהזכיר, אבל למה? אני חיה כל הזמן,
עכשיו זה פשוט גוף נוסף.

אני לא אצליח בכלל לתאר את הכאב של ההיזכריות האלו, זה משהו לא
אנושי.

לאחר המעבר דרך כל הקברים שלי הרגשתי שמעלים אותי למימד של מנוחה,
אוקיי צריך לקחת אתנחתא קלה מכל התהליך הזה.

שם הראו לי את החלק הנישמתי שהגיע לכאן למשימה, זאת תמיד אותה
המשימה, אותה הגברת בשינוי אדרת, השאלה אם הגוף הזה יצליח לעמוד
בה או לא.

ביקשתי מהם בתחנונים שבבקשה הגלגול הזה חייב להיות האחרון, אני לא
אעמוד בעוד קבר אחד נוסף שהילדים שלי יצטרכו לבכות עליו ולהזכיר אותו
לילדים שלהם, אני לא אעמוד בזה, הנשמה שלי עייפה.

הם הביאו אותי לעולם של ריפוי, שם הנשמות לאחר המוות עוברות ריפוי
מסימולצית 3, ולא בכדי, זה עמוס בחוויות רגשיות עד אפס מקום, אך היות
והנשמה היא נצחית ונטולת רגשות, במימדים האלו הן חייבות לעבור ריפוי
מעולם הרגשות שהנשמה הולבשה לתוכם.

כאשר קמתי מהטראנס סיפרנו אחד לשני את החוויות, ובכינו שעות רבות מחובקים וכאובים, אנחנו עוברים ריפוי, אך הדרך לשם היא דרך הכאב והרגשות לאהובים שלנו שהשארנו מאחור, כפשוטו.

זה היה ניקיון פנימי, כדי לעלות גבוה צריך להרגיש את הנמוך ולשחרר אותו מהמערכת שלכם, כל זמן שכאב תקוע לכם במערכת הארצית, הוא יחלחל בתוכם וימנע מכם מלהשלים את האור האינסופי שאתם. כדי להרגיש את המימדים הגבוהים צריך לקרקע שורשים תמיד בכאן ועכשיו, והכאן והעכשיו הוא בדיוק את מה שאתם חווים בזה הרגע.

ואיפה זה תופס אתכם? באיזו נקודה של החיים אתם נמצאים?

בתקופת אטלנטיס, חיו במימד החמישי, ולכן ממה שאני זוכרת, היו שם ישויות מכל הגוונים והסוגים וכולם חיו שם בהרמוניה, לא היה התפרעויות או אי סדר, היה שם שלום כללי.

את האריות אני פוגשת הרבה לאורך כל השנים, באופן מוחשי ובחזיונות. והוא מופיע בהרבה מהציורים שציירתי, זה אחד מהם.

באחד מהחזיונות שהכניסו אותי לתוך המציאות שלהם, הייתה לפני 200 מיליון שנה, ושם הראו לי איך המימד החמישי באותה התקופה באטלנטיס התנהל, הישויות טלקיניטיות, מזיזות דברים בכוח התודעה, כולם טלפתיים, למרות שהם יכולים להשתמש בווקאל שלהם.

טלפתיה פשוט אפקטיבית יותר, לאריות שפגשתי היה קריסטל חי מובנה תת עורי שיכלו לראות אותו, זה היה נראה טכנולוגי מאוד, הרבה מעבר לתפיסה האנושית שלנו.

העיסוק שלו ושל אישתו היה יחד, ראיתי את האריה הזה יושב במרכז הלב של מקום שהומה ישויות, מהמון פלנטות, והוא מציג את הלבוש השקוף שהם יצרו, הלבוש הזה היה מתאים את עצמו לכל מה שהייתם רוצים, זה היה לבוש עם תודעה.

וכששאלתי אותם האם הם נפטרים הם צחקו.

הם הכניסו אותי לתוך נקודת זמן ההווה שלהם, 200 מיליון שנה אחורה, הם חיים לחלוטין בהווה שלהם, והם מצאו דרך ליצור איתי קשר לתוך ההווה שלי.

לשאלתכם איך נפטרים נראים, זה שונה לחלוטין מישויות מרבדי זמן שונים.

נפטרים לובשים שאריות של פרסונה, אישיות ואגו, סוג של לבוש אנרגטי שנשאר מחוויות החיים האחרונות כפי שזכרתם אותם.

הם נראים עמומים יותר ופחות חדים, רובם, אם הם נגלים לעיניכם בחלומות או בחזיונות, הם נמצאים במימד הרביעי עד שהם עוברים למימד החמישי.

הישויות שעוזרות לנו עכשיו, חיות וקיימות במימדי תודעה חמש והלאה והם קיימות בכאן ועכשיו שלהם, שמקביל לתודעת הכאן ועכשיו שלנו.

ישנה גם יכולת של עצמכם מהעבר ליצור איתכם קשר לתוך ההווה של עכשיו, כאשר הייתם חיים לחלוטין, וזה יכול לקרות כאשר יש חיבור גבוה לתוך הגוף שאיכלסתם באחד מהגופים שחייתם בהם.

יצא לי מספר פעמים להתחבר לגופים שלנו מהעתיד ולקבל אינפורמציה עתידית, וקרה גם ל'אנחנו' מהעבר, ליצור איתנו קשר ולקבל אינפורמציה על ההווה שלנו עכשיו, והם רשמו את זה בספרים שלהם.

המגילות הגנוזות היו מפוצצות במידע סודי עתידי, והוא התקבל על פי אותם הקטגוריות הנ"ל.

ממספר גלגולים שזכרתי, הם תפסו אותי בעינויים כדי שאגלה להם מה נמסר לי ואיפה אפשר למצוא את זה כדי להשמיד את זה.

כאשר לא גיליתי להם את האינפורמציה הזאת, הם הרגו אותי באכזריות. יש לי זיכרון לא שלם של כל הגופים שאכלסתי, אבל ברובו הוא על משימות צפיפות 3 ועוד צפיפויות, אנחנו בדרך לקבל את כל הזיכרון במלואו כדי להעביר את האינפורמציה שמגיע לכם לקבל מכל רבדי הזמנים שעברתם אתחול זיכרון ומחיקת נתונים.

רוב האנושות נולדת ללא זיכרון כלל של מה הם היו.

יש אמונות תפלות שברגע הלידה יש מלאך שנותן מכה בפה לתינוק כדי שהוא לא יספר מה קורה בעולמות עליונים ומי הוא, זה לא נכון, לפי מה שאני זוכרת מרגעי הלידה של הגלגול הנוכחי.

המלאך שהיה איתי לאורך כל חודשי ההריון ליווה אותי גם לאחר הלידה, לא קיבלתי שום סטירת שכחה, ההיפך, בחרתי להישאר בזיכרון מקסימלי, רק ללא יכולת מוטורית מי יודע מה, אבל השלמתי פערים מאוד מהר, עד גיל עשרה חודשים כבר רצתי על שתי רגליים למרות ששברו לי את הירכיים במהלך הלידה.

אני זוכרת שהשארתי את התודעה חדה כמו סכין, כל שנת הינקות הראשונה, כך שכשדיברתי לראשונה משפטים שלמים, הייתי בת חודשיים, מול אמא שלי, זו הייתה השפה האחרונה שהשתמשתי בתקופת השואה בגוף האחרון לפני שנהרגתי בגיל 12, וזו הייתה גרמנית.

שפה שאף אחד לא מדבר או מבין במשפחה שלי.

לכל תינוק יש את זכות הבחירה האם לזכור או לא, ואם הם בוחרים לא לזכור, הם נולדים בדיוק למשפחות שישתיקו אותם או לא יעודדו את זה, עד שהם יגיעו למצב אמנזיה נישמתית מוחלטת.

או שברגע המוות שלכם.

כי כולם מתים בסוף, מה נעשה, הגוף הזה הוא לא אינסופי, עד שהאנושות תלמד להפעיל את הקודים הרדומים שלה מתוך עצמה לחיי נצח והתחדשות, הגוף של כל האנושות כרגע במצב ניוון עד לנבילה מוחלטת.

כשזה יקרה, יהיו לכם שתי אופציות:

או לשמור על תודעה חדשה על מי אתם ומה אתם, והקו ההיזכרותי הזה ימשיך את עצמו ללמידה הבאה שלכם

או שאתם בוחרים למות בכעסים פחדים גאווה שילטון וכבוד, ושום דבר מתוך המהות הנישמתית שלכם לא ייזכר בגלגול הבא.

ההריון האחרון של התאומים שלי זכור לטוב.

זה ההריון הכי מבדח שיכולתי לחוות.

ככה זה כששני אריות קסומים מליירה מחליטים לעבור דרך הפורטל שלי.

אני מבחינתי סיימתי להביא ילדים עוד מלפני הבת הבכורה, אבל רצה יד הגורל וכל פעם שאמרתי "אני את שלי סיימתי", קיבלתי עוד ילד.

לאחר הלידה של אור הבן המתוק שלי אמרתי שהפעם אני חכמה יותר, אקח שני אמצעי מניעה בו זמנית, למה לא? מה שבטוח בטוח, יש לי כבר ארבעה ילדים, שתי בנות שני בנים, זה מספיק.

אין בעיה, גם ככה הגוף הזה לא מחליט שום דבר, שתי מניעות כנגד שני ילדים במכה, בו זמנית.

התינוק שלי שנולד לפנייהם היה בן חצי שנה, ואני מתחילה לקבל חזיונות, שממש לא מצאו חן בעיני, אני רואה שתי נשמות שובבות להפליא מפלנטת האריות, והם מתכננים את ההגעה שלהם.

"חמודים, אני יודעת מה אתם עושים, הפורטל שלי נעול, תנסו גלגול אחר"

"את יודעת שאת לא מחליטה עלינו"

אוי ואבוי לי, זה הסוג הזה שהולך להגיע.

"חמודים, תקשיבו, זה לא יקרה, אני לא אסחוב עוד שתי הריונות, תישארו

במקום שאתם נמצאים עכשיו, אני את שלי סיימתי"

ואז אני שומעת אותם

"תקשיב, יש פירצה, אם אתה סומך עלי, בוא ניכנס במעבר הזה, אף אחד לא

ישים לב"

"אבל טוב לי כאן, למה את רוצה לרדת?"

"ולפספס את כל הכיף שהולך לקרות בעולם בתקופה הזאת? תשכח מזה, אם

אתה לא בא איתי, אני אהיה בת יחידה וכל תשומת הלב תהיה עלי"

"לא יקרה, אם אני בא, כל תשומת הלב תהיה עלי, אני מיוחד"

"יופי, אם אתה מיוחד, תוכיח, אתה נותן לי לרדת לבד או שאתה מצטרף"

"ושכל הכיף יהיה שלך? טוב, נעשה להם בלאגן"

אני רואה כבר את המהות המבודחת שהם הולכים להביא לחיי,

אכלתי אותה.

"עכשיו אתה מדבר לעניין, בוא נעשה בלאגן, אבל איך יוצאים מכאן בלי

שישימו לב אלינו?"

"תראי, היא שמה על עצמה שני אמצעי מניעה, חה חה חה"

"אני אומרת, בוא ירד יחד, רק בשביל לשגע אותם, תראה, השמירה כאן

רופפת, מוכן?"

"לא. אני בא רק אם אני מיוחד"

"בסדר, אבל אני תופסת את המקום של הבת, לאבא שלנו אין בנות, אתה יכול

להיות הבן"

"אני גם רוצה להיות הבת"

"אתה לא יכול לקחת את הכל, גם מיוחד וגם בת, תשכח מזה, אני מחליטה,

זה היה רעיון שלי"

שמעתי אותם עוד לפני שהם ירדו אלי, וניסיתי, אלוהים יודע כמה שניסיתי למנוע את זה, אבל הם למעלה מצאו פרצה והשתחלו בשקט בשקט לתוך הבטן שלי.

סיפרתי את השיחה הזאת לאחותי, צחקנו מלא עד מצב דמעות, וזה עוד לפני שידעתי שאני בהריון, והיא אמרה לי:

"אם יש מישהי שיכולה להיכנס להריון של תאומים כשהיא עם מניעה כפולה, זה רק את"

אמרתי לה "עזבי אותך, זה מדע בדיוני, מה הסיכויים שזה יקרה לי שוב"

"אמרת את זה לפני כל הריון, והנה יש לך ארבעה עכשיו" צחקנו שוב

"זאת שיחה ששמעתי משתי הנשמות האלה, אבל לכי תדעי, אולי זה לא יקרה"

"אורליה תקשיבי לי, יש לי הרגשה שזה יקרה"

אחרי השיחה הזאת, שכחתי מזה.

המשכתי לשים שני אמצעי מניעה, אני מקבלת מחזור כל חודש, והבטן גדלה.

לאחר חודשיים שבהן הג'ינס לא נסגר, שתי בדיקות דם שליליות וכל מבדק במרפאה הראה תוצאות שליליות של הריון, נשמת לרווחה, אני שומעת את השובבים האלה בתוכי, אבל אין אישור של המטריקס לקיום שלהם, אז אני לא בהריון, יחי ההכחשה הפנימית.

ברור לכם מה קרה,

החלטתי ללכת לעשות אולטרסאונד רק בשביל להיות בטוחה, ושם סיפרו לי בקול תרועה וששון שיש תאומים בבטן שלי והם כבר בני 12 שבועות, עוברים בני שלושה חודשים.

אני נקראת מקרה רפואי נדיר, היות וחוץ מהאולטרסאונד לא גילו אותם בשום צורה.

"כל הכבוד חמודים שלי, עבדתם עלי"

"נכון, תראי אף אחד לא עלה עלינו"

"אני אוהבת אתכם בכל מצב מתוקים שלי"

"ואנחנו אוהבים אותך, למה את חושבת שטרחנו כל כך להגיע אליך?"

"תודה חמודים שלי יפים, חסר לכם ואתם עושים לי צרות"

"לא יכולים להבטיח את זה, אבל יש משהו שאת צריכה לדעת"

"מה אני צריכה לדעת?"

"הם יבקשו ממך להוריד אחד מאיתנו, כי זה יסכן את החיים שלך"

"ברור לכם שאני לא אוריד אף אחד מכם נכון?"

"כן, אבל הם ינסו לשכנע אותך, אנחנו חייבים להגיע יחד ואנחנו נהיה בסדר

גמור, אל תדאגי לנו"

הם צדקו, כאשר הייתי בחודש רביעי איבדתי את ההכרה באמצע הרחוב
כאשר הקטן שלי בן שנה בעגלה ועוד ילד בן שלוש.

לקחו אותי לבית החולים לאישפוז בגלל מצב של מאגרי ברזל ריקים, הריון
תאומים זה הריון לא פשוט, וזה נתן את האותות שלו על ההתחלה.

בבית החולים דחפו לי מסמך שאחתום עליו שבו אני מסכימה לעבור "דילול"
היות ויש לי נטייה ללדת פגים בגלל 'מבנה רחם לא שגרתי' שלא יכול לשאת
תינוק עד סיום ההבשלה שלו, לדברי הרפואה.

הסתכלתי עליהם כאילו הם נחתו ממאדים.

"אתם לא עושים לי שום דילול".

"את מבינה שיש סיכוי שלא תסיימי את ההריון הזה, לא עם תינוקות בריאים,
וכנראה שאת לא תהיי גם בחיים"

"אני מבינה, לוקחת את הסיכונים שלי בעצמי, זאת ההחלטה שלי"

לא היה עם מי לדבר, אני בהריון בסיכון גבוה, יש לי עוד ארבעה ילדים בבית,
ביניהם תינוק ופעוט קטנטנים, ואם אני מכניסה את עצמי לסיכון, יש מצב שלא
אני אצא מזה בשלום ולא התאומים, ואני לא אשאיר ילדים יתומים בלי אמא,
זה היה לי ברור, אבל התאומים כבר הכינו אותי שזה לא יהיה פשוט, אני
מוכנה לקרב.

"לא עורכת שום דילול, תשכחו מזה"

"אוקיי, אז תצטרכי להגיע לבית החולים עד ללידה במשך כל שבוע כדי לקבל
מנות דם"

"זה לא יקרה, יש לכם תחלופה? אני לא מכניסה לגוף שלי שום דם שלא שלי"

"כן, יש משהו ניסיוני כנוזלים לווריד וזה אולי יעלה קצת את מאגרי הברזל שלך"

בדקתי אנרגטית, כן, זה בטוח, אני אקח את זה.

החיבור שלי לתאומים היה מייד ללא כל תקופת החודשים המועטה שלי איתם כשהיו בבטן שלי, הם היו מצחיקים אותי בשיחות שלהם, הודעתי למשפחה שיש בוסית בבטן ועוד בוס עדין ביותר.

אין לנו תאומים במשפחה, כך שגנטית זה לא היה תורשתי מהצד שלי, אבל מהצד של האבא היו מלא תאומים, תמיד בני אותו המין, כך שכשאמרתי להם שיש לי בן ובת בבטן הם צחקו, ואמרו שאם יש תאומים זה חייב להיות מאותו הסוג, ככה זה במשפחה שלהם.

אמרתי להם נחיה ונראה.

בחודש החמישי הלכתי לבדוק, בכל הבדיקות האלו הלכתי לבד, שמתי את הילדים בביביסיטר ונסעתי.

אני מגיעה לרופא, ואני אומרת לו, אני יודעת שיש לי בן ובת, הרופא אמר לי משהו שזכור לי עד היום

"כשאישה מגיעה אלי ואומרת לי שהיא יודעת מה יש לה, אני מאמין לה, האמא נושאת בתוכה אינטואיציה חזקה בכל מה שקשור לתוצר שהיא נושאת בתוכה"

לראשונה ראיתי אותם, והתרגשתי, כן, הם שובבים בדיוק כמו שראיתי אותם למעלה לפני שהם ירדו אלי, הטכנאי מחפש דקות ארוכות את מין העוברים והם דחפו לו שילוב רגליים נדיר, כאילו הם לורדים שיושבים עכשיו לארוחה מלכותית בחצר המלוכה, משולבי רגליים.

הוא הצליח בסוף.

ואת הממצאים אנחנו כבר מכירים, בשבוע 33, אמצע חודש שביעי, הבת המדהימה שלי היפה והמוכשרת והבן המדהים שלי, שנולד עם אוטיזם, זה מה שהוא בחר, אם הוא כבר בוחר להיוולד בן, אז מיוחד.

הם נולדו בחודש האריות, איך לא?

פרק 11 - המימד החמישי

מימדי התודעה של הגופים שאכלסתם בתקופת אטלנטיס ובעוד פלטות, עולים על פני השטח בימים האלו ישירות עד למימד החמישי, ותושבי אטלנטיס עוזרים לנו כאן.

הם חיו בריפוי מוחלט, לא היה להם חולי, או ניוון, הם ידעו לעבוד בהרמוניה עם קריסטלים בשילוב תדרים ייחודיים, והם האריכו ימים ושנים ארוכות הרבה מעבר למה שאנחנו מכירים היום.

אבל יש להם שאלות חשובות לאנושות הזאת, ואלו שאלות שצריך להתעמק בהם ולהתחיל ליישם, אף מלאך מהשמים לא ירד אליכם ויעשה את העבודה בשבילכם, הכל זה אתם בעצמכם, זאת הדרך היחידה.

אז מי אתם, אתם האמיתי, איך תגיעו לריפוי פנימי וחיצוני, איך זה יעזור לכם לדעת מהם השורשים הנישמתיים שלכם, אלו שאלות שאתם שואלים אותנו פעמים רבות.

אתם זוכרים שכדי לעלות גבוה ברבדי התודעה אנחנו צריכים להכות שורשים, כדי לבנות בניין בן עשר קומות, חייבים להקים יסודות של עשר קומות מתחת לפני האדמה, ואנחנו מתחילים ביסודות של המבנה שלכם

כדי שתבינו תחוו בעצמכם מהו ריפוי תדרי, אנחנו צריכים להכיר את עצמנו מאוד מאוד טוב, ברמה הרב מימדית וגם ברמה הארצית.

מי אנחנו, ממה אנחנו מורכבים, וכאשר אנחנו בהיכרות מעמיקה עם כל החלקים שבתוכנו, אנחנו יכולים להתחיל לעבוד עם תדרים, לריפוי עצמי וגם לריפוי כל מי שיגיע אליכם לעזרה.

אף אחד לא ידבר איתכם על זה, אבל כשאתם מתחילים את דרך הריפוי של הטראומות שלכם, את הכאבים הרגשיים שלכם, הגוף שלכם יוצא ממצב של "להילחם או להיכנע" שהוא רגיל אליו כל כך הרבה שנים.

התודעה שלכם והגוף שלכם יכנסו למצב מנוחה, לא מצב מלחמה או וויתור וייאוש, פשוט מנוחה ושקט פנימי.

כשתכנסו למצב מנוחה רגשית ונפשית, לגוף שלכם יהיה יותר זמן להיכנס למצב "בטוח ומוגן".

זה בסדר להתכנס למצב מנוחה בחזיתות האלו, כדי לתת לגוף את הזמן "לעכל" ולסדר את התדרים שבתוכו לריפוי.

אם לא תאפשרו לעצמכם את המנוחה הזאת, הגוף שלכם לא מדביק את הפער והוא מתחיל לקלקל את עצמו, זה יותר מידי בשבילו להשלים פערים והוא מתחיל לעבור ניוון.

כאשר אתם קשובים לשקט הפנימי שלכם, הגוף שלכם משלים פערים עבור כל השנים שלא הקשבתם לו ודחקתם בעצמכם בכל החזיתות, בחזית הרגשית, בחזית הגופנית, בחזית הנישמית.

ויהיה לו יותר מרווח עכשיו לעדכן את התדרים האבודים שלא נעשה בהם שימוש שנים רבות.

אתם תרגישו צעירים יותר, חיוניים יותר, חזקים יותר, והגוף שלכם יתחיל לחדש תאים בדיוק על פי התדרים שאתם מורכבים מהם. את האינפורמציה הזאת תוכלו לעשות גם על אנשים שאתם אוהבים ורוצים את הריפוי הזה ממכם, וגם כמובן אתם תחילו את הריפוי הזה על עצמכם.

ריפוי תדרי, הוא לא להרים את הידיים, לקחת כמה נשימות, אולי כמה צלילים, הברות ומנטרות ולשלוח פקודות אנרגטיות למרחב, כדי שאולי בתקווה משהו "יתפוס" וקסם יקרה.

האגו שלכם, שיושב בתוך החלק של האישייות הארצית שלכם, יספר לכם שזה כולו הוא, החלק האגואי, עושה את כל הניסים והנפלאות האלו, והוא בתוכם, האגו הזה מספר הרבה סיפורים לאנשים שקוראים לעצמם הילרים או מרפאים, לצערי.

אתם תבינו שהאגו האישייתי, אם הוא לקח בתוכם פיקוד, הוא לא יכול לעשות שום דבר, ואז אתם מתחילים לפתח רצונות ורגשות של תסכול, קורבנות, כעסים והשוואות.

הריפוי קורה לאחר ההיכרות המעמיקה מתוך עצמכם.

אתם תבינו מהי הנשמה שלכם, ואיך אתם יכולים לעבוד איתה ברמה הרב מימדית, כדי לרפא את עצמכם ולרפא את כל מי שיצטרך.

הנשמה שלכם מורכבת ממספר מרכיבים מדורגים:

- האור האינסופי
- מתוכו הוא מחלק את עצמו למספר רבדי תודעה בין הצפיפויות של המימדים, כי בכל זאת, הוא חייב להסתגל לכל מימד בו הוא נמצא.
- גרעין אנרגטי שמקודד באופן ייחודי בתוכו, הגרעין הזה נמצא בכל מימדי התחנות שהוא נמצא, הקידוד הזה שיש בתוכם, באופן קוסמי, שונה לחלוטין מנשמה לנשמה, הוא ייחודי.
- חומר שמאיץ התרחבות עצמית מתוך עצמו, והוא מכיל את הרעיון האלוהי, את הרצון, את הבריאה המנטאלית, ואת הפעולה.
- יש בתוכו חומר שמשתלב לכל תצורה מימדית היכן שהוא נמצא, הוא מסתגל ומשתלב.
- אלמותיות
- הנשמה חסרת גבולות
- חסרת זמן או גיל
- חסרת צורה או מרקם
- היא נושאת מטען אינסופי היזכרותי
- יכולות ריפוי
- תודעה מפותחת

- יכולות פראנורמאליות שאינן בתוך תבניות הגבלה.
- מכשיר הקלטה רב מימדי - שמקליט הכל ובכל מימד, כוונות, מחשבות, דיבורים, מעשים, פעולות.

מה אין לנשמה שלכם:

- אין גוף
 - אין אישיות.
 - חסרת מגדר
 - אין אגו
 - אין זהות או הזדהות
 - אין חשקים
 - אין תבניתיות
 - אין רגשות
- הגוף, האישיות וכל הנ"ל, מתחילים להרכיב את עצמם בתוך הצפיפויות הנמוכות.

בגדול, כל זה מזכיר לכם משהו?

התנ"ך ובכל הכתובים ההסטוריים, מספרים לכם בקודים מוצפנים, את כל מה שאתם צריכים לדעת על עצמכם.

האמיתי שלכם.

האלוהים המקורי, מי הוא?

הוא לא אחד מהאלים שכועס עליכם ומעניש אתכם כל הזמן אם לא תעשו את מה שהוא אומר לכם לעשות, לא האלוהים שאתם רועדים מפחד ממנו שמפעיל עליכם איומים וסנקציות, לא האלוהים הזה.

וכפי שאתם יודעים הישויות האלו הגיעו כאלוהים לבני האדם, היו להם יכולות עצומות והם עשו פה פרעות לתושבי בני האדם שמאכלסות נשמות עם אמנזיה בתוכן, הם התנהגו כאלים, פשוט כי הם היו יכולים.

תחשבו שאתם עכשיו עוברים לעולם של נמלים קטנטנות, אתם תחליטו עליהן, ואם הם לא יעשו את העבודה שהן צריכות לעשות, בהנפת רגל אחת אתם יכולים להשמיד אוכלוסיה שלמה.

אלו היו האלים האלו פלוס טכנולוגיה מפותחת מאד.

הסנקציות האלו עבדו, ותושבי בני האדם רעדו מהם, כל התנך מפוצץ בהתראות ועונשים ופרעות בכל מי שהמרה את פיהם של אותם האלוהים.

האלוה המקורי הוא הרוח, הוא לא ניתן להגדרה, או רגש, זו תצורה מתפתחת מאד מאד עתיקה וחסרת צורה או לקיחת צד והוא נמצא **בהכל, גם בתוכם!**

הוא כולו אהבה ממימדים עליונים, כך שזה לא אפשרי להפעיל סנקציות ועונשים על הבריאה המקורית שלך, בריאת הנשמות.

זה עונה לכם על המילה "אלוהים" – אלוה, אבל בלשון רבים.

אלוהים בהגדרה המקורית, היא בדיוק כמו המבנה הנישמתי שלכם - אין לו גוף ואין לו דמות הגוף, והוא בתוך כל דבר שנמצא כאן בבריאה, וכן, גם בתוכם.

הנשמה שלכם היא חסרת גבולות, כולכם מפותחים ברמה האלוהית להתרחבות חסרת גבולות.

הנשמה שלכם היא הנהג הראשי שרוכב על כלי הרכב שלכם, הגוף הארצי. הנהג הזה מאוד אוהב להחליף מכוניות, והרבה, כמו שאתם מכירים, וכל פעם מודל אחר.

הנהג לא משתנה לעולם, כלי הרכב משתנה וכל הזמן. אבל בשנייה שאתם נוחתים לתוך הגוף החדש, אתם מתחילים להאמין שכלי הרכב הזה הוא הנהג, והנהג הוא תופעת לוואי שצריך להחליף.

אני מדברת איתכם על אותנטיות.

לכל קוד נישמתי שמולבש בתוך חליפת הבשר שלכם, יש ייעוד ומשימה ייחודיים, הכל על פי אותו הקידוד של הנשמה שלכם על פי הקטגוריות שירדתם איתם לפלנטה הזאת.

אם הנשמה לעולם לא משתנה מתוך הרכיב שלה, אתם צריכים לדעת שיש בתוכה גרעין שנושא פוטנציאל להתרחבות אינסופית, זה בתוך המבנה הנישמתי שלה.

ואני אחדד את זה, פוטנציאל להתרחבות, ולא פוטנציאל להתחלפות.

אותנטיות נישמתית אומרת: התכונות שלכם והתיכנות ברמה המולקולארית שלכם לעולם לא ישתנה, אך הוא יתרחב, ויש הבדיל.

אתם תאהבו ותהיו שלמים עם כל החלקים שלכם הנישמתיים בלי לחמוד או לרצות משהו ששייך לנשמה אחרת.

וכן, לצערי זה אפשרי במובנים מסויימים "לגנוב" רכיבים של נשמה אחרת ולהלביש אותה על הרכיבים שלכם.

מאוד קל לעלות על זה, זה כמו לראות שיפנזה מאופרת עם פיאה בלונדינית, אתם עדיין תדעו שמתחת לכל האיפור, יש שיפנזה, ולא בחורה יפייפיה בגוף אדם, כן?

כאשר אתם תפתחו ותחדדו עוד את היכולות הנישמתיים שלכם.

אם אתם אותנטיים בתוך הקידוד שלכם, כל מה שלא אותנטי בסביבה שלכם, ירטוט אחרת, ואתם בקלות תעלו על זה.

רוב האנושות לא רואה כלום, רובם משתמשים רק בעיניים הארציות, והעיניים הארציות רואות רק את מה שמרכיבה הוויברציה שמותאמת לחוש הראייה הארצי.

ושלא תתבלבלו, אנרגיות ונשמות זה דברים שונים לחלוטין, היות והרכיבים שמרכיבים את הנשמה הם רכיבים אחרים מתנועתיות אנרגטית.

נשמה יכולה להרכיב את עצמה בתוך התנודות האנרגטיות.

מחשבות הן לא אתם, רגשות הם לא אתם, הגוף שלכם הוא לא אתם.
כל אלו וויברציות שמרכיבות את מה שבתוכם וסביבכם, אך זה לא אתם, כל
אלו הם בגדים לנשמה.

אם אתם חסרי גבולות, חסרי צורה אך נושאים גרעין אינסופי עם פוטנציאל
להתרחבות, האנרגיות שסביבכם יהיו מובנות ברמה הרב מימדית ומותאמות
למימד בו אתם נמצאים.

הרי אנרגיות בצפיפויות שונות זזות במקצבים שונים בתוך כלל הבריאה,
הארצית והרב יקומית, כל תדר מרכיב משהו

ובדחיסות 3 כל תדר וכל אנרגייה מרכיבה חומר שאתם יכולים לראות
ולהרגיש בדחיסות שונה.

גם האווטאר שלכם מרכיב אנרגיה בתדירויות ובמקצבים שונים מאודם לאדם
ומנשמה לנשמה, עד לצורה שאתם נראים בה עכשיו.

דוגמה:

אם יש לכם היזכריות ממספר גלגולים ומצאתם את הגופים הקודמים שלכם,
אתם תראו משהו מופלא.

אתם דומים להפליא לעצמכם מגלגול לגלגול.

מהסיבה הפשוטה, המבנה הנישמתי שלכם, הוא מעבר לאישויות או נסיבות
החיים, הנשמה שלכם לא משתנה, ועל כך היא בוחרת לעצמה בכל גלגול את
התדרים והויברציות שהכי מתחברים אליה לתוך המבנה האישיותי, ואתם

זוכרים שהגוף שלכם הוא ויברציה בתדירויות שונות משאר האנושות, גם בין שני תאומים זהים יש שינויים שקל לזהות.

כך שמגלגול לגלגול, הויברציה שאתם בוחרים מרכיבה את הצורה החיצונית שלכם בדמיון מפליא.

שימו לב שיש אנשים בפלנטה הזאת שדומים אחד לשני באופן מפליא גם ללא קירבת דם, זוהי חותמת של עץ הנשמות, הם מגיעים מאותו הענף או אותו העץ.

הם יהיו בעלי תכונות זהות, וכמובן מבנה אישיותי דומה, ועל כן הויברציה שהם בחרו לנשמה שלהם יהיה לזהה לאותו עץ הנשמות שהם מגיעים ממנו.

היות והנשמה לא מורכבת מאף דחיסות, היא אינה אנרגיה, היא יודעת ויכולה לתעל מתוכה כל אנרגיה, אך האנרגיה היא לא הנשמה, והנשמה לא מורכבת מאנרגיה.

הנשמה נושאת בתוכה יכולת להתרחב יחד עם כל אנרגיה על פני היקום, ולהכיל בתוכה ספקטרום עצום ואין סופי של אנרגיה, והכל תלוי במידת היכולת של ההתרחבות של הנשמה לפי אותו הקידוד הייחודי שלה.

לפי אותו קוד ההתרחבות, אנחנו נתייחס לצפיפות השלישית שמרכיבה את הנשמה שלכם.

ריפוי לא קורה לנו ברמה הארצית, אם הוא לא קורה קודם כל במרחב הרב מימדי.

- השלב הראשון שלכם בתוך התהליך הזה הוא מודעות, לא אמונה, אתם מעלים את עצמכם לרמת תודעה מודעת. אתם מתבוננים בתוך עצמכם, מגיעים לרמת מודעות אותנטית, ומתחילים להתפתח.
- נוכחות מודעת
- אתם מתפעלים בהרמוניה בתוך האווטאר - נפש, רוח ונשמה.
- הנפש והרוח הם בסקאלה הנמוכה של אותו המשולש - החלק של הנפש אחראי על תאווה, חשקים, גאווה, כעסים ועוד, החלק של הרוח מחייה את אותם החשקים, אך גם יכול למתן אותם
- כדי להאיר את גופי הנשמה אנחנו מאירים את הגופים הסולאריים, גיל מדבר על זה בהרחבה בשיעורים, כאשר גופי הנשמה נדלקים הם ממתנים את החלק התחתון של אותו המשולש, הם ממתנים ומייצרים איזון בתוך הנפש והרוח והם עובדים יחד בהרמוניה, אחד לא יכול בלי השני בצפיפות השלישית.
- גופי הנשמה הסולאריים, הם המרכבה שמתוארים בזוהר ובספר יחזקאל - הנשמה מזהה אותם טוב מספירות גבוהות יותר.

עכשיו, מה קורה אם יש הזדהות לחלק האישייתי בתוך אותה התבנית?

מה אם יש באנושות פחות נשמה ויותר אגו, יותר אישיות?

כאשר זה קורה, אי אפשר להאיר את הגופים או לפתח יכולות או לערוך ריפוי, או בכללי לעשות משהו ששייך למימד גבוה יותר, זה לא יכול להתחבר, אין מספיק ניקיון והאצה לתוך המערכת הנישמיתית בתצורה המקורית. אם זה המצב, קורים מספר דברים שאתם צריכים לדעת.

- הגוף האישיותי כאשר אינו ברמוניה עם החלק של הנשמה, מתחיל לאבד מהאור שלו, הוא יותר חומר, פחות אור, יש כעסים ויש חלקים של האישיות שלקחו פיקוד.
- כשזה קורה ומנסים להכניס אור בכוח, הגוף מתחיל לאבד את היכולת שלו להחזיק בתוכו את הנשמה, הוא לא עבר הסתגלות.
- כלי הרכב שלכם, הגוף הארצי שלכם, מכיל בתוכו מדרגה קטנה של אור, וכאשר בבת אחת נעשה ניסיון של הלבשה גדול של אורות לתוך הגוף, זה יותר מידי עבור החלק הדחוס בתוך מימד 3, הוא לא הספיק להסתגל לשינוי, זה יותר מידי עבורו והגוף נובל מתקלקל ומת.
- כאשר לא הובן נכון החלק האנרגטי והרגשי שכל גוף מרכיב, ניסיון "לדחוף" אנרגיות ואורות, כי "הוא הצליח" ו - "מה, היא יותר ממני? גם אני יכולה" או "מה יש לו שאין לי" ועוד אמירות שהם אגו לחלוטין שמגיע לתפוס פיקוד כאן, או, כי בא לנו לרפא ולהראות לכולם שאנחנו מסוגלים ואנחנו כל יכולים ועוד ועוד, זה כמו לדחוף אנטיבייטיקה של סוסים לגוף של תינוק
- אנשים שבאופן עצמאי דחפו לגוף שלהם אורות לפני הכנה מקדימה של החלקים האישיותיים, איבדו את זה והשתגעו, או חלקם התחילו להרגיש מאוד לא טוב, הגוף לא הגיב לזה טוב.

אם לא תבינו את המערך של אותם המבנים, כאשר תיגשו למלאכת הריפוי הרב מימדי, יכול להיווצר יותר נזק מאשר תועלת.

הייתה לי לקוחה לפני מספר שנים, שביקשה ללמוד את פעולות התדרים, אך היא לא ערכה ניקוי והתבוננות מעמיקה לתוכה, היא נשאה הרבה כאב, ורצתה להרגיש ריפוי כאן ועכשיו.

גם אני לומדת מתוך ניסיון של שנים, וזו הייתה הטעות שלי, הקשבת להפצרות שלה ונתתי לה את הנוסחה לריפוי עצמי, אך ללא הכנה מקדימה או איבחון נישמתי, לאחר הפגישה הלכתי לדרכי.

לאחר מספר ימים היא צלצלה אלי בוכה, היא עשתה את התרגילים אבל משהו לא טוב קרה לה.

כל הגוף שלה על אקסטזה, היא הכניסה יותר מידי אנרגיות לתוכה, "רק שיהיה", ככה היא הגדירה את זה, "עדיף יותר מאשר להצטער", אתם מכירים את הפתגם הזה.

הבעיה היא שזה לא הפתגם הנכון בכל מה שקשור לאנרגיות וריפוי.

היא חוותה סימפטומים קשים מאוד שהרגישו כמו הרעלת קרינה, זה היה מאוד מוזר בעיני, ושאלתי אותה איך היא עשתה את התרגילים.

הבחורה הזאת היא קפיץ מהלך, וככזו היא הזיזה כל כך מהר את האנרגיה שבשילוב לא נכון היא עברה הרעלת קרינה אנרגטית.

וכן, זה יכול להיות לא נעים.

עובדים בעדינות רבה עם אנרגיות ובעיקר בכל מה שקשור למבנה הנישמתי שלכם, אם אתם שונים גם זה שמולכם שונה ומורכב אחרת.

אז מה עושים:

- אתם תזהו את החותמת הנישמתי שלכם
 - תעגנו את הנפש והרוח בתוך החותמת הנישמתי
 - תערכו בדק פנימי אישיותי לתוך הרמה העמוקה שלכם, חוזקות, חולשות ותכונות אופי
 - מה שטוב לכם, לא בהכרח טוב לשני
 - מה שפעל עליכם כריפוי, לא בהכרח יפעל על השני כריפוי
- כל סוגי הנשמות האלו מגיעים מתוך המבנה הנישמתי, כולם נולדו מתוך האור האינסופי.
- אתם תוכלו להגיע לתצורה הראשונית שלכם, אם תרצו כמובן, כדי להגיע להרמוניה נישמתי מלאה וישירות מהמקור, לפני כל ההתערבויות.

העולם החדש

אם הגעתם לסיום הספר, אתם לחלוטין תושבי פלנטות אחרות, ותודה לכם על האור שהגעתם איתו כאן לעולם הזה בצפיפות 3.

זה היה חודש מאתגר ועמוס מבחינת חוויות, ואת כל מה שזכרתי והיה רלוונטי עבור הכלל, העליתי על גבי שלושת הספרים האלו שכתבתי החודש.

עוד מעט ונגמר הזמן על מימד מטריצת 3, אל עבר המימד החמישי, ואנחנו נשארים עד הסוף כדי לוודא שכל הנשמות שהגיעו לכאן, יחזרו הביתה, ובשלום, **אף אחד מהנשמות לא נשאר מאחור**, זה הקו החזק ביותר שלנו בחיים האלו.

ועל כן, כל המידעים כאן, הם היזכריות מהבית, מהמקור שהראו לי להביא עבורכם.

אתם בני מלוכה, וחזקים ומיוחדים, אתם נושאים קידוד מלכותי בתוכם, ושאף אחד לא ינסה לומר לכם אחרת.

ככאלה, יש בתוכם את הגן הנסתר, בחלקו רדום, אך יש לכם את כל היכולות כדי להפעיל את השיכרון האינסופי שלכם מתוך עצמכם.

אתם יכולים לעשות את זה.

תודה לכם, והתודה ממני אליכם היא בכל דרך בה תרגישו לראות אותה
ולחוות אותה.

תודה לבעלי האהוב והמדהים, האור של כל החיים הקיומיים שלי, בכל
העולמות ובכל המימדים, השלם שלי, שאני זוכה להיות לצידו כל דקה ושנייה
במהלך השנים האחרונות בקסם מופלא.

לילדים המדהימים שלי, שהם האור של חיי בכל התצורות שהם בחרו להגיע,
כנגד כל סיכויי מטריצת 3, אם כבר ילדי כוכבים, אז עד הסוף.

שלכם

בחמלה ואהבה

אורליה